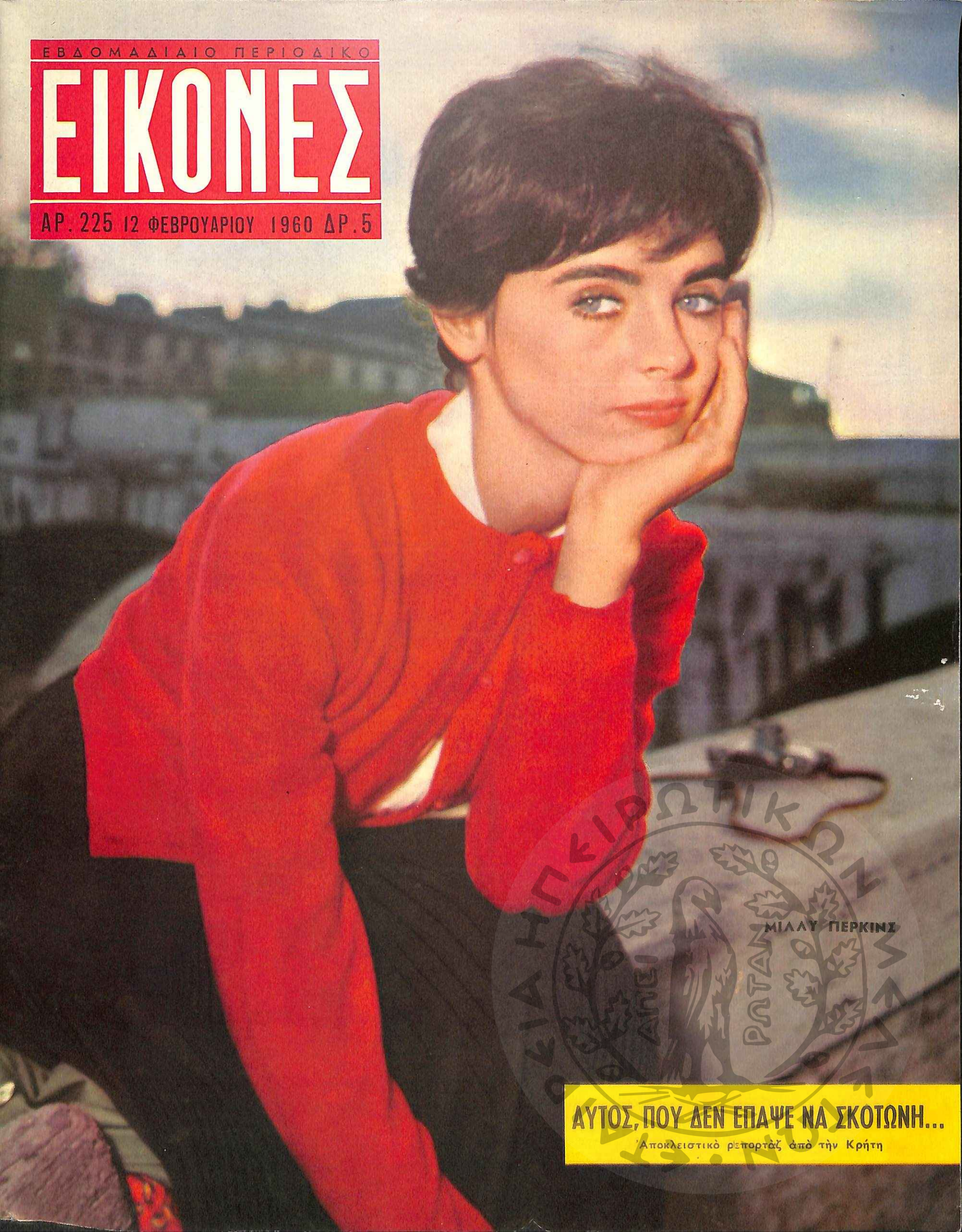

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 225 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

ΑΥΤΟΣ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΑΨΕ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΗ...

Αποκλειστικό ρεπορτάζ από την Κρήτη

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 225 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Ε' 12 ΦΕΒ/ΡΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιοπούλου
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιεχομένου χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ® ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Κάποια άπορία

Δημοδιδάσκαλος σε χωριό, εκάπου εις την Βόρειον Ελλάδα, δεν έχω την ευκαιρία να βλέπω το περιοδικό σας παρά όταν πηγαίνω εις την Ξθρα του Νομού, εις το κουργείο, το καφενείο ή τον δοντοϊατρό! Όχι τακτικά. Αμφιβάλλω αν έχω δη δέκα όλα δλα τεύχη σας. Η γενική μου εντύπωση, ή, μάλλον, καλύτερα, ή πρώτη, ήταν ένα ξάφνιασμα για την εμφάνιση του περιοδικού σας τόσο διαφορετικού — ανωτέρου — από τα συγγενικά του όλα. Επειτα όμως κάποια άπορία που βαστά ακόμη και γίνεται ερώτηση: Υπάρχουν εις τον τόπο — δεν λέω στάς Αθήνας — άνθρωποι, αναγνώσται, ενδιαφερόμενοι τόσο αποκλειστικά για τους αστέρας της δθνης και της σκηνης, για τους πολυκατομιμνιούχους ή τους πρωταθλητάς; Δεν υπάρχουν ζητήματα, θέματα, ιδέες που να τους συγκινούν περισσότερο; Το περιεργό είναι ότι αν όχι οι ίδιοι αυτοί όλοι οι διαφημιζόμενοι, οι φωτογραφίες τους, όμως, οι «εικόνες» τους, προκαλούν, αυτές, ένα έντονο ενδιαφέρον και σάς δικαιολογούν... Ισως!

Νόμισα πως έπρεπε να σάς γράψω, υποθέτων πως εκφράζω μία κάποια γενικότερη γνώμη.

Α. Β.

Τ. Γ. Αν δημοσιεύσετε το γράμμα μου, παραλείψετε, παρακαλώ, το όνομά μου και την διεύθυνσή μου.

♦Το γράμμα του κατά διαλείμματα αναγνώστου μας θίγει αυτήν την ίδια την βάση του περιοδικού — της εκδόσεώς του δηλαδή — που έχει σκοπό να πληροφορήσει και να διασκεδάσει ένα εύρυστο και άκρως εκλεκτό κοινό, και συγχρόνως να το μορφώσει όχι κουργαστικά, να το διδάξει όχι διασκαλικά, αλλά πάλι, όπως σχεδόν ζωντανά στον κήπο, όχι κομισμένα κάπως στο θρανίο. Φαίνεται ότι τον σκοπό του αυτό τον πραγματοποιεί λοιπόν, όπως αναγνωρίζει ο ίδιος ο επιστολογράφος: τί άλλο μπορεί να επιζητήσει; Αν ήταν ανάγκη να δικαιολογηθεί ο σκοπός

μας ο ίδιος, τα επιχορήματα δεν θα έλειπαν βέβαια, γιατί ποιός δεν έχει ανάγκη να ξεσκάσει, να λησμονήσει τα σοβαρά της καθημερινής ζωής, να ξεχαστεί μέσα εις τον κόσμο — τον ονειρώδη έστω — της όμορφιάς και της ζωηρότητας; Αυτός που τα προσέχει αυτά, δεν αξίζει την επιτυχία;

Υπό το μηδέν...

Παρίσι.

Κρύο! κρύο! κρύο! Δεν ξέρω πόσοι βαθμοί κάτω απ' το μηδέν, — 15 λένε (δεν έχω θερμόμετρο) — και συγχρόνως ένα σωρό πυρκαϊές, ίσως από την υπερβολική θέρμανση! Το κανάλι μεταξύ Μάρνη και Ρήνου πάγωσε έντελώς και παγοθραυστικά εργάζονται ν' ανοίξουν δρόμο να περάσουν οι μεγάλες μακρινές μασίνες, σά να είμαστε στο Βόρειο Πόλο! Δεν είναι απάθανο να είναι ο λόγος — το κρύο — που η δημοσιονμία των μισθωτών ζητεί την άμεση αύξηση των αποδοχών κατά 8%. Κ' εν τούτοις, από την έκθεση «πεπραγμένων» των 28 μεγαλύτερων γαλλικών εταιριών για το 1958 φαίνεται πως το 57% των κερδών έπληξε σε μισθούς, το 40% σε φόρους και το 3%... σε μέρισμα! Μεταξύ εκείνων που πληρώνονται ιδιαίτερα καλά μπορούν, νομίζω, να περιληφθούν οι θυρωροί, αφού προχθές, έπειτα από σύσκεψη, ή άμοιβή τους ορίστηκε σε 1,80 φρ. (ένδεκα δραχμές) την ώρα, αν αγαπάτε! Δεν είναι λίγο. Μαζύ με το κρύο, πολύ φυσικά, έφθασε ή είδηση από το Ριζμπούχελ του Αυστριακού Τυρόλου πως πρώτη ήλθε στον γυναικείο δρόμο όχι ή Γαλλίδα Τερέζα Λεντνικ. Είμαι ένθουσιασμένη, αφού δεν υπήρχε Έλληνίς να διεκδικήσει τη νίκη!

Έχω διάφορα πράγματα να δώ και ν' ακούσω αυτές τις ημέρες και δεν ξέρω αν θα τα προφτάσω όλα. Πρώτα - πρώτα δεν πρέπει να λείψω από τη διάλεξη για τις τοιχογραφίες και τα ψηφιδωτά του Βυζαντίου και της

Τό
μάτι
είναι
μάτι
λεπτό!

●Γι' αυτό πρώτα στον
γιατρό σας κι' ύστερα
σε μάς.

●Ειδικευμένο προ-
σωπικό, σύγχρονα
μέσα και ενημερό-
της στις τελευταίες
εξελίξεις της όπτι-
κής, σάς εξασφαλί-
ζουν το «μόξιμουμ»
της εξυπηρετήσεως.

●ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ-ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

●ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

●ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' έπα-
φήν).

●ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κι' ό,τι άλλο χρειά-
ζεσθε για την απο-
κατάσταση της ό-
ράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΔΕΛΑ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

Ραβέννας, στο «Παλαιά Σαγιά». Θα προβληθούν φωτογραφίες τους ξεχωριστές κ' ετοιμάζομαι να θαυμάσω, γιατί δεν έχω ποτέ τίποτα τέτοιο άλλοτε δει. Έπειτα θα ήθελα ν' ακούσω την σονάτα 106 για πιάνο του Μπετόβεν, μεταγραμμένη για ορχήστρα, φανταστική! Την ξέρω πολύ καλά γιατί την έχω δίσκο σπίτι. Λατρεύω το αντίκτυπο και, χωρίς άλλο, με ορχήστρα θα είναι άφραστο. Την ίδια εβδομάδα έχω την «Σερενάτα για 13 πνευστά», του Μότσαρτ. Δεν την ξέρω, αλλά είμαι βεβαία πως θα είναι θαύμα. Μ' αρέσει τόσο ο «σαφής», μοναδικός Μότσαρτ! Έπειτα, ακόμη, είναι η έκδοση του Γκωγκαιν όπου έχουν μαζευτεί 200 έργα από τις άκρες του κόσμου και από τη Χονολουλού ακόμη. Πολύ φυσικά, θα πήτε, αφού εκεί κάτω, στον Ειρηνικό, στην Ταϊτή ιδίως, ξεδιλώθηκε. Έχω έπειτα να ιδώ το φιλμ «Ο καμπούρης», με τον Ζάν Μαράι στο ρόλο του Λαγκαρντέ, με ξιφομαχίες, ήρωισμούς, καταθνήες μηχανογραφίες, που δεν με τραβούν, αλλά ο Μαράι είναι Μαράι! Έπάρω απ' όλα όμως δεν πρέπει να χάσω στην Σάλα Pleyel, την ταινία «Ο ήλιος ανατέλλει στην Ελλάδα», του Σαμιέλ — πρώτος και μόνος ίσως πήρε την άδεια να «γυρίσει» μέσα στα μουσεία μας — με τοπία μας και αρχαιολογικούς τόπους, όπως τη Δήλο αφ' ης με τα «χιονομέννα» της λιοντάκια. Καταλαβαίνετε την ανυπομονησία μου να τ' αντικρύσω, που δεν τα έχω δει από παιδί! Έχει αρχίσει από τώρα να γίνεται λόγος για τις «νέες» συλλογές των μεγάλων μουσικών και από διάφορες ακριτομυθίες μπορεί κανείς να δεβλώσει πως, τελευταίως, οι σχεδιαστές εμπνέονται για τα μοντέλα τους — το βρίσκω τόσο λογικό — από τα μαννεκέν, από το σώμα, το δάδισμα, το ύψος των μαννεκέν: «Ο δικός μας, ο Ζάν Ντεσέ, από την Φρανσουά: ο Ζάν Χέιμ από την Σουλβί: ο Πιέρ Καρντέν από την Νατάσσα. Και έτσι οι άλλοι. Λυπούμαι που δεν έχω φωτογραφίες τους να σας στείλω, μαζί με τους χαρτισμούς μου!»

Απαντήσεις

♦ Κον Α. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ, Θεσσαλονίκη: Τα σκίτσα σας δεν κρινονται ακόμη κατάλληλα για δημοσίευση. Σας ευχαριστούμε.

♦ Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λεμεσό: Ευχαριστούμε για τις προτάσεις και τις υποδείξεις σας. Νομίζουμε ότι η επικοινωνία με το αναγνωστικό μας κοινό είναι απαραίτητη και χρήσιμη.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΜΙΛΛΥ ΠΕΡΚΙΝΣ μετά την επιτυχία της στην ταινία «Το ημερολόγιο της Άννας Φράνκ», που ήταν γι' αυτήν ένα θαύμα ντεμπούτο, επεβλήθη σαν μια απ' τις καλύτερες νέες σιγά. (Φωτογραφία CAMERA PRESS).

T2/10

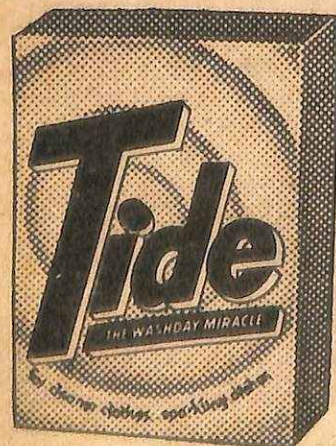
ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς νά τρίβετε, χωρίς νά κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάδαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Το ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τὰ λίπη και κάθε βρωμία και τὰ παρασέρνει στο ξέβγαλμα.

Αγοράστε σήμερα **Tide** για τή μπουγάδα σας

Κάτασπρα ρούχα - Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια!

Με το TIDE τὰ ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τὰ πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σάς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Λατρεύω
τη μουσική
αλλά

... μόνο από πικ-άπ, δίσκους
και ραδιόφωνα

ΦΙΛΙΠΣ

Φτιάχτηκαν τὸ ένα για τὸ
άλλο και μόνο μ' αὐτόν τόν
τέλειο συνδυασμό μπορείτε ν'
ἀπολαύσετε και σεῖς τή μουσι-
κή τῆς ἀρεσκείας σας στήν καλ-
λίτερη ἀπόδοσή της.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Από τη μιά γενιά
έως την άλλη

σεντόνια γερὰ
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

№ 120 :Γερό κατάλευκο ή
σέ εύγενικούς χρωματισμούς.

ΙΡΑΝΔΑ :Σεντόνι πολυτελείας,
στερεό, χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ :Λεπτό και φινό σεν-
τόνι, μεγάλης άντοχης.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μέ ό,τι βάζει ό νους σέ θαμβακερά ύφάσματα ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευεί!

Αυτό τό σήμα έγγυάται,
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

Από τον δίσκο

...πού κυκλοφορούν

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΕΣ
και σπουδαιότερες σουίτες για όρ-
χήστρα του Ιωάννου Σεβαστιανού
Μπάχ, είναι αναμφισβητήτως οι ύπ'
αριθ. 2 και 4. Οι σουίτες αυτές, κα-
θώς και ή εισαγωγή στη σουίτα Νο
4 σε γαλλικό στυλ, περιλαμβάνον-
ται σε μία σειρά πολλών τέτοιων έρ-
γων, που γράφθηκαν μεταξύ των έ-
των 1717 και 1723.

Τις δυο αυτές θαυμάσιες σουίτες κα-
θώς και την εισαγωγή «σε γαλλικό
στυλ», μπορείτε ν' ακούσετε σε μία
αριστουργηματική εκτέλεση από την
όρχηστρα της κρατικής όπερας της
Βιέννης υπό την διεύθυνση του Φέ-
λιξ Προχάσκα.

Δίσκος ύψηλης πιστότητας, μακράς
διαρκείας AVRS 6006 της «AMADEO»

Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ
ακούγεται πολύ συχνά και έχει έ-
πιβληθή διεθνώς για τις θαυμάσιες
εκτελέσεις κλασικών έργων, είναι ή
κεινή του Ραδιοσταθμού του Βερολί-
νου που συνήθως διευθύνεται από τον
Φέρεντς Φρίσκαυ.

Την μεγάλη αυτή όρχηστρα μπορεί-
τε νά την απολαύσετε σε δυο ωραιό-
τατα και δημοφιλέστατα έργα: Στην
Νο 8 (ήμιτελή) συμφωνία του Σούμ-
περτ και στις Παραλλαγές σ' ένα
θέμα του Χάινδν ορ. 56α του Μπράμς.
'Επί πλέον, σπάνια μπορεί νά βρή
καμείς δίσκο με τόσο καλή απόδοση
σαν τον 18458 LPM της «Ντόντσε
Γκραμμοφόν».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ
θάβελαν ν' αποκτήσουν τό θαυμάσιο
τέταρτο χωροδιακό μέρος της ένα-
της συμφωνίας του Μπετόβεν. Τό κα-
ταπληκτικό αυτό μέρος, εμπνευσμέ-
νο από την «Ωδή στη Χαρά» του
Σίλλερ, χαρακτηρίστηκε από τον
Βάγνερ — καθώς και όλη ή συμ-
φωνία — σαν πάλη ενός Τιτάνα
πρός τους θεούς.

Θαυμάσιο σαν εκτέλεση από σολίστ,
χωροδία και την Φιλαρμονική της
Χάγης υπό την διεύθυνση του Βίλ-
λεμ δαν Όπτελρο, θα τό βρήτε στον
δίσκο 400071 ΑΕ, εξέντετ της «Φί-
λιπς».

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥΣ
παλαιούς τραγουδιστάς του ράκ, που
έξακολουθούν νά ένθουσιάζουν τον
κόσμο, είναι και ή Τζην Βίνσεντ.
Πάντοτε φρέσκος, ζωηρός και με κά-
τι νέο στο ρεπερτόριό του, ή Τζην
Βίνσεντ ήλεκτρίζει τά πλήθη. «Σάμ-
ποντυ χέλπ μη» λέγεται τό νέο του
τραγουδάκι που θα ένθουσιάση τους
νεαρούς μας φίλους.

Δίσκος 45 στροφών, CG 18
«Κάπιτολ».

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΓΥΝΑΙ-
κεία φωνητικά συγκροτήματα είναι
των αδελφών Μάκ Γκουάιρ. Οι ώραι-
ότατες αυτές κοπέλες μας έχουν
χαρίσει μέχρι σήμερα άπειρα τρα-
γουδία που θεωρούνται από τά
πιο άρτια της καλής έλαφράς μου-
σικής. Ένα από τά καλύτερά τους
ήταν και τό πασίγνωστο «Σάμμερ
ντρήμς» που από πολύν καιρό ή κό-
σμος τό ζητούσε χωρίς νά τό βρίσκη.
'Ηδη, όμως, μπορείτε νά τό αποκτή-
σετε με τον δίσκο 93298 Α, 45
στροφών της «CORAL».

ΤΑ ΝΕΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

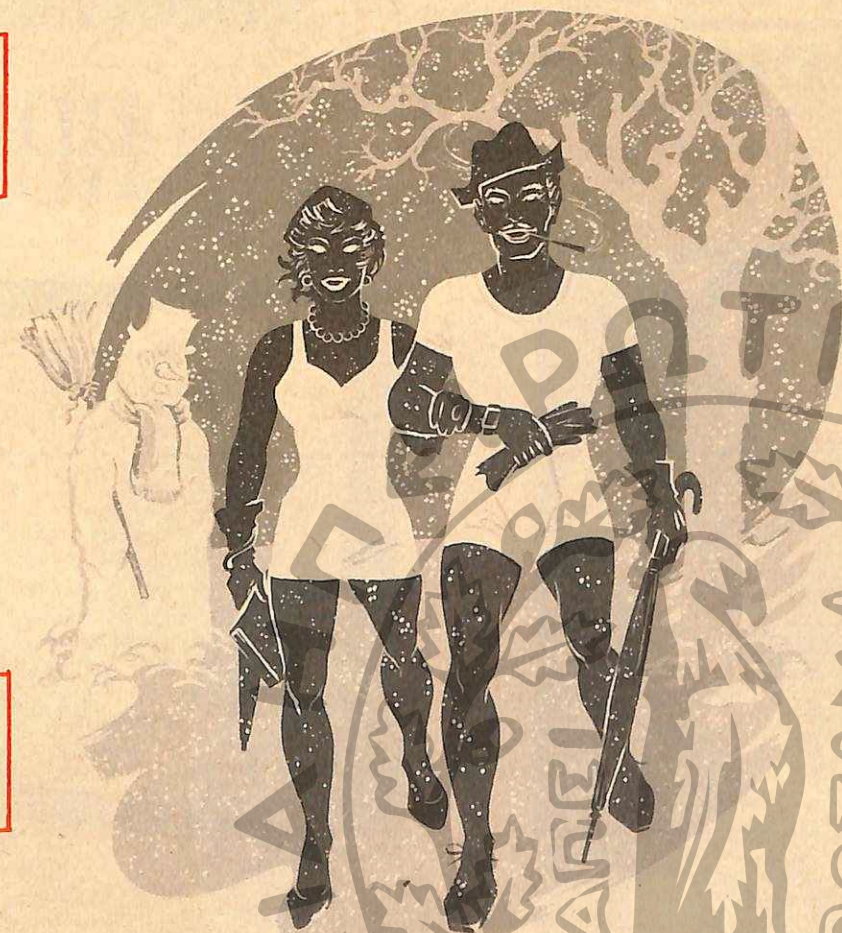
Συμπεράσματα 'Αγγλων και 'Αμερικανών διά την Νέαν Γαλλικήν
ανακάλυψιν THERMOFAN (Θερμοφάν) από την Έκθεσιν του
ATLANTIC CITY δημοσιευμένα εις τό κλωστοϋφαντουργικόν 'Αγγλι-
κόν περιοδικόν HOSIERY TRADE JOURNAL ('Απρίλιος 1959, σελίς 80)

«Τά έσώρουχα THERMOFAN (RHONYLON) αποδίδουν έ-
ξαιρετικήν θερμότητα αναλογούσαν εις 24% άνωτέραν πάσης
άλλης ύλης ιδίου πάχους με τά THERMOFAN (Θερμοφάν)
συμπεριλαμβανομένου και του έρίου».

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ—ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΟΥΝ ΡΕΥΜΑΤΙΚΑ—ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ—ΙΣΧΥΑΛΓΙΕΣ

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ Ο-
ΣΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΦΟ-
ΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝ ΠΛΥΘΟΥΝ

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ Ο-
ΣΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΦΟ-
ΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝ ΠΛΥΘΟΥΝ

24% ΠΙΟ ΖΕΣΤΑ Α-
ΠΟ ΟΛΑ ΤΑ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ Ε-
ΣΩΡΟΥΧΑ

24% ΠΙΟ ΖΕΣΤΑ Α-
ΠΟ ΟΛΑ ΤΑ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ Ε-
ΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΤΘΙΣ Ο.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

Καί οι πιο άπαλοι τόνοι βρίσκουν την ιδανικήν αποτύπωσιν τους σέ μαγνητόφωνα **GRUNDIG - STEREO TK 60** **ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΩΣΕΩΣ**. Τό TK 60 είναι ένας ακόμη θρίαμβος τής **GRUNDIG**.

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

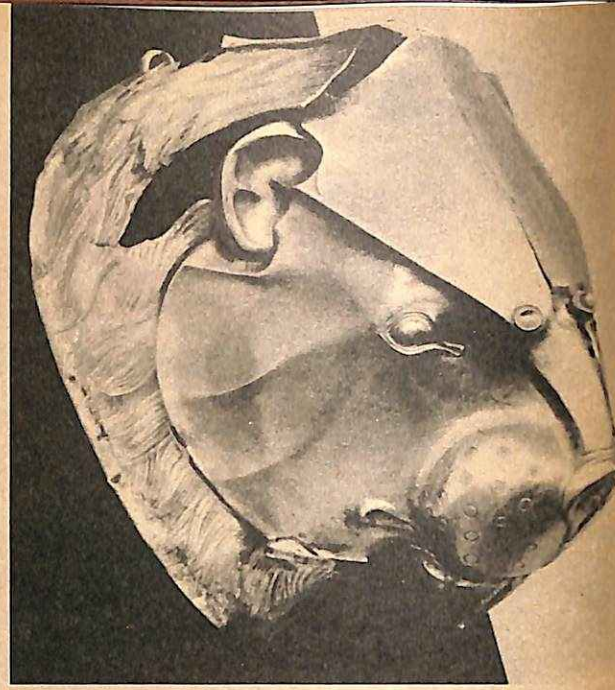
**ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ
ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ**

ΤΙΑ ΤΟΝ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΙΟ

**ΠΑΡΤΕ
2 'ΑΣΠΡΟ'**

Ανακουφίζει από τούς πόνους.

ΧΡΥΣΟ ρυτὸν σέ σχῆμα λεοντοκεφαλῆς. Θαυμάσιο μυκηναϊκὸ ἀγγεῖο, καθημερινῆς χρήσεως, πού εἶναι χαρακτηριστικὸ κρᾶμα ρωμαλέου νατουραλισμοῦ καὶ τυπικῆς σχηματοποιήσεως.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΣ

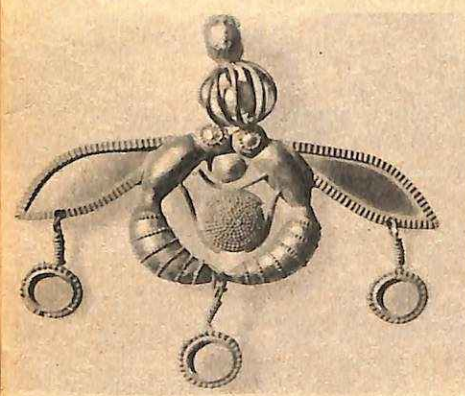

Εἰς τὸν ἐντυπο μνημεῖο προσέφεραν στὸ ἑλληνικὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ οἱ «Ἐκδόσεις Ἀθηνῶν». Γιατὶ ἀναμφίβολα ὁ χαρακτηρισμὸς μνημειώδους ἀνήκει δικαιοδικατικὰ στὸ «Κρήτην καὶ Μυκηναϊκὴν Ἑλλάδα» τῶν καθηγητῶν Σπ. Μαρινάτου καὶ Μᾶς Χίρμερ. Γιὰ τὸν πολὺτιμο καὶ ἀγκώδη — 456 σελίδες μεγάλου σχήματος — τόμο συνεργάστηκαν πέντε διάφοροι ἐκδότες, ὁ καθένας γιὰ τὸν τόπο του, Ἀμερικὴ, Ἀγγλία, Γερμανία, Ἰταλία, Ἑλλάδα.

Οἱ 424 θαυμάσιες φωτογραφίες — ἀπὸ τῆς ὁποίας 54 πολυχρώμες, ἀριστοτεχνικὰ τυπωμένες — ἀφείλονται στὸν καθηγητὴ κ. Μᾶς Χίρμερ, πού εἶχε καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ἐκδόσεως. Σὲ δύο ταξίδια του στὴν Ἑλλάδα συγκέντρωσε τὸ φωτογραφικὸ του ὕλικό ἀπὸ τὰ μουσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους.

Στὶς 125 σελίδες τοῦ κειμένου, ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Μαρινάτος, ἐκτὸς τῆς ἐπεξηγήσεως τῶν εἰκόνων, συνθέτει ἕνα συνοπτικὸ πῖνακα τῆς μακρινῆς ἐκείνης ἐποχῆς τοῦ κρητομυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ. Μ' ἕνα συνδυασμὸ συγχαλοπρεπῆ ἀνάκτορα ὡς τῆς κατοικίας τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ τέχνη ὡς τῆς μικροτεχνίας πού ἐξυπηρετοῦσε τὴν καθημερινὴ ζωὴ, ὁ ἐξαιρετὸς αὐτὸς τόμος δίνει παραστατικώτατα στὸν ἀναγνώστη μιὰ ὅση τὸ δυνατό πρὶν πλήρη εἰκόνα τοῦ μεγάλου ἐκείνου πολιτισμοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΝΗ θεά. Μυκηναϊκὸ ἀγαλμάτιο ἀπὸ ἐλεφαντόδοντα. Ἄν καὶ ἀκέφαλο, διατηρεῖ ὅλη τὴν πλαστικὴ ὁμορφιά του. Τὸ θέμα εἶναι κρητικόν, γιατί παρόμοιες ἀνάγλυφες μορφές δρέθηκαν καὶ στὴν Κνωσό.

ΧΡΥΣΟ περίπλοτο (φυλακτὸ) τῆς Πρωτομυκηναϊκῆς περιόδου (2.000 π. Χ.), μετὰ τὴν μορφή δύο σφικτῶν γύρω ἀπὸ κοκκιωτὸ ἀντικείμενο, πού ἐρμηνεύεται σὰν κηρήθρα ἢ φωλιά. Βρέθηκε στὴ Νεκρόπολη Μαλίων.

ΚΡΑΤΗΡ μετὰ διακόσμηση πλαστικῶν ἀνθέων, ἀπὸ τὸ πρῶτο ἀνάκτορο τῆς Φαιστού. Τὸ μοναδικὸ αὐτὸ ἀγγεῖο — εὕρημα τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν — προκαλεῖ ἐκπλήξη, γιατί εἶναι ἕνας γνήσιος κρατήρας σὰν ἐκείνους πού γνωρίζομε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἐποχὴ.

Τὰ γυαλιὰ σᾶς προσδέτουν γοητεία ὅταν ταιριάζουν στὸ πρόσωπό σας.

Στὸ Τμήμα τῶν ὀπτικῶν μας δά βρῆτε πάντοτε τὸν κατάλληλο σκελετὸ πού ταιριάζει στὸν τύπο σας, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὰ τελειότερα κρύσταλλα γιὰ τὰ μάτια σας.

Ἐπίσης ἐξασφαλίζετε ἀπολύτως τὴν πιστὴ ἐκτέλεσι τῆς ἱατρικῆς συνταγῆς.

ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ

Κρύσταλλα τέλεια. σκελετοὶ εὐρωπαϊκοί, μοντέρνοι, κομψοί, σὲ μεγάλη ποικιλία.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΙΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Το μοιραίο σημείο

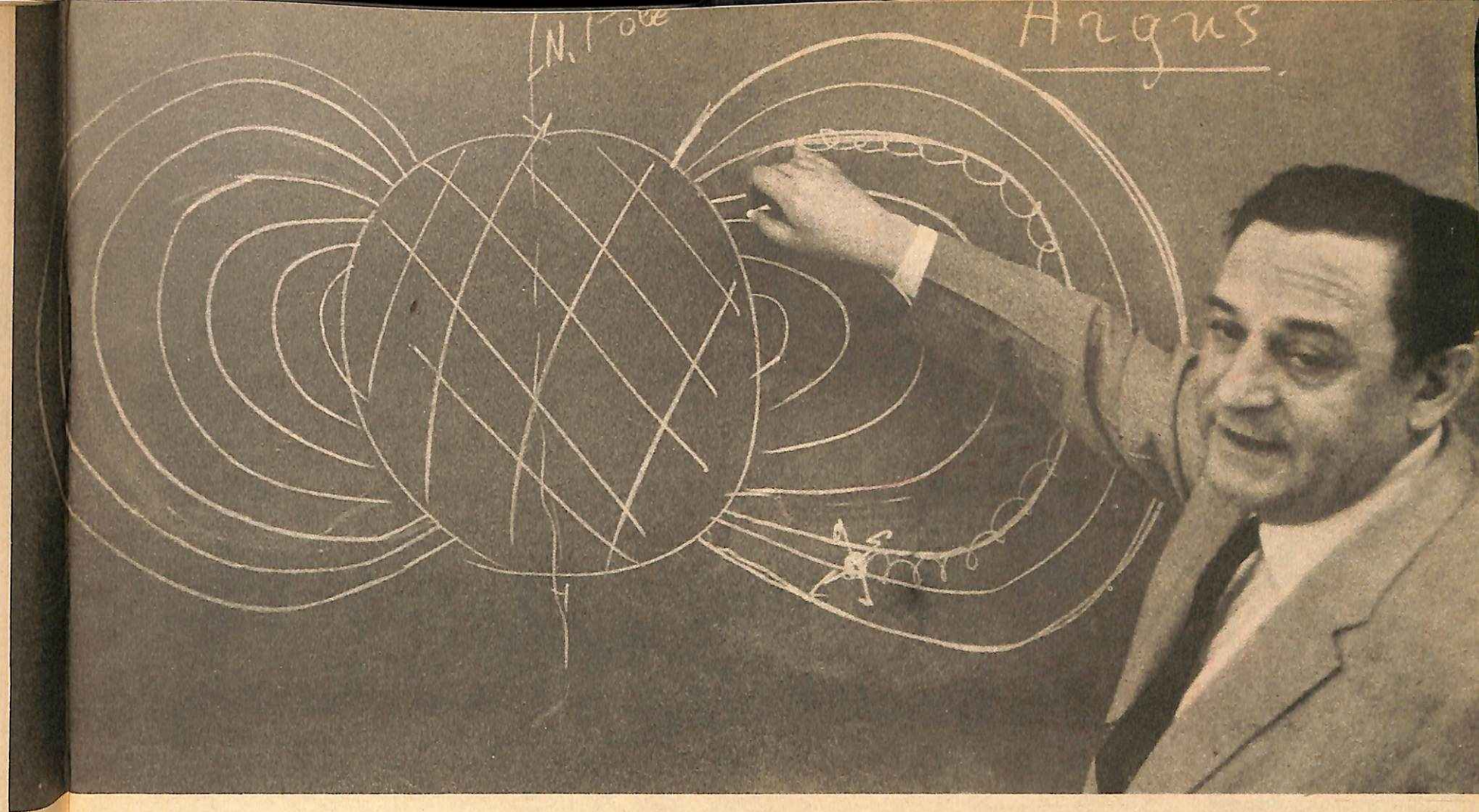

(D.P.A.)

Ἀλλεπάλληλα τροχαία δυστυχήματα, με 5 νεκρούς και 4 βαρεια τραυματισμένους, συνέβησαν σ' ένα σημείο έξω απ' τὸ Ἀνάου τῆς Δ. Γερμανίας. Σὲ μιὰ περίπτωση συγκρούσεως, τὸ ἑνα αὐτοκίνητο ἐκτινάχτηκε με τέτλια ὁρμή πάνω σ' ἑνα δένδρο, ὥστε κόπηκε σὰν κερί. Καὶ οἱ δύο ὁδηγοὶ σκοτώθηκαν ἐπὶ τόπου.

«Νικ ὁ Ἕλληνας»

Ὁ «Νικ ὁ Ἕλληνας», ὅπως χαϊδευτικά ἀποκαλοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ τὸν διάσημο συμπατριώτη μας Νικόλαο Χριστόφιλο, κατωχύρωσε καὶ με ἑλληνικὸ δῖπλωμα εὐρεσιτεχνίας, τοῦ τοῦ χορήγησε τὸ ὑπουργεῖο Ἐμπορίου, τὴν ἀνακάλυψή του γιὰ τὴν παραγωγή ἐλεγχόμενης θερμοπυρηνικῆς ἐνεργείας στὴν βιομηχανία. Στὴ φωτογραφία, ὁ αὐτοδίδακτος πυρηνικὸς φυσικὸς ἐξηγεῖ τὴν θεωρία του.

(Politiciens Pressefoto)

(London Express News)

↑ Ἄν καὶ 14 ἐτῶν ὁ Στάνλεϋ Μάθιους, γιὸς τοῦ διασήμου βετεράνου ποδοσφαιριστοῦ, εἶναι σήμερα τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο νέο ἀστέρι τῆς ἀγγλικῆς ἀντισφαίρισης. Προπονεῖται καθημερινὰ ἐντατικά καὶ ἂν συνεχίσῃ νὰ προοδεύῃ με τὸν ἴδιο ρυθμὸ, σὲ πέντε χρόνια —λένε οἱ γνώσται— θὰ εἶναι ἀσφαλῶς μέγας πρωταθλητής.

←

Τεράστια ἐπιτυχία σημείωσε στὴν Κοπεγχάγη ἡ παράσταση τοῦ χοροδράματος τοῦ μεγάλου Ρώσου συνθέτου Σεργεῖ Προκόφιεφ «Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Λύκος». Ἡ κλασικὴ πιὰ παραμυθία χορευτικὴ σύνθεση δόθηκε ἀπὸ τὰ παγκοσμίου φήμης Βασιλικά Μπαλλέτα τῆς Δανίας.

(Politiciens Pressefoto)

Μία ἐξαιρετικῆς σκηνοθετικῆς συλλήψεως σύνθεση προσέφεραν οἱ φλόγες στὸ φωτογραφικὸ φακό, στὴ διάρκεια μιᾶς μεγάλης πυρκαϊᾶς, πού ἐξερράγη στὴν παλιὰ συνοικία τῆς Κοπεγχάγης. Πυροσβεστικὰ σκάφη ἔσπευσαν ἀπὸ τὰ κανάλια γιὰ νὰ σώσουν τὰ παμπάλαια γραφικὰ σπίτια. Τελικὰ, μόνο δύο οἰκήματα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος κατεστράφησαν.

Ὁψιμος πανηγυρισμὸς

(London Express News)

Μὲ καθυστέρηση 40 περίπου ἡμερῶν δόθηκε στὸ Παρίσι ἡ ἐπίσημη δεξίωση τῶν ἀρραβῶνων τῆς πλουσίας Ἀμερικανίδας Ντόλλυ Φρίτς καὶ τοῦ δὸν Γκοντζάλο Βικτόρ ντὲ Μπουρμπόν, ἀνεψιοῦ τοῦ μνηστήρος τοῦ ἰσπανικοῦ θρόνου. Οἱ δύο νέοι, ἡλικίας ἀμφότεροι 22 ἐτῶν, ἀρραβωνιάστηκαν πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἔχει ὀρισθῇ ἡμερομηνία τοῦ γάμου. Σημειώτεον ὅτι ἡ μὲς Φρίτς κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα της 2.000.000 δολ.

←

"Έλληνες στρατιώτες για την Κύπρο

(Φωτ. Έπικαιρα)

ΕΥΣΤΑΛΕΙΣ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΝΟΜΟΙ

ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ενώ συνεχίζεται το αδιέξοδο, που δημιουργήθηκε από τις αγγλικές αξιώσεις για την έκταση των βάσεων τους στην Κύπρο, η ΕΛΔΥΚ —ή Έλληνική Δύναμις Κύπρου— είναι έτοιμη να μεταφερθεί στη μεγαλόνησο για ν' αναλάβει υπηρεσία, όπως προβλέπεται από τις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου. Η ΕΛΔΥΚ, που έχει δύναμη συντάγματος ειδικής συνθέσεως, είναι τώρα στρατοπεδευμένη στην αεροπορική βάση της Έλευσινας και ολοκληρώνει την εκπαίδευσή της ή όποια θα συνεχισθεί

μέχρι της αναχωρήσεως. Αποστολή της ειδικής αυτής δυνάμεως, όπως προβλέπεται από τη συνθήκη της 19ης Φεβρουαρίου 1959, θα είναι —σε συνεργασία με τις αντίστοιχες δυνάμεις που θα στείλουν οι Τούρκοι— να βοηθήσει στη συγκρότηση και εκπαίδευση του κυπριακού στρατού. Ήδη, 15 αξιωματικοί και υπαξιωματικοί της ΕΛΔΥΚ βρίσκονται από ημερών στην Κύπρο για να φροντίσουν για τη στρατοπεδία του τμήματος, που υπολογίζεται ότι θα εγκατασταθεί κοντά στη Λευκωσία.

ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΛΩΝ 81 ΧΙΛ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ο γόης της Μυκόνου, ο γνωστός στους παραθεριστές αλλά και στους αναγνώστες μας («Εικόνες», τεύχ. 104 και 125) πελεκάνος Πέτρος, γίνεται πια διεθνούς φήμης αστέρας. Ο ειδυλλιακός έναγκαλισμός του με τον προστάτη του, τον ψαρά Θόδωρο, δημοσιεύτηκε σ' ένα από τα έγκυρτερα αγγλικά περιοδικά. Στο επεξηγηματικό κείμενο της φωτογραφίας δίδονται βιογραφικές πληροφορίες για τον καιδεμένο των Μυκονιατών, για την ομηρική αραγή του από τους Τηνίους και για τη θριαμβευτική επαναφορά του εις την Μύκονο.

Η Βασίλισσα των Κουζίνας!

★ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΥΤΟΜΑΤΗ
★ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗ

- 3 και 4 έστιών
- Φούρνος μεγάλος φωτιζόμενος θερμωστικός
- Πυρέξ φούρνου • Γκρίλ
- Κούκοματ ειδικό δι' αυτόματον θρασμόν
- Αυτόματος χρονοδιακόπτης έστιών και φούρνου
- Ειδική έστία ταχείας θερμάνσεως

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

Αποκλειστικοί
Εισαγωγείς:

ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΑΔΙΟΥ ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11

Γνωμή

ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ

“Ένα καλό φαγητό, όχι μόνο σάς προσδίδει, Κυρία μου, τόν τόσον τιμητικόν τίτλο της καλής νοικοκυράς, αλλά, συγχρόνως, είναι και μιά απόλαυση, που κάνει όλα τα μέλη της οικογενείας χαρούμενα κ' εύτυχισμένα.

“Ένα, όμως, καλό φαγητό απαιτεί και πολλόν χρόνον διά τὸ μαγείρεμα, αλλά και ιδιαίτερη άπασχόληση και κόυραση. Γι' αυτό, έξ άλλου, άποφεύγουμε νά μαγειρεύουμε, συχνά, και φαγητά ιδιαίτερων αξιώσεων. Τώρα, όμως, με τὸ NINTI, τὸ νέο θαυμάσιο προϊόν της Βιομηχανίας ζυμαρικῶν «ΗΛΙΟΣ», είναι δυνατόν νά έχετε γρήγορα και άκοπα ένα νόστιμο και άπολαυστικό φαγητό, χωρίς καμμίαν ιδιαίτερη μαγειρική τέχνη.

Τὸ NINTI παρασκευάζεται από φρέσκα αυγά και σιμιγδάλι και έχει τὸ ιδιαίτερον πλεονέκτημα, ότι θράζει μόνο σέ... 2 λεπτά της ώρας. Μαγειρέψτε, λοιπόν, σήμερα NINTI και χαρήτε ένα νέο άπολαυστικό φαγητό.

Όδηγοί!

—“Ανομετρήστε την εύθυνη σας για την ασφάλεια των συνανθρώπων σας, των επιβατών σας, των πεζών.

—Μη παίζετε με τη ζωή σας και με τη ζωή των άλλων, που εμπιστεύονται τη ζωή τους, την εύτυχία των παιδιών τους στα χέρια σας.

Όργανισμός
Προλήψεως Ατυχημάτων

ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΣΩΣΤΕ τα λευκά σας από τις σκουριές. Έξαφανίζονται όλες με τὸ

ΦΕΡΡΟΥΜΕ

Γερμανικόν προϊόν Πωλεῖται στα Φαρμακεία και στα καταστήματα οικιακής χρήσεως σε χρημηλή τιμή.

Αντ'εία: Π. Α. ΚΑΜΙΑΚΜΑΝΗΣ Σανταρόζα 18, Τηλέφωνον 22.855

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ “ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ”...

Ο χυδαῖος έρωτας

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Εχει καθιερωθῇ σχεδόν ως αξίωμα ή γνώμη ότι ή εποχή μας είναι μία εποχή μεγάλης εκλύσεως τών ήθών. Είς αυτήν άποδίδουν οι Ιεροκήρυκες τὰ δεινά που μαστίζουν ή άπειλούν την ανθρωπότητα. Αὐτήν περιγράφουν αἱ έφημερίδες με άρκετήν συνήθως φαντασίαν και όχι πάντοτε καθαράς προθέσεις. Με αὐτήν ασχολούνται οι κοινωνιολόγοι, οι παιδαγωγοί, οι ψυχολόγοι, αναζητούντες τὰ αίτιά της και τὰ μέσα περιστολής της.

Είναι περίεργον, άλλ' άληθές: οι άνθρωποι τών νεωτέρων χρόνων θεωρούν έαυτούς ανώτερους τών προκατόχων των είς όλους τούς τομείς, πλην ενός: τού τομέως της ήθικής — με την στενωτέραν έννοιαν της λέξεως. Είς τὸ θέμα αὐτό τούς βασανίζει ένα Ιδιότυπον συναίσθημα έννοχης, τὸ όποιον ήτο άγνωστον είς τούς αρχαίους. Αὐτοί έθεωρούσαν τὸ παρελθόν άπλώς ευδαιμονέστερον. Έμείς τὸ θεωρούμεν τραχύτερον διά τὸν άνθρωπον — όπως ήτο πράγματι—, άλλ' ήθικώτερον.

Η έντύπωσις, έν τούτοις, αὐτή δέν ανταποκρίνεται είς την Ιστορικὴν αλήθειαν. Η σημερινή ανθρωπότης δέν άπαρτίζεται θεβαίως από άγιους. Ούτε θ' άπαρτίσθῃ ποτέ, έφ' όσον τὸ ανθρωπίνον δν θά έρχεται είς την ζώνη συνοδευόμενον από τὰ πανίσχυρα ένστικτά του. Αποτελεῖ πλάνην όμως ή γνώμη ότι είναι περισσότερον ανήθικος από ό,τι ήτο είς άλλας περιόδους της Ιστορίας της.

Θαυμάζομεν την αρχαιότητα. Και δικαίως, διότι είς τούς τομείς της γνώσεως, της ανθρωπίνης καταξίωσης, της καλλιτεχνικής δημιουργίας έθεσε τὰς βάσεις τού πολιτισμοῦ. Θά έχρειάζετο όμως μεγάλη έπίεικεια διά νά θεωρήσωμεν ως πρότυπον τὸν τρόπον της ζωής της και τὰ ήθη της. Όσοι, τυχόν, αἰφνιδιάζονται από τὸν Ισχυρισμόν αὐτὸν πρέπει νά έχουν ύπ' όψιν τὸν ότι είς τὰ σχολεία — διά τὸν όποιον άποκοῦν μερικὰς ύποτυπώδεις γνώσεις περί της αρχαιότητος — δέν διδάσκονται αὐτὰ τὰ πράγματα.

Κάτι παραπάνω πληροφορεῖται ὁ μέσης μορφώσεως άνθρωπος διά τὰ ήθη τών ρωμαϊκῶν χρόνων. Και τούτο μόνον διά λόγους σκοπιμότητος. Διά νά εξηγηθῇ ή άναγκαιότης της ελεύσεως και άνόδου τού χριστιανισμοῦ. Αλλά και έδῶ ή παρεχόμενη εἰκὼν είναι πολύ άχρά. Η Ρώμη τών χρόνων ταστον βαθμόν εκλυτος και άκόλαστος. Έάν ήτο δυνατόν νά μεταφερθῇ είς την εποχήν εκείνην ένας σύγχρονος άνθρωπος — της κατηγορίας τών άδυσωπήτων επικριτῶν τού παρόντος — θά καταλαμβάνετο από Ισχυράς τύψεις και από υπερφάνειαν διότι ζή σήμερα.

Ακόμη περισσότερον άκόλαστος ήτο ή ανθρωπότης κατά τὸν Μεσαίωνα — την εποχήν τού θριάμβου της πίστεως, της φεουδαρχίας, τού Ιπποτισμοῦ, τών υποβλητικῶν καθεδρικῶν ναών, τού μοναστικοῦ δίου, τού Ιππολαστικῆς φιλοσοφίας. Τὸ Ιδανικόν του ήτο ή νάρκασις της σαρκής και ή άποφυγή της άμαρτίας». Και ποτέ άλλοτε ή σάρξ δέν ύπῆρξε τόσο και ή λινώτατος αντίπαλος — είς όλες τὰς τάξεις — και οι άνθρωποι περισσότερον άμαρτωλοί. Θά έλεγε κανείς ότι ή έννοια της άμαρτίας — νέα έννοια διά τὸ μεγαλύτερον μέρος τού κόσμου, είσχαθείσα κυρίως ύπό τού χριστιανισμοῦ, ὁ όποιος την παρέλαθεν από τὸν Ιουδαϊσμόν — έπιδρούσε ως καθαρὴν επί τών αισθήσεων...

Ήλθε κατόπιν ή Άναγέννησις. Ο άνθρωπος της Άναγεννήσεως ήτο θρηϊον άνήμων. Δέν είχε κανένα φραγμόν. Αἴφην έλεύθερα όλα τὰ ένστικτά του είς μίαν έξόρμησιν, που προκαλεῖ ήλιγγον. Απεινάζε την μυστικότητα, άνεκάλυψε την μαγειάν τού κάλλους, ύπό την έπίδρασιν και της έλληνικής αρχαιότητος, την όποιαν ήρχισε νά μελετά, έδῶθῃ με όλες τὰς δυνάμεις του είς την κατάκτησιν της γνώσεως και τού κόσμου, άλλα ήθικόν έρμα δέν είχε. Τὰ πάθη του και ή δημιουργική Ικανότης του ύπήρξαν «πέραν τού καλοῦ και τού κακοῦ».

Δέν δικαιολογείται, λοιπόν, αὐτὸ τὸ «πλέγμα κατωτερότητος», από τὸ όποιον κατέχεται ὁ άνθρωπος τών νεωτέρων χρόνων και ίδια ὁ σύγχρονος άνθρωπος είς τὸν τομέα της ήθικής. Διότι οὐδεμία περίοδος τού Ιστορικοῦ παρελθόντος δύναται νά θεωρηθῇ άπογος ή νά έξέλθῃ νικηφόρος είς μίαν σύγκρισιν με την σημερινήν. Τούτο δέν σημαίνει, βέβαια, ότι ήμπορούμεν νά εἰμεθα Ικανοποιημένοι με την ήθικὴν στάθμην της εποχής μας και ότι πρέπει ν' αφήσωμεν τὰ πράγματα ν' ακολουθήσουν τὸν δρόμον των. Έκείν που χρειάζεται είναι ή έξύψωσις και ὁ εξευγενισμός τού έρωτικοῦ ένστικτοῦ.

Ο σημερινὸς άνθρωπος έχει πολύ μεγαλύτεραν έλευθερίαν και εύχέριαν

ϊκανοποίησός του, από τὸν άνθρωπον οιασδήποτε άλλης εποχής. Και ζή μέσα είς ένα περιβάλλον συνεχούς μαστιγώσεως τών αισθήσεών του. Η μόδα ένδύει και κτενίζει την γυναίκα κατά τρόπον, που νά δίδη την έντύπωσιν ότι μόλις έξήλθεν από την κρεβατοκάμαράν της και αὐτὸ έπίδρα όχι μόνον επί τού άνδρός, αλλά και έπ' αὐτῆς. Ο κινηματογράφος, με τὸ πρόσχημα της «τέχνης», την γδύνει είς όλες τὰς στάσεις. Η «ελογυτεχνία» όλονέν περισσότερον καταργεί τὰ άποσιωπητικά και ένδιατρίβει είς λεπτομερείας, που άλλοτε ανήκαν είς την δικαιοδοσίαν της φιλολογίας τού εροδίνου κόσμου. Ο καθημερινὸς τύπος — τὸ μεγαλύτερον μέρος του — έχει καταληθῇ από σεξουαλικήν μανίαν. Τὰ περιδικὰ της λαϊκής κυκλοφορίας έπίσης. Και τὰ κέντρα, που διεγείρουν και εκμεταλλεύονται τὸν έρωτισμόν, πληθύνονται.

Προσθέσατε είς αὐτὰ ότι ὁ σημερινὸς άνθρωπος διαιτᾶται καλύτερα, είναι υγιέστερος, εργάζεται ολιγώτερον, έχει περισσότερας άνέσεις, διαθέτει μεγαλύτερον χρόνον δι' άναψυχήν, ζητεῖ περισσότερα από την ζωήν και κατέχεται — κακῶς — από τὸ άγχος μιάς όχι άπίθανου εκμηδενίσεως και θά έχετε συσσωρευμένους όλους τούς παράγοντας τού φαινομένου αὐτοῦ, που όνομάζομεν εκλυσιν τών ήθών και που παρατηρεῖται ιδιαίτερας έντονος είς την νεολαίαν όλων τών χωρῶν. Είναι πάρα πολλοί οι πειρασμοί που την περιβάλλουν και που δυνάμυνουν μοιραίως και άκατασχέτως με την πάροδον τού χρόνου.

Νά επανέλθωμεν είς τὰ παλαιὰ «άγνὰ ήθη» (ποιά, δηλαδή;) είναι άδύνατον. Νά έξυψώσωμεν τὰ σημερινὰ μας ήθη με τὰ υπάρχοντα νέα δεδομένα χρειάζεται. Και αὐτὸ ήμπορεί και πρέπει νά γίνη. Με την ένήμερσιν και με την διαφώτισιν ίδιῶς τών νέων, τών όποιων θολώνεται ή κρίσις και άμβλύνεται ὁ αὐτοσεβασμός ύπό την Ισχυράν πίεσιν τών ένστικτων. Πρέπει νά μάθουν οι νέοι ότι ή έρωτική λειτουργία είναι ή Ιερώτερα λειτουργία της ζωής, την όποιαν όφείλουν νά περιβάλλουν με θρησκευτικόν δέος.

Διαθρορά είναι ὁ εκχυδαῖσμός της έρωτικής σχέσεως. Και παρατηρεῖται, δυστυχῶς, μεγάλος εκχυδαῖσμός της είς την Έλλάδα. Δέν θά ήτο ύπερβολικός εκείνος, που θά Ισχυρίζετο ότι διά σημαντικόν τμήμα τών νέων έχει χαθῇ ὅλη ή μαγεία τού έρωτος και έχει μείνει γυμνός, θλιβερός και άχει χαθῇ ὅλη ή μαγεία τού έρωτος και έχει μείνει γυμνός, θλιβερός και άποκτηνωτικός ὁ σπασμός, ὁ όποιος έπιζητεῖται ύπό συνθήκας κυριολεκτικῶς κυνικάς. Αὐτή ή άπογύμνωσις της έρωτικής λειτουργίας από τὸ συναισθηματικόν της περιβλημα, που άποτελεῖ τὸν κατ' έξοχὴν παράγοντα της Ικανοποίησεως και της εύτυχίας τού ανθρωπου, είναι ὀλεθρία διά τὸν ψυχισμόν τού ατόμου.

Εν όνόματι της «φυσιολογικής ζωής» συντελεῖται μία έξεργασία, που ὀδηγεῖ πρὸς την χυδαίωσαν πολυμιξίαν, καθιστᾶ τὸν άνθρωπον μόνιμως άνικανοποίητον, τὸν γεννᾶ τὸ αίσθημα τού κενοῦ και τὸ ματαίωσιν της ζωής, τὸν μεταβάλλει είς έξαλλον θηρευτὴν της εύδαιμονίας, που δέν θά έλθῃ ποτέ, τὸν κάμνει νά περιφρονῇ κατά βάθος και τὸν έαυτόν του και τούς άλλους και τὸ καλλιεργεί, διά μεταθέσεως, άντικοινωνικά συναισθήματα. Η έρωτική σχέσις χωρίς αγάπην και άποκλειστικότητα είναι παράγων δυστυχίας και καταπτώσεως τού ατόμου.

Ιδιαίτερος άνησυχητικὸν φαινόμενον είναι ή τραχύτης, ή χυδαίωσις και ή άπανθρωπία, με την όποιαν πολλοί νέοι συμπεριφέρονται πρὸς τὰς παροδικὰς συντρόφους των. Καί, ακόμη περισσότερον, ή έγκληματική άσυνειδησία, με την όποιαν συμπεριφέρονται πρὸς αὐτάς, άποζώντες πολλακίς από τὰς οικονομίας των ή τὰς λαθροχειρίας των και έξωθούντες αὐτάς πρὸς την πολυμιξίαν. Ο σεβασμός πρὸς την γυναίκα — όποια κι άν είναι αὐτή — είναι εκφρασις σεβασμοῦ πρὸς τὸν έαυτόν μας. Καί ή εύθύνη τού άρρενος, έν προκειμένῳ, είναι τεραστία, ή δὲ κατάπτωσις του είναι κατάπτωσις ὀλοκλήρου της φυλής.

Δέν θά χάσουν τίποτε οι νέοι άμφοτέρων τών φύλων εάν έξυψώσουν, έξανθρωπίσουν και έξευγενίσουν τὰς σχέσεις των. Και θά κερδίσουν την χαράν, την αυτοπεποίθησιν, την γαλήνην και θά προφυλάσσουν τὸν έαυτόν τους από τὰς τραγικάς άπογοιεύσεις και από τὰς καταστροφὰς — οικονομιακάς, κοινωνικάς, άτομικάς —, τὰς όποιας συσσωρεύει καθ' εκάστην ὁ άχαλίωτος και άνευ ψυχικοῦ και συναισθηματικοῦ περιεχομένου έρωτισμός.

ΟΡΙΖΩΝ

“BLACK & WHITE”

(ΜΠΛΑΚ ΑΝΤ ΓΟΥΑΪΤ)
ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ

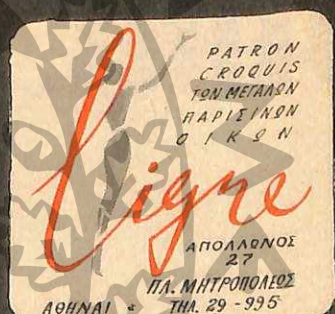
Χαν οι φίλοι
μιλούν για τὸ Τζιν
ΓΚΟΡΝΤΟΝ Σ

Gordon's

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΤΑΙΝΙΑ
των Εκδόσεων

(Φωτ. Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ)

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΣ, ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΚΙ ΑΤΑΡΑΧΟΣ...

...Ο ΣΦΗΝΙΑΣ ΕΞΗΓΕΙ ΠΟΣΟ ΕΥΚΟΛΟ ΕΙΝΑΙ...

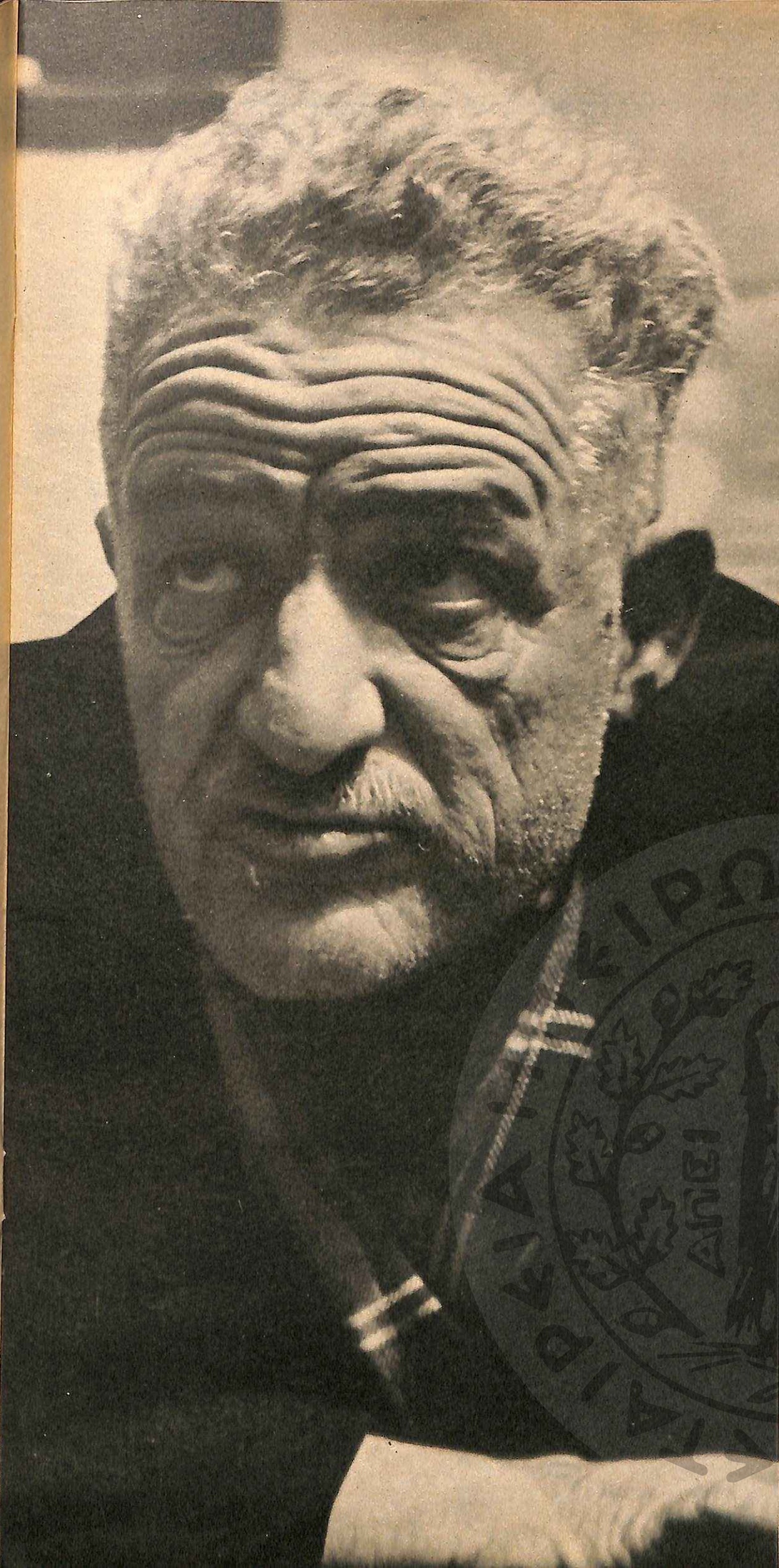

ΝΑ ΜΠΑΛΟΤΑΡΗΣ (ΠΥΡΟΒΟΛΗΣ) ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΜΕΤΡΗΜΕΝΕΣ ΜΕΡΕΣ ΑΜΕΤΡΗΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΚΡΙΣΗ, Ο ΙΩΣΗΦ ΣΦΗΝΙΑΣ ΕΚΑΝΕ ΤΟΝ 160 ΦΟΝΟ ΤΟΥ

Η είδηση δημοσιεύθηκε στὸν ἡμερήσιο τύπο, χωρὶς πολλὰ σχόλια. Συνταρακτική, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν. "Ενας προσωρινὰ ἀποφυλακισμένος, καταδικασμένος ἀπὸ τὴν κοινωνία «εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν» καὶ ἀπὸ τὴν φύση εἰς θάνατο, σκότωσε, γιὰ κυριολεκτικὰ ἀσήμαντὴ ἀφορμή, ἕναν ἀνύποπτο συντοπίτη του. Ἦταν, λέγουν, ὁ 16ος κατὰ σειρὰν φόνος του... Ποιὰ μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ψυχολογία ἐνὸς ἀτόμου, πού ἐξωτερικὰ δὲν διαφέρει ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους χωρικούς, ἀλλὰ θερίζει τὶς ἀνθρώπινες ζωὲς μὲ τὴν ἴδια εὐκολία πού οἱ ἄλλοι κόβουν τὰ ξερόκλαδα; Καὶ πῶς τὸ ἄτομο αὐτό, πού γνώριζε ὅτι σὲ λίγο, διαβαίνοντας τὸ κατώφλι τοῦ θανάτου, θ' ἀντιμετώπιζε ὄχι πιά τὴν ἀνθρώπινη, ἀλλὰ τὴν Ὑπέρτατη Κρίση, τὴν περιφρόνησε τόσο στυγνὰ, προσθέτοντας ἄλλη μιὰ χάντρα, τὴν φρικιαστικώτερη, στὸ κομπολόϊ τῶν ἀνομιμάτων του; Καὶ ἂν αὐτὰ τὰ φοβερά ἐρωτήματα τῆς ἀτομικῆς ψυχολογίας δὲν ἐνδιαφέρουν, φοβερώτερο ὑψώνεται τὸ ἄλλο ἐρωτηματικό: Ἐπιτρέπεται, μὲ ὁποιοδήποτε δικαιολογία, ἔστω καὶ «διὰ κίνδυνον ἀνηκέστου βλάβης τῆς υγείας του», ἔστω καὶ ἂν ἦταν ἀποδεδειγμένα ἐτοιμοθάνατος, νὰ κυκλοφορῇ ἐλεύθερα ὁ ἄνθρωπος πού δὲν εἶχε ποτὲ νοιώσει τὴν ἀξία τῆς ζωῆς τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου — τρόμος, φόβος, ἐφιάλτης μιᾶς ὀλόκληρης περιοχῆς πού δὲν εἶναι γνωστὴ γιὰ τὴν δειλία τῆς; Οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν «Εἰκόνων» προσπαθοῦν μὲ τὴν συνέντευξη πού τοὺς ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ ἐγκληματίας, μὲ τὶς γνώμες τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων, μὲ τὶς φωτογραφίες προσώπων, πραγμάτων καὶ χώρων, νὰ παρουσιάσουν ὀλόκληρο τὸ θέμα, πού ἐπὶ βάλαιεν νὰ μείνῃ ἀνοικτό

«ΤΡΑΒΑΣ ΤΗ ΣΚΑΝΔΑΛΗ, ΠΑΡΕ ΤΟΝ ΚΑΤΩ»

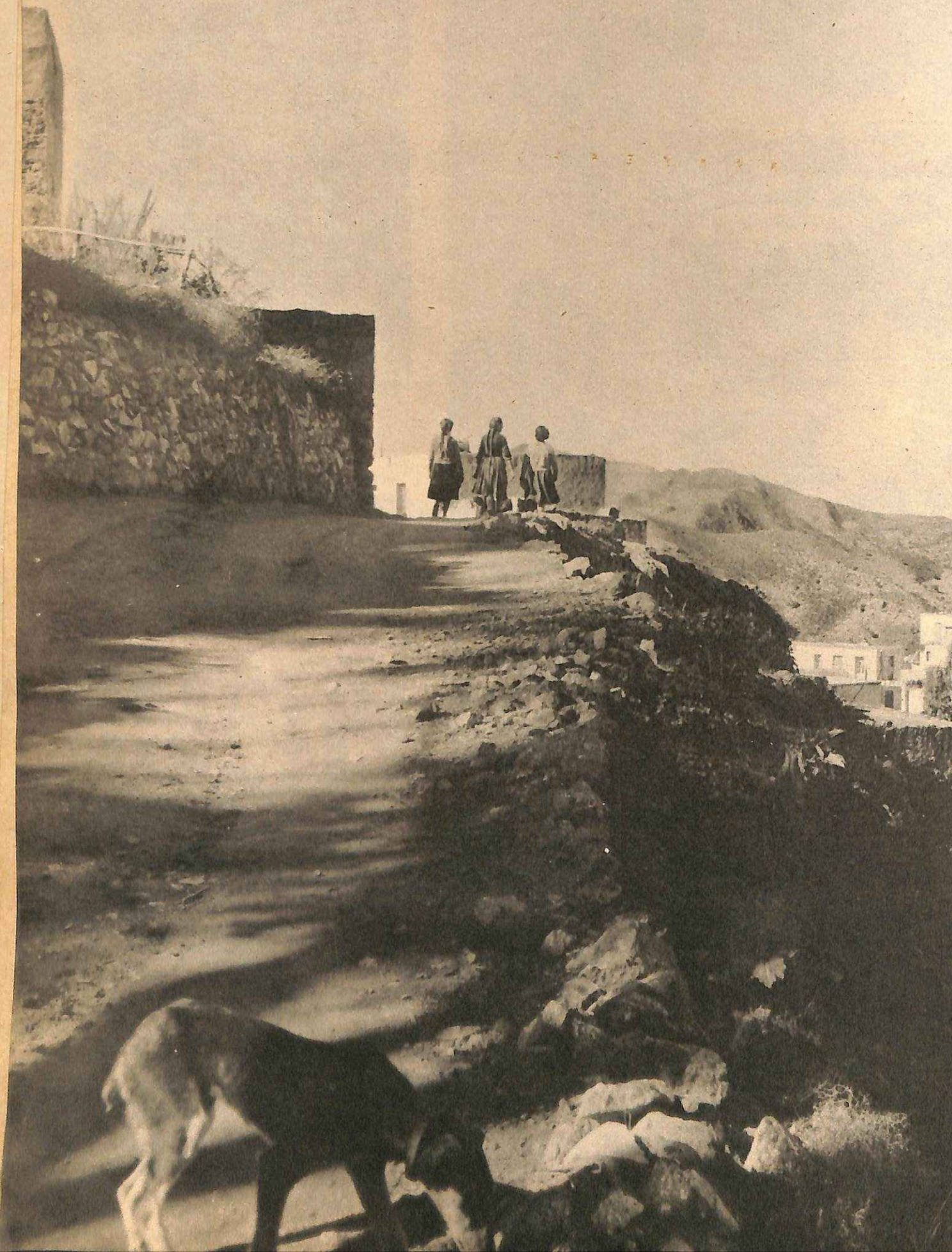
←

ΚΥΝΙΚΟΣ, ἀμετανόητος, ἀπειλητικός, ὁ «καπετάν» Σήφης διαμαρτύρεται γιὰ τὸν τύπον τὸν ἀδίκησε, γράφοντας πῶς σκότωσε δεκαῆξη ἀνθρώπους. «Μόνο τρεῖς ἦταν —ισχυρίζεται— καὶ αὐτοὶ γιὰ λόγους ἀμύνης». Ἀλλὰ ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς Ἡρακλείου διαφωνεῖ: «Τὰ ἐγκλήματα του εἶναι παραπάνω ἀπὸ δεκαῆξη», λέει. Τὸν πρῶτο του φόνου ὁ Σήφης τὸν ἔκανε σὲ ἡλικία 18 ἐτῶν γιὰ 150 σημερινὲς δραχμὲς. Τὸν τελευταῖο, πρὶν εἴκοσι ἡμέρες. Σκότωσε ἕναν ἄνθρωπο πού τὸν εἶχε δὴ ὅλο κι ὅλο δυὸ φορές στὴ ζωὴ του.

«ΤΙ ΘΑΡΡΕΙΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΣΙΔΕΡΟ;»

Τρόμος σ' ολόκληρη τήν περιοχή ένας άνθρωπος πού περίμενε, στιγμή μέ στιγμή, τόν θάνατο

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ 'Αντισκάρι πιάστηκε ο φονιάς τελικά, έπειτα από πενήνήμερο κυνηγητό στα χωριά της Μεσσαράς.

ΣΤΗΝ ταβέρνα του χωριού (δεξιά) θρήκε τόν Σφηλιά τόν απόσπασμα τής χωροφυλακής. Τό γεγονός εξακολουθεί ν' αποτελεί τόν επίκεντρο τών συζητήσεων, ενώ στο χωριό Λύσταρος, όπου έμενε τόν θύμα, οι κάτοικοι (έκτρο δεξιά) δέν μπορούν ακόμη νά πιστέψουν πώς άδικοχάθηκε ο λεβέντης «σύντεκνος».

Η πεδιάδα τής Μεσσαράς, στην Κρήτη, είναι μία γόνιμη και φιλόξενη πεδιάδα. «Τό στάρι τής μάς έσωσε στην κατοχή», λένε οι Κρητικοί σήμερα. Τίποτε δέν προδίνει στή γαλήνια θύη τής πεδιάδας αυτής και τών ανθρώπων πού τήν δουλεύουν ότι από τά ίδια αυτά ειρηνικά χωριά πέρασε ένας ξένος, πού σκορπούσε γύρω του τόν θάνατο. Τόν έλεγαν 'Ιωσήφ Σφηλιάς' ήταν από τά Σφακιά. 'Όσοι τόν ήξεραν έλεγαν πώς είχε πάντα ένα πιστόλι χωμένο στην πίσω τσέπη τού παντελονιού του και πώς μπορούσε νά σκοτώσει έναν άνθρωπο μέ τήν ίδια εύκολία πού θά σκότωνε ένα κοτσούφι. 'Αρχισε νά σκοτώνει πριν από σαράντα χρόνια και σιγά-σιγά τόν πραγματικό του όνομα ξεχάστηκε. 'Όταν έμπαινε σ' ένα χω-

ριό, οι κάτοικοι έλεγαν: «'Ηρθε ο φονιάς». 'Έτσι τόν ήξεραν. Τότε τά παράθυρα τών σπιτιών έκλειναν κ' οι δρόμοι έρήμωναν..

Τήν Παρασκευή, 21 'Ιανουαρίου, ο Παύλος Ματθαϊάκης, ένας τσοπάνος από τό χωριό Λύσταρος τής Μεσσαράς, σηκώθηκε από τόν κρεβάτι του, έριξε κρύο νερό στό πρόσωπό του και φόρεσε τīs μπότες του. Δέν είχε χαράξει ακόμη. «Μή μου ψήσης ζεστό», έκανε στή γυναίκα του. «'Αργήσα». Αύτη είναι ή ζωή τού Κρητικού τσοπάνου. Σηκώνεται πριν δημερώσει και μένει κοντά στό κοπάδι του ως τό βράδυ. 'Υστερα γυρίζει στό σπίτι του, τρώει διαστικά και κοιμάται νωρίς,

για νά ξυπνήσει τήν άλλη μέρα χαράματα. 'Ο Ματθαϊάκης έσφιξε γύρω από τόν μέτωπό του τόν μαύρο κεφαλομάντιλο και κοντοστάθηκε για μία στιγμή επάνω από τόν κρεβάτι τού παιδιού του, πού είχε γεννηθεί πριν από 20 μέρες. «Και τό βράδυ μέ τό καλό», έπτε στή γυναίκα του.

Οταν θρήκαν τό πτώμα τού Παύλου Ματθαϊάκη, είχε μία σφαίρα κάτω από τήν καρδιά. 'Ηταν πεσμένος ανάσκελα και τά μάτια του κοίταζαν ορθάνοιχτα τόν ούρανό. Δέν τόν περίμενε νά πεθάνει. 'Ηταν ένας ψηλός και δεμένος άντρας 47 χρονών, πού πατούσε πάντα γερά στά πόδια του. Πατέ του δέν έπαιρνε όπλο μαζί του. Οι χωρικοί τής

↑ «ΚΑΙ τό βράδυ μέ τό καλό». 'Έτσι άποχαιρέτησε τούς δικούς του ο Ματθαϊάκης, διηγείται τώρα ή πεθερά του. 'Αλίμονο, δέν θά τόν ξανάδλεπαν πιά ζωντανό.

ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟ χωράφι —ή «αγριάδα»— πού έγινε αίτία τού φονικού. Για 1.000 δρχ. νοίκι, πού απαιτούσε ο Σφηλιάς και άρνιόταν νά δώσει ο Ματθαϊάκης, έγινε τό κακό.. 'Ένας άνθρωπος έχασε τή ζωή του και ο Σφηλιάς πρόσθεσε άλλον ένα «άθλο» στό πλούσιο ενεργητικό του.

Μεσσαράς τόν καμάρωναν, λεβέντης και λιγομίλητος καθώς ήταν. Γιατί νά πεθάνει ένας τέτοιος άνθρωπος; 'Ο φόνος έγινε στις τρεις τό απόγευμα. 'Ο Ματθαϊάκης έδωσε ήσυχα τά πρόβατά του μέ έναν άλλο τσοπάνο, όταν φάνηκε ο Σφηλιάς νά πλησιάζει. «'Πρόσεχε», έκανε ο τσοπάνος στόν Ματθαϊάκη. «'Ο φονιάς έρχεται». «Δέ θαρρεύσεις», έκανε ο Ματθαϊάκης σκαλίζοντας μέ τή γκλίτσα τόν χώμα «'Ιντα μπορεί νά μου κάνη τόν φορήμι;». 'Ο άλλος τσοπάνος άπομακρύνθηκε. 'Ο Σφηλιάς είχε άπολυθή προσωρινά, λόγω «άνηκέστου βλάβης», τόν Νοέμβριο τού 1958, από τīs φυλακές 'Αβέρωφ, όπου εξέτιε ποινή ίσοδίων δεσμών για φόνο μετά ληστείας. Οι γιατροί πού τόν είχαν εξέτασει διαπίστωσαν όγκο

Η συνέντευξη του Σφηνιά: "Ένα σπάνιο ντοκουμέντο εγκληματικής ψυχολογίας"

στο Λάριγγα. Ο Σφηνιάς ήταν 59 ετών, αλλά η σκληρή ζωή που είχε περάσει στα βουνά φυγοδικώντας τον είχε τσακίσει. Μιλούσε με δυσκολία και δεν έδινε καμία απάντηση.

«Όρα καλή, σύντεκε», είπε ο Σφηνιάς, όταν έφτασε κοντά στον Ματθαϊάκη. «Όρα καλή», του αποκρίθηκε αυτός και συνέχισε να σκαλίζει το χώμα. Πέρασαν κάμποσα λεπτά χωρίς να μιλά κανείς τους. «Υστερα ο Σφηνιάς λέει: «Αυτή η αγριάδα, όπου δόσκει τα πρόβατά σου, είναι δική μου». Ο άλλος σηκώθηκε μ' ένα πήδημα θρίους: «Τι γυρεύεις, του λέει, καυγά;». Ο Σφηνιάς έδωσε το χέρι του στην τσέπη του. «Η αγριάδα είναι το αδελφό μου του Μάρκου, που πέθανε. Δώσε μου ένα χιλιάριο νοίκι και τέλειωσα».

«Ηρθαν στα χέρια. Ο Ματθαϊάκης ήταν πιο νέος και πιο γερός. Του έδωσε μια και τον έριξε χάρω. Ο Σφηνιάς έδωσε το πιστόλι. Δεν περίμενε να σηκωθεί. Όπως ήταν πεσμένος χάρω, σημάδεψε και πυροβόλησε.

Έτσι πέθανε ο Παύλος Ματθαϊάκης. Ο δολοφόνος, που είδε από μακριά το φόντο, άφηγεται πως ο Σφηνιάς συνέχισε να γυρίζει γύρω από το πτώμα για αρκετή ώρα μετά, οπότε να μη χόρταινε το θέαμα του σκοτωμένου. Ο σταθμός χωροφυλακής Σίβας έστειλε το ίδιο απόγευμα σήμα στο Ήρακλειο και την άλλη μέρα το πρωί ξεκίνησε το απόσπασμα, για τη σύλληψη του φονιά, την διοίκηση του οποίου ανέλαβε ο ίδιος ο διοικητής της χωροφυλακής Ήρακλειού, ταγματάρχης Κ. Καπετανάκης. Ο φονιάς πάσχιζε να ξεφύγει, αλλά δεν μπόρεσε. Ο κλοιός του αποσπάσματος τον έβανε σιγά-σιγά. Δεν ήταν πια νέος και τα μάτια του δεν έδιναν καλά στο σκοτάδι. Ο Σφηνιάς κατάλαβε πως δεν θα γλύτωνε και, πέντε μέρες μετά το φονικό, παραδόθηκε μόνος του σε ένα καφενείο των βοσκών της περιοχής, στη θέση Πλατεία Περάματα.

ΕΠΙΑΣΑΝ ΤΟΝ ΦΟΝΙΑ...

Όλη η πεδιάδα πληροφορήθηκε με ανακούφιση τη σύλληψη του Σφηνιά. «Επίασαν τον φονιά». Έτσι τον έλεγαν. Ο φονιάς. Δεν χρειαζόταν να πουν τίποτε άλλο. Όχι τόσο για το γεγονός ότι έκανε φόνους (ίσως πουθενά αλλού ο φόνος δεν δικαιώνεται με τόσο εύκολα από τους γύρω του, όσο στην Κρήτη), αλλά γιατί ο Σφηνιάς ήταν ένας είδος φονιά που δεν πήγαινε στα μέτρα κανενός. Σκότωνε για το χαρτζελίκι του. «Ήταν ένα θηρίο που έπινε ανθρώπινο αίμα», λέει η ανήψια του Μαρία Πατερράκη.

Ένας Άνωγειανός, που έκανε το 1932 μαζί με τον Σφηνιά στην ίδια φυλακή, μου είπε στο Ήρακλειο: «Αν ο καπετάν Σήφης αποφάσιζε να περιγράψει τα κακουργήματά του, θα έγραφε τον ύμνο σου για ένα μόνον». Αλλά ποιά είναι τα κακουργήματά αυτά; «Ισως ούτε ο ίδιος μπορεί πια να τα θυμηθεί. (Όταν τον ρώτησα πως έλεγαν το προτελευταίο του θύμα, ξεάγγιζε το όποιο καταδικάστηκε το 1946 σε ισόβια, κούνησε το κεφάλι του και είπε: «Πού βέβαια τώρα να θυμάμαι»). Το ποινικό του μητρώο, από τις 23 Σεπτεμβρίου του 1921 ως τις 13 Μαΐου 1955, αναφέρει 27 καταδίκες και μία έντυπωσιακή συλλογή αδικημάτων, 8 που περιλαμβάνονται φόνου, ληστείες, απειλές, απειλές φυλακισμού, εκβίαση, πλαστογραφίες. Οκτώ φορές τον συνέλαβαν να όπλοφορή μέσα στη φυλακή. Αλλά τα στοιχεία αυτά εικονίζουν τη δράση του Σφηνιά ως το σημείο που μπόρεσε να διαπιστώσει η αστυνομία. Από κει και πέρα τί έγινε; Ο διοι-

κητής της χωροφυλακής Ήρακλειού, που τον έφερε από χρόνια (είναι κι ο ίδιος Σφακιανός), υπολογίζει ότι τα θύματά του Σφηνιά πρέπει να είναι τουλάχιστον δεκάεξη. Από τα εγκλήματα αυτά μόνο τρία αναφέρονται στο ποινικό του μητρώο. Τα υπόλοιπα ξεχάστηκαν, γιατί κανείς δεν τόλμησε να καταθέσει έναντιόν του. Όταν ήταν 18 χρονών σκότωσε ένα Ξηρουχάκη, στα Σφακιά, για 150 σημερινές δραχμές. Για να γλυτώσει από τη δεντέτα πήγε στη Μεσσαρά. Ένας συνταξιούχος αγρόνομος στο Ήρακλειο τον θυμάται στα 1925 να τρομοκρατεί την πεδιάδα, επικεφαλής μιας ομάδας φυγοδικών. Κάποτε έσφαξε ένα παιδί από το σβέρκο, για να το δει να σπαρταράει, καταγγέλλει ο Άριστειδης Ματθαϊάκης από τον Λύσταρο. Αργότερα, στη φυλακή, μαχαίρωσε ένα Σαμιώτη κατάδικο και τραυμάτισε σοβαρά έναν άλλο από τα Σφακιά, με πη-

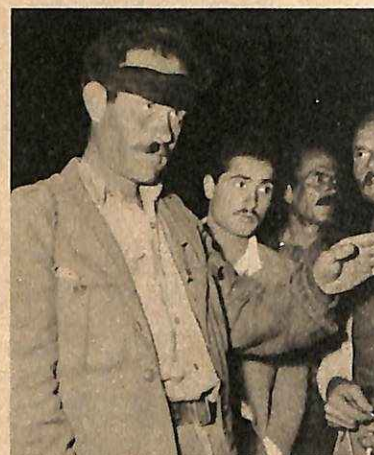
ρη κάμαρα, που είχε ιδιαίτερη πόρτα. Από εκεί μπαίνονταν σαν σκιά, χωρίς να μιλά σε κανένα. Στο υπόγειο ζή ή γριά μάνα του, που οι συγχωριανοί της υπολογίζουν ότι είναι 96 χρονών. Έδώ και είκοσι χρόνια δεν ξεκόλλησε από το ξυλοκρέβατο, όπου την έχουν ρίξει. Είναι τυφλή, παράλυτη και κουφή. Ο φονιάς είναι το τελευταίο παιδί της που βρίσκεται στη ζωή. Κανείς δεν της μιλά. Δεν ακούει τίποτε και δεν περιμένει τίποτε. Τελικά στον δεν θα μάση πόσα στόματα την καταράστηκαν γιατί έφερε στον κόσμο ένα άνθρωπο που ο προορισμός του ήταν να σκοτώσει.

Πώς μπορεί ένας σακατεμένος άνθρωπος, με καρκίνο του λάρυγγα, να είναι επικίνδυνος στην κοινωνία; Ίσως αυτή η σκέψη να ώθησε την ελληνική Δικαιοσύνη να τον αποφυλακίσει προσωρινά. Αλλά ήταν σωστή η απόφαση αυτή; Λίγη ψυχολογία δεν βλέπτε

αφώπλιζε; Θα σκοτωνόταν αργότερα κάποιος άλλος. Δεν ξέρουμε ποιός θα ήταν αυτός, αλλά το βέβαιο είναι πως από τη στιγμή που ο φονιάς αφέθηκε ελεύθερος, ένας άθωος είχε καταδικασθεί σε θάνατο.

Όταν συνάντησα τον Σφηνιά στα κρατητήρια του 2ου αστυνομικού τμήματος Ήρακλειού, φορούσε ένα χοντρό παλτό κ' είχε ένα μάλλινο κασκόλ γύρω στο λαιμό του. Κρύωνε, μου είπε. Ο λαιμός του πονούσε και δεν μπορούσε να φάει στερεά τροφή. Μόνο γάλα έπινε. Ήταν ένας άρρωστος και φουκαράς γέρος. Τί ήθελαν τώρα και τον έφερναν στις φυλακές; Θα πέθαινε —δεν το καταλάβαιναν;

«Είμαι χάλια, μου είπε. Ο γιατρός ο Μιχαλακόπουλος μου το είπε στην

ΚΑΤΙ ΤΡΟΜΕΡΟ ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΙ να μαρτυρήσουν για τον «φονιά». Ο Μπολιώτης (άριστερα) άνωστορεί τον πρώτο τον φόνος στα Σφακιά. Ο Ευλόφης (στη μέση), που έκανε μαζί του στη φυλακή, αναρωτιέται: «Γιατί το λευτέρωσαν το θηρίο;». «Στα 25 τρομοκρατούσε με άλλους φυγοδικούς την περιοχή, θυμάται ο Κρητικιάκης.

ρούνι. Το 1945 σκότωσε στην Αθήνα τον συνεταίρο του για να το κλέψει μια χρυσή λίρα και 10 δραχμές.

Όλη του τη ζωή την πέρασε κρατώντας ένα πιστόλι κι απειλώντας τον κόσμο γύρω του. «Όταν ακούσεις πως γύρισε από τη φυλακή, να χαθείς από το πρόσωπο της γής», έγραφε από το «Αβέρωφ» στον αδελφό του το Μάρκο, γιατί δεν του έστελνε χρήματα. Ο Μάρκος πέθανε πέρσι, δυό μήνες μετά την αποφυλάκιση του αδελφού του. Τα δυό αδελφία δεν ιδώθηκαν στα φανερά καθόλου, αλλά οι κάτοικοι του χωριού εκφράζουν την υποψία μήπως ο έρχομός του φονιά είχε καμιά σχέση με τον θάνατο του Μάρκου. «Μπορεί να τον χτύπησε ο φονιάς και να μη θέλησε να πη τίποτε ο συχωρεμένος, από φιλότιμο», λέει η Μαρία Πατερράκη.

Αυτά, βέβαια, είναι υποθέσεις, αλλά τίποτε δεν αποκλείεται, κ' η ανάκριση θα πρέπει να εξετάσει προσεκτικά την κατηγορία αυτή. Ός τη μέρα που πέθανε ο Μάρκος, ο φονιάς γύριζε σαν κυνηγημένο αγρίμι έδω κ' εκεί. Κανείς δεν τον δεχόταν. Μετά τον θάνατο του αδελφού του εγκαταστάθηκε στο σπίτι του. Έμενε σε μια άπαι-

στις περιπτώσεις αυτές. Ένας έτοιμοθάνατος δολοφόνος είναι συχνά πιο επικίνδυνος από τον υγιέστερο όμοιο του. Ο Σφηνιάς γύρισε από τη φυλακή άρρωστος για να σκοτώσει.

Λίγο καιρό μετά την αποφυλάκιση του δοκίμασε να σφάξει μ' ένα χασομαχίριο τον ανήψιο του Γιάννη Πατερράκη. «Αν δεν κάνεις ό,τι σου λέω, θα σε σκοτώσω», είπε αργότερα στη χήρα του αδελφού του. Έτσι κατάφερε και πήρε τα χαρτιά από κτήματος, που στάθηκε άφορμη να σκοτώσει τον άτυχο Ματθαϊάκη. Η απειλή του φόνου κρεμόταν κάθε στιγμή από τα χείλη του. Ήταν το δαχτυλίδι της ζωής του. Ο ανήψιος του θύματος, Άριστειδης Ματθαϊάκης, καταγγέλλει ότι την ίδια μέρα που ο Σφηνιάς σκότωσε το θείο του, είχε προσπαθήσει να εκδίωξη άλλους δυό βοσκούς (τον καθενα ξεχωριστά), τον Γιώργο Φρογάκη και τον Κώστα Μανουσάκη. «Τα ζωά σας δόσκουν στο κτήμα μου, τους είπε. Θέλω νοίκι». Οι βοσκοί τον έδιωξαν κι ο φονιάς έφυγε. Με τον ίδιο πρόλογο άρχισε τη συνομιλία του και με τον Ματθαϊάκη. «Τα ζωά σου δόσκουν στο χωράφι μου». Τί θα συνέβαινε αν ο Ματθαϊάκης προαισθανόταν τον κίνδυνο και, βινακότερος όπως ήταν, τον

Α'θωο καθαρά και ξάστερα: «Αν σε ξαναβάλουν στη φυλακή θα πεθάνω».

Ήταν φανερό πως ο καπετάν Σήφης ήθελε να κερδίσει τη συμπάθεια του τύπου, από τον οποίο όμως είχε φρικτά παράπονα.

Τί είναι αυτά τα ψέματα που γράφετε; φώναξε. Πού μου βρήκαν τους δεκαπέντε φόνους; Έγώ τρεις έκανα όλους κι όλους.

—Μόνον;

—Αμ' τί νόμισες; Κι αυτούς πάλι «για λόγους άμυνας». Έτσι είμαστε έμεις οι Κρητικοί. Όταν μάς ζορίσουν, τραβάμε πιστόλι.

—Στα χωριά λένε άλλα πράγματα, του είπα. Ακόμη και τώρα, που είσαι γέρος κι άρρωστος, όταν έδιναν περπάτο, οι δρόμοι άδειάζαν. Πώς το έξηγείς αυτό;

Ο Σφηνιάς έκανε ένα μορφασμό άηδίας.

—Ανθρωπάκια, φοβισιάρηδες, είπε. Τί περίμενες;

Η φωνή του δυνάμωσε:

—Έμένα που με βλέπεις, έκανε, είμαι από άλλη ράτσα. Είμαι Σφακιανός. Ξέρεις που βγαίνει η χειμωνιάτικη ντομάτα; Από εκεί είμαι.

Όσο μιλούσε, ζεσταίνονταν από την ίδια του τη φωνή.

—Εμείς έχουμε κτήματα. Έχουμε περιουσία. Ένας εξάδελφός μου είναι δικηγόρος. Ένας άλλος γιατρός. Αν σου πουν ότι σκοτώσα τον Ματθαϊάκη για να του πάρω το χιλιάριο, μην το πιστέψεις. Έμένα που με βλέπεις έχασα τριάντα χιλιάδικα στο ζάρι την Πρωτοχρονιά.

—Μιά και το έφερε η κουβέντα, γιατί τον σκότωσες τον Ματθαϊάκη;

Ο Σήφης άναστενάξε. Ξαφνικά έχασε όλο του το κέφι.

—Τί να σου πω; Τόφερε η κακιά ώρα. Του έλεγα να πληρώσει ένα χιλιάριο νοίκι και δεν ήθελε. Ξαφνικά τόν βλέπω να άγριεύει. Σηκώνει το ραβδί του και μου βαρεί μιά. Πέφτω χάρω. Το μπί μου βόλωσε. Βγάλα το πιστόλι και τον μπουλντόρω.

—Έτσι, για ψύλλου πήδημα, μπαλοτάρεις εσύ τον κόσμο;

Ο Σφηνιάς κούνησε το κεφάλι του.

—Τόφερε η ώρα. Και σύ νάσουνα στη θέση μου το ίδιο θάκαυες. Ύστερα τί νομίζεις πως είναι να μπουλντόρης έναν άνθρωπο; Τραβάς τη σκανδάλη και πάτουν κάτω. Ούτε προλαβαίνεις να το σκεφθείς. Τί νομίζεις πως είναι ο άνθρωπος —σίδερο;

—Αφού δεν σκόπευες να τον σκοτώσεις, γιατί είχες το πιστόλι μαζί σου;

—Νά —από συνήθεια.

Ο καπετάν Σήφης με κοίταξε απογοητευμένος.

—Είσαι Άθηναίος εσύ —που να καταλάδεις; Έδώ στην Κρήτη έχουμε λογαριασμούς που μένουν ανοιχτοί είκοσι και τριάντα χρόνια. Πρέπει κανείς να φυλάγεται. Εμείς οι Σφηνιάδες έχουμε ανοιχτούς λογαριασμούς με τους Ξηρουχάκηδες από το 1920. Τώρα, βέβαια —συνέχισε— θ' αναρωτιέσαι τί έφταιγε ο Ματθαϊάκης. Δεν έφταιγε, αλλά γιατί να με βαρύνει; Αντί να με σεβάστη που ήμουν γεροντότερος, με βάρασε. Τραβά κ' εγώ το πιστόλι μου και τον μπουλντόρω. Και να δεις τί θηρίο ήταν που δεν τον πέρασε η σφαίρα. Γερό καλούπι. Έπεσε κάτω κ' έκανε μισή ώρα να πεθάνει. Αν ήταν άλλος θα ξεψυχούσε άμέσως. Όταν τον είδα να πέφτει, μετάνιωσα άμέσως. Τί έκανα; συλλογίστηκα. Δεν πρόλαβα να χαρώ την κοινωνία και ξαναμπάινω στα σίδερα. Του έβαλα μιά πέτρα κάτω από το κεφάλι και του έριξα λίγο νερό, μήπως συνέλθει, αλλά δε, βαρύνεσαι. Έκανα τρεις μέρες να φάω από τη στενοχώρια μου.

—Πρόλαβε να σου πη τίποτε ο Ματθαϊάκης πριν ξεψυχήσει;

Ο Σφηνιάς με κοίταξε με την άκρη του ματιού του κ' έκανε πως πάσχιζε να θυμηθεί.

—Ναί, κάτι μου είπε. Πώς το ξέρεις; Μου λέει: «Είχες δίκιο, σύντεκε». Έγώ έφταιξα».

Τώρα, ο καπετάν Σήφης περιμένει τη μέρα που θα τον καλέσει και πάλι το δικαστήριο να δώσει λόγο γιατί σκότωσε έναν άνθρωπο, που ζήτημα είναι αν τον είχε ή όχι δυό φορές. Ο ίδιος λέει πως είναι πολύ άρρωστος και δεν θα ζήσει, αν δεν τον μεταφέρουν εγκαίρως στο νοσοκομείο. Αυτό είναι κάτι που θα καθορισθεί από τους γιατρούς, οι οποίοι θα τον εξετάσουν αυτές τις μέρες. Αλλά αν ρωτήσετε τους κατοίκους της Μεσσαράς θα σας απαντήσουν πως δεν πεθαίνει. Έτσι ο Σφη-

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, στο χωριό Λύσταρο. Ο εξάδελφος του θύματος, Άριστειδης Ματθαϊάκης (δρ-θιος), διηγείται για τον παρωμένο εγκληματία: «Κάποτε έσφαξε ένα παιδί, μόνο για να το δει να σπαρταράει».

νιάς. «Και να τον δώ στο φέρετρό, πάλι τα βράδια, όταν θα γυρίζω στο σπίτι μου, θα κοιτάζω πίσω μήπως μου ριχτεί με κανένα μαχαίρι», μου είπε ένας άγρότης από την Πόμπια.

Υπάρχει ένα τελευταίο σημείο, που πρέπει να διευρευνηθεί: Γιατί αφέθηκε ελεύθερος ο Ίωσήφ Στυλιανού Σφηνιάς από τις φυλακές Άβέρωφ, όπου έξι έτη ποινή ισόβιων δεσμών; Αν ήταν έτοιμοθάνατος, όπως ισχυρίζεται ο ίδιος, ως τον πήγαιναν σε κάποιο νοσοκομείο να παραδώσει την ψυχή του με περισσότερες άνετες, έφ' όσον αυτό επιβάλλει ο ανθρωπισμός της ελληνικής Δικαιοσύνης. Αλλά δεν ήταν έτοιμοθάνατος, αφού από τον Νοέμβριο του 1958 ως σήμερα πήρε τέσσερις διαδοχικές παρατάσεις, για να κάνει δήθεν ειδική θεραπεία, ενώ στην

πραγματικότητα γύριζε από το ένα χωριό στο άλλο με ένα πιστόλι στην τσέπη. Ούτε ήταν ειδοποιημένη η αστυνομική αρχή της περιοχής όπου έδρασε, ούτε κανείς φαινόταν να τον παρακολουθεί για να διαπιστωθούν από περιέργεια έστω —οι συνέπειες της προώρου απόλυσής...

Όλα αυτά έτοιχισαν τη ζωή ενός ανθρώπου, που δεν έφταιγε σε τίποτε. Τέσσερα παιδιά είχε ο Ματθαϊάκης. Το ένα παράλυτο από πολιομυελίτιδα. Το μικρότερο δεν είναι ακόμη 40 ημερών. Από τη μία μέρα στην άλλη, μιά μάνα με τέσσερα παιδιά βρέθηκαν στο δρόμο.

Απέναντι στο δράμα της ώρφανισμένης αυτής οικογένειας η αναζήτηση ευθύνων μοιάζει κάπως με φιλολογία.

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΤΥΦΛΗ, κουφή και παράλυτη, η μάνα του φονιά δεν ξέρει το άγος, το οποίο γέννησαν τα σπλάγχνα της.

ΤΟ ΣΚΙΣΜΕΝΟ αυτό χαρτί —άποφυλακιστήριο του Σφηνιά από του Άβέρωφ— στοίχισε τη ζωή ενός άθωου.

ΠΑΛΑΙΑ συνήθεια φέρνει κάθε χρόνο τον τέως βασιλέα του Βελγίου και τη σύζυγό του στο Τυρόλο, για το χειμωνιάτικο κυνήγι στα άπέραντα κτήματα που έχει στο Χίντερς ή κυρία Λιλιάν ντε Ρετύ. Πάντοτε στην κυνηγετική τους εξόρμηση τους συνοδεύει μια επίλεκτη συντροφιά ντροσκεκλημένων, που έφετος, όμως, ήταν —άδικοιολόγητα— ολιγάριθμη.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ είναι πλούσιο στους δρυμούς του Χίντερς και οι σφαίρες των κυνηγών βρίσκουν κατά κανόνα το στόχο τους. 'Η κ. ντε Ρετύ χρησιμοποιεί ειδικά αμερικανικά σκάγια, μικρότερα από τα συνήθη.

ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΛΙΛΙΑΝ ΝΤΕ ΡΕΤΥ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι κ' έφετος ο πρώην βασιλεύς του Βελγίου Λεοπόλδος και η Λιλιάν ντε Ρετύ έφυγαν μαζί για το καθιερωμένο τους κυνήγι στο Τυρόλο. Έφετος, όμως, το συνηθισμένο αυτό γεγονός έπροξένησε τη γενική κατάπληξη των Βέλγων, γιατί πίστευαν ότι οι σχέσεις του πρίγκιπα με τον βασιλικό ζεύγους είχαν ψυχρανθεί.

«Ο βασιλεύς Λεοπόλδος είναι αρκετά κουρασμένος και δεν θα συνοδέψει έφετος τη γυναίκα του στο κυνήγι», είχαν ανακοινώσει στην αρχή οι επίσημοι κύκλοι της Αύλης.

Και τα όκτω εκατομμύρια των Βέλγων, που τόσο αγαπούν ν' ασχολούνται με τις βασιλικές υποθέσεις, ήλπιζαν σιωπηλά ότι είχε νικηθεί η κυρία αυτή, που τόσα χρόνια κυβερνούσε και επηρέαζε το παλάτι, παίρνοντας τη θέση της αγαπημένης τους βασίλισσας "Αστρίδ".

Αμέσως μετά τα Χριστούγεννα, όμως, ο Λεοπόλδος και η κυρία ντε Ρετύ είδοποίησαν τους φίλους τους, έτοιμασαν τις βαλίτσες τους και, αχώριστοι όπως πάντα, έφυγαν για την άπέραντη ιδιοκτησία τους στο Χίντερς.

Στο αεροδρόμιο ούτε επίσημοι, ούτε κόσμος. 'Η κυρία ντε Ρετύ, έν ταύτοις, διατήρησε την ψυχραιμία της, όπως κάνει συνήθως. Κομψή, απλή και γελαστή ανέβηκε στο αεροπλάνο.

ΔΕΙΝΗ ΣΚΟΠΕΥΤΡΙΑ Η Κ.ΝΤΕ ΡΕΤΥ ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΚΤΥΠΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

ΧΙΛΙΑ ζαρκάδια περιφέρονται ελεύθερα στα 1.500 έκταρτα των κτημάτων. Παλλά, όμως, απ' αυτά, μία φορά το χρόνο, πληρώνουν το βαρύ τίμημα στο κυνηγετικό πάθος των ιδιοκτητών των κτημάτων.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Μαρία Γαβριέλλα της Σαβοΐας, κόρη του τέως βασιλέως της Ιταλίας Ουμβέρτου, ήταν η πιο επιφανής από τους λιγιστούς έφτείνους προσκεκλημένους του ζεύγους.

ΣΚΟΠΕΥΤΡΙΑ

ΔΕΙΝΗ

Η ΛΙΛΙΑΝ ΕΧΕΙ

ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΤΗΣ

ΤΡΟΠΟ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ

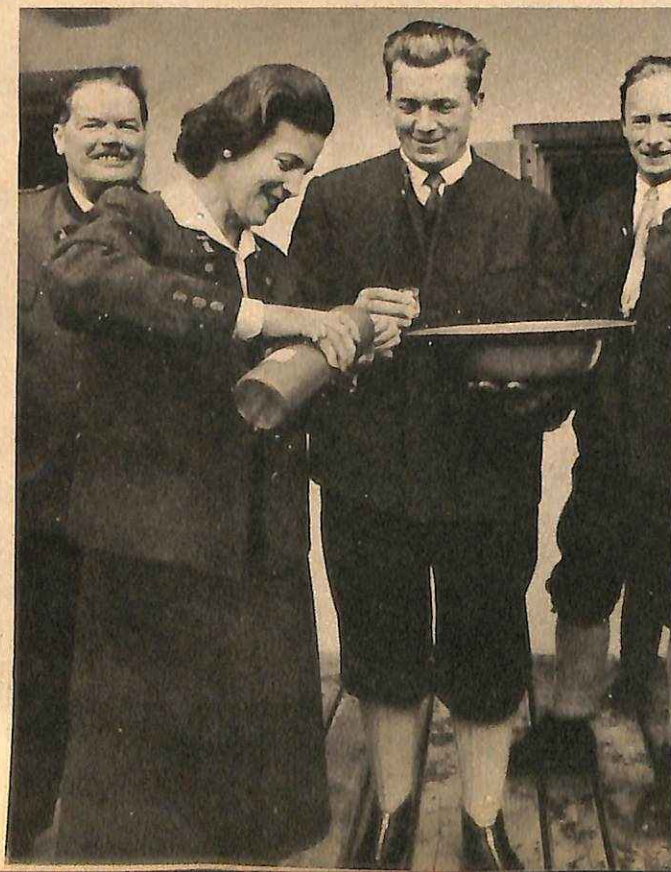
ΘΗΡΑΜΑ

(Len Sirman)

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ απόλυτη στους χαμηλοτάδανους χώρους και στην επίπλωση του περιπτέρου αποτελεί άσφαλώς μια εύχρηστη ανάπαυλα από την όπωσδήποτε κουραστική μεγαλοπρέπεια των βασιλικών ανακτόρων της βελγικής πρωτεύουσας.

ΚΑΙ Η ΔΙΑΒΙΩΣΗ γίνεται αναγκαστικά απλή, φυσικώτερη, στο Χίντερς. Το δικαιολόγιο είναι τόσο λιτό, ώστε μοναδική πολυτέλεια γίνονται το μεταλλικό νερό κ' ή κρέμα.

ΠΑΡΑ τη φημολογούμενη διάστασή τους, ο Λεοπόλδος και η Λιλιάν ήταν άχώριστοι κατά τη διάρκεια των χειμερινών τους διακοπών. Η Μαρία Γαβριέλλα έμεινε μαζί τους 7 ημέρες.

ΣΤΗΝ καρδιά του Τυρόλου, σ' ένα υπέροχο κι άγριο τοπίο, 1.000 μέτρα πάνω απ' τη θάλασσα, βρίσκεται το κυνηγετικό περίπτερο του Χίντερς.

ΕΦΕΤΟΣ ΠΟΛΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΨΗΛΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΕΛΑΜΨΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ

φλά. Θεωρείται μια απ' τις καλύτερες σκοπεύτριες της Ευρώπης και ρίχνει σωστά από απόσταση 300 μέτρων. Οι φίλοι της, μάλιστα, στο τέλος του κυνηγιού, αναγνωρίζουν τα θηρία που κτύπησε η Λιλιάν. Έχει ένα δικό της τρόπο να σκοπεύει και χρησιμοποιεί ειδικά αμερικανικά σκάγια, μικρότερα από τα συνήθη.

Τα θηρία που συγκεντρώνονται στο τέλος του κυνηγιού παλουνται επ' όνοματι της κυρίας ντε Ρετύ, για λογαριασμό της.

Όλοι στο μικρό χωριό του Τυρόλου την θεωρούν φιλάργυρη. Δεν κάνει περιττά έξοδα και τα μόνα ψώνια που παραγγέλλει είναι μπιτόλιες μεταλλικού νερού, γάλακτος και καμμία φορά μερικά κουτιά κρέμας.

Το προσωπικό της πάλι την κατηγορεί για σκληρή κι απότομη και τρέμει τις νευρικές κρίσεις της.

Έφετος το κυνήγι της κυρίας Λιλιάν ντε Ρετύ έχασε κάτι από την αίγλη του και πολλοί από τους φίλους της δεν έλαβαν μέρος. Οι πριγκίπισσες της Σουηδίας, Μαργαρίτα, Μπριγκίτα και Ντεζιρέ, ο βασιλεύς Μπαντουέν, η κόμισσα του Γκόμπουργκ Γκοτά, ο Πολωνός αριστοκράτης Γιάν Τικιεβιτς, ο φημολογούμενος ως άρραβωνιστικός της πριγκίπισσας Μαρίας Γαβριέλλας της Σαβοΐας και αρκετοί άλλοι «λυπήθηκαν».

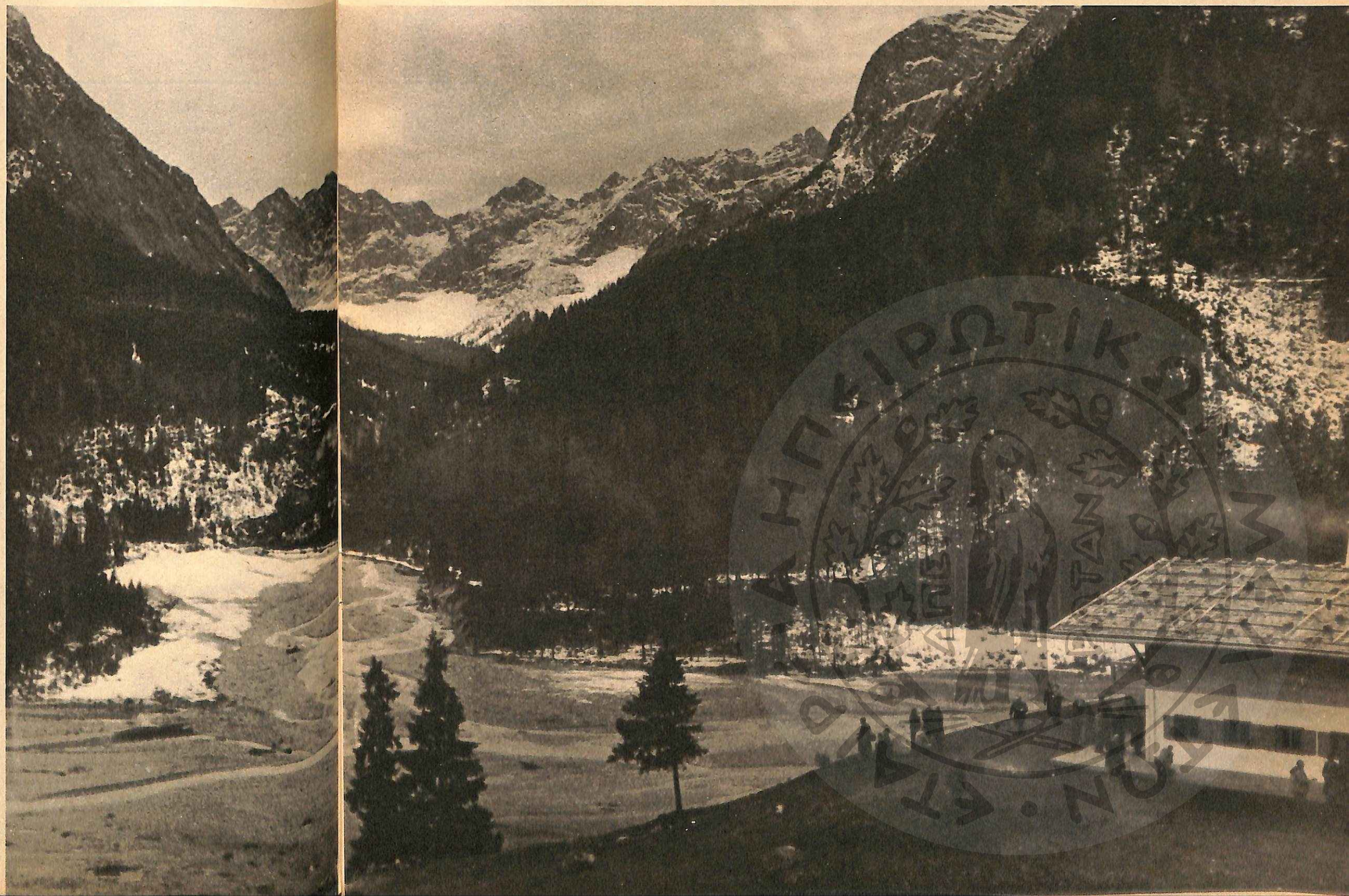
Είλικρινά, που διάφοροι λόγοι τους ανάγκασαν ν' απορρίψουν την τόσο ευγενική πρόσκληση της κυρίας ντε Ρετύ.

Και οι κακές γλώσσες βρήκαν την ευκαιρία να πουν ότι οι φίλοι της την εγκατέλειψαν.

Στο μικρό κυνηγετικό της περίπτερο, 1.000 μέτρα πάνω από τη θάλασσα, στην κοιλάδα του Ρίσσερ, η Λιλιάν πέρασε τις διακοπές της ήσυχας, με μόνη συντροφιά το σύζυγό της, τη Μαρία Γαβριέλλα της Σαβοΐας, που έφυγε μόλις ύστερα από μια εβδομάδα, τους πέντε κυνηγούς της και τον Γερμανό αριστοκράτη Μπρούχλερ.

Κάθε πρωί η κυρία ντε Ρετύ έκανε περίπατο με το άλογο, κυνηγούσε ή επιθεωρούσε τις άπεραντες εκτάσεις της με το μικρό τζιπ της, το μόνο κατάλληλο αυτοκίνητο για την περιοχή.

Η πλήξη, όμως, φαίνεται ότι ανάγκασε το ζεύγος να επιστρέψουν στο Βέλγιο πολύ γρηγορότερα από ό,τι υπέλογιζε.

...Μία υπάρχει!... ή
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ION

ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ὀμορφίαν τῶν μαλλίων σας

Ὠραῖο κτένισμα κάνει τὰ μαλλιά θεϊκτικά!

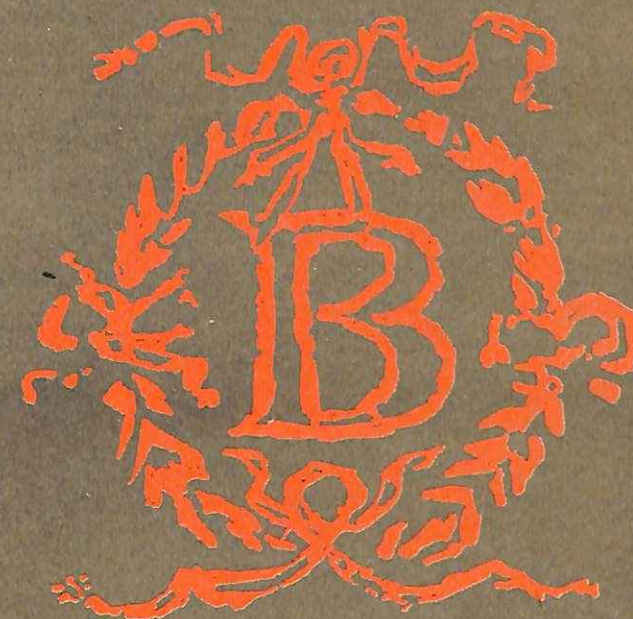

Βάζοντας λίγο VLOT στα μαλλιά σας τὰ κτενίζετε εύκολα καὶ ὅπως θέλετε. Χωρὶς νὰ κολλοῦν καὶ νὰ λαδῶνυνται τὰ μαλλιά σας εἶναι ὅλη τὴν ἡμέρα φρεσκοκτενισμένα. Διατηροῦνται ἐλαστικά καὶ ἡ φυσικὴ τους γυαλάδα σας κάνει ἐλκυστικὴ. Μὲ ΦΛΟΤ ὠραῖο κτένισμα, πού δαυμάζεται ἀπὸ ὅλους

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Ὁ ἰσχυρὸς καὶ ιδιότροπος
μονάρχης τῆς Ἀγγλίας Ἑρρίκος
Η' ἐπισκέπτεται, στὰ 1528,
τὸ σπίτι τοῦ φίλου του σὲρ
Τόμας Μπόλεϋν. Ἐκεῖ
Ξαναβλέπει τὴν μικρότερη κόρη
του, τὴν Ἄννα, κ' αἰσθάνεται
βίαιο πάθος γι' αὐτήν. Ἡ νέα
ἀποφεύγει νὰ γίνῃ ἐρωμένη του,
γιατὶ σχεδιάζει νὰ γίνῃ
βασιλίσσα τῆς Ἀγγλίας.
Ὁ σατανικὸς καρδινάλιος
Γούλσεϋ, πού δὲν ὑποψιάζεται
τὸ σχέδιό της, θέλει νὰ χωρίσῃ
τὸν βασιλιά ἀπ' τὴν γυναῖκα του,
τὴν Αἰκατερίνη τὴν Ἀραγωνικὴ.
γιὰ νὰ τὸν παντρέψῃ μὲ μιὰ
Γαλλίδα πριγκίπισσα,
ἐξασφαλίζοντας ἔτσι μιὰ
ἀγγλογαλλικὴ συμμαχία ἐναντίον
τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος.
Στέλνει, λοιπόν, δυὸ
ἀνθρώπους τοῦ στοῦ Βατικανό,
γιὰ νὰ πείσουν τὸν Πάπα νὰ
δώσῃ τὸ διαζύγιο στὸν Ἑρρίκο.

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΝ

Μυθιστορηματικὴ βιογραφία (11) τῆς Ἑβελυν Ἀντονου

Ὁ βασιλιάς εἶχε ξαναβρῇ τὸ κέφι του. Αὐτὲς οἱ φιλικὲς ἐκδηλώσεις ἀνά-
μεσα στὸν ὑπουργό του καὶ στὴν ἐρωμένη του τὸν εὐχαριστοῦσαν. «Θὰ ἦταν
ἀκόμα δυνατόν νὰ ἔχω ἐμπιστοσύνη στὸν παλιό μου ὑπουργό ἂν ἡ Ἄννα
ἐξενοῦσε τὴ δυσπιστία της κ' ἔπαινε νὰ μοῦ δημιουργῇ ὑποψίες στὸ μυαλό...»
οἰκίσθηκε.
—Μπορῶ νὰ πάρω αὐτὰ τὰ ἔγγραφα γιὰ νὰ τὰ μελετήσω πὺδ προσεκτι-
κά, Μεγαλειότητε;
—Πάρτε τα, πάρτε τα, Τόμας! Θὰ ἰδωθοῦμε τὸ βράδυ στὴ μεγάλη αἴ-
θουσα.
Ὁ γραμματεὺς τοῦ Καρδινάλιου, ὁ Κρόμβελ, τὸν περιμένε στὴ στοά.
Εἶχε μείνει σὲ σεβαστὴ ἀπόσταση ἀπ' τὴν κουρτίνα, πού σκέπαζε τὴν πόρ-
τα, κ' ἐνοιοθε, ὅπως πάντα, κάποια ἀμνηστία ἀνάμεσα στὶς ομάδες τῶν
αὐλικῶν πού φλυαροῦσαν. Τὸ μίσος του γιὰ τοὺς εὐγενεῖς ἦταν παλιό καὶ
ἀσβεστο. Μπροστὰ στοὺς ἀριστοκράτες αὐτοὺς εἶχε πάντα συνείδηση τῶν
χοντροῦν χειρῶν καὶ ποδιῶν του, τῶν ἀγροίκων τρόπων του. Στὴ στοά, κα-
τὰ τὴ διάφωκη τῆς συνεντεύξεως τοῦ βασιλιά μὲ τὸν καρδινάλιο, εἶχε πε-
ράσει ἀπαράτητος.
Προχώρησε πλάι στὸν αὐθέντη του καθὼς γυρίζαν ἀπ' τὴ στοά καὶ τὸν
ἀντιθάλαμο στὴ μεγάλη αἴθουσα καὶ στὴν αὐλή.
—Τὶ νέα ὑπάρχουν; Κυκλοφορεῖ ἡ φήμη πὺς ὁ Πάπας δέχτηκε τὴ σύ-
σταση μᾶς ἐπιτροπῆς...
—Ἡ φήμη εἶναι, ὅπως συνήθως, δικαιοδογημένη καὶ ἀδικαιολόγητη μα-
ζὶ, ἀπάντησε ἀργὰ ὁ Γούλσεϋ. Ἰδοὺ τὸ ἰνῆμα τοῦ Πάπα, Τόμ: Ἐνόπιον
τοῦ νόμου δὲν ἔχει μεγαλύτερη ἀξία ἀπ' τὸ χαρτί στὸ ὁποῖο εἶναι γραμμένο.
Ὁ βασιλιάς δὲν κατάλαβε τὸ πραγματικὸ του νόημα καὶ δὲν τόλμησε νὰ τὸν
δγάλω ἀπ' τὴν αὐταπάτη του...
Γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ Κρόμβελ δὲν εἶπε τίποτα. Τὸ ὄμμα τοῦ Γούλσεϋ εἶχε
καθιστεῖται καὶ σχεδὸν σερνόταν.
—Ὁ Φῶξ καὶ ὁ Γκάρντινερ! φώναξε μὲ μιὰ ξαφνικὴ ἐκρηξὴ θυμοῦ. Δυὸ
ἡλίθιοι, πού νόμισαν ὅτι μποροῦσαν νὰ φανοῦν πὺδ πονηροὶ ἀπ' τὸν Κλή-
μεντα! Δίκαιε Θεέ, ἔπρεπε νὰ εἶχα πάει ὁ ἴδιος... Μὰ ἔπειτ' ἀπ' αὐτὰ πού

βοήκα κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ μου στὴ Γαλλία, φοβήθηκα ν' ἀφήσω τὸ βασι-
λιά καὶ πάλι στὰ νύχια αὐτῆς τῆς καρακάας!
—Τὶ θὰ κάνετε τώρα; ρώτησε τέλος ὁ Κρόμβελ.
—Ὁ Γούλσεϋ τὸν κοίταξε. Τὸ πρόσωπό του ἦταν χλωμό καὶ τὰ μάτια του
δαυλωμένα.
—Ὁ Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ, Τόμ... Αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν ἔξω τίποτα... Μὰ
δὲν θέλω νὰ χάσω τὴν ψυχραῖά μου Πρέπει νὰ βρῶ κάτι!
—Ἡξερα πὺς αὐτὸς ὁ παλιάνθρωπος δὲν ἄξιζε νὰ τοῦ ἔχωμε καμμιὰ
ἐμπιστοσύνη!
Ἡ Ἄννα, πού πηγαινοερχόταν στὸ δωμάτιό της, στὸ Γκαρηνούτε, στα-
μάτησε καὶ στράφηκε πρὸς τὸν ἀδελφὸ της, τὸν Τζωρτζ Μπόλεϋν. Ὁ Τζωρτζ,
ἀκουμπισμένος στὴν πολυθρόνα του, κοιτᾶ στὸ τέταρτο, κοιτοῦσε τὴν ἀδελφὴ
του, πού ἦταν ὡχρὴ κ' ἔξω φρενῶν.
—Ποῖος παλιάνθρωπος, ὁ Πάπας ἢ ὁ Γούλσεϋ; ρώτησε.
—Κ' οἱ δύο τους! Ἀλλὰ ἰδίως ὁ Γούλσεϋ! Θεέ μου! Εἶχα προειδοποιήσει
τὸν Ἑρρίκο πὺς ἦταν ψεύτης καὶ νὰ μιὰ καινούργια ἀπόδειξη... Λέει τώ-
ρα πὺς ἡ ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου δὲν θὰ εἶναι ἀρετὴ καὶ πὺς ἡ τελικὴ
κρίση θὰ ἀνήκῃ στὸν Πάπα, ὅποιο καὶ ἂν εἶναι τὸ πόρισμα τῶν καρδινάλιων!
Εἶπε ψέματα καὶ μᾶς κοροῦδενε μερικὲς βδομάδες καὶ νὰ τώρα πού μᾶς
ἀναγγέλλει ἄλλα ἂντ' ἄλλων! «Ὡ, προσποιεῖται ὅτι δὲν δίνει μεγάλη σημασία
σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἀλλὰ τὸ γεγονός εἶναι πὺς δὲν εἴμαστε περισσότερο
δέσμιοι γιὰ τὸ διαζύγιο ἀπὸ ποῦτα...»
—Ἰσως φοβόταν τὴν ἐντύπωση πού θὰ ἔκανε ἂν σὰς τόλεγε ἀμέσως...
Δὲν εἶναι κουτὸς καὶ θὰ κατάλαβε τί συνέβαινε μόλις πρωτοεῖδε τὸ ἔγγρα-
φο. Τελικά, ὅμως, εἶχε τὴν ἐντύπωση ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀλήθεια...
—Χοιστέ! ἔκανε ἐκείνη μὲ πικρία. Μὴν τὸν ἀπερασπίζεσαι κ' ἐσύ! Ὁ
βασιλιάς μοῦ εἶπε τὰ ἴδια, ὅταν τοῦ μίλησα γιὰ τὴν στάση τοῦ Γούλσεϋ. «Κά-
νε ὑπομονή, ἀγάπη μου, θὰ στείλῃ ἀσφαλῶς κάποιον στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ἐ-
πιτύχῃ μιὰ ἐγκύκλιο πού θὰ καθορίσῃ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου».

Γκάρντινερ θα ξαναφύγει... 'Τπομονή! Είναι εύκολο γι' αυτόν να μου συμβουλευτεί ύπομονή!

—'Ηρέμισε, Νάν, την παρακάλεσε ο αδελφός της. Τα νεύρα σου έχουν κλονιστή... Οι θυμοί σου δεν χρησιμεύουν σε τίποτα. Και μη με κατηγορήσεις ότι υπερασπίζομαι όποιονδήποτε άλλον εκτός από σένα...

'Αμέσως η έκφραση της 'Αννας έγινε πιο γλυκερά, πλησίασε τον αδελφό της και κατέφυγε μ' ευγνωμοσύνη στην αγκαλιά του.

—Συγχώρεσέ με, είπε, δεν τ' έχω μαζί σου. Δεν καταλαβαίνεις ίσως πόσο δύσκολο, πόσο κουραστικό είναι να βρίσκομαι πάντα με το βασίλειό, να τον διασκεδάζω χωρίς να του δίνω και να περιμένω επ' αόριστον τη στιγμή που θα μπορώ να νοιώθω ασφαλή;

—Σ' αγαπάει, είπε ο Τζώρτζ με παρήγορο τόνο. Κανένας άνδρας δεν θα μπορούσε να σου δώσει μεγαλύτερη απόδειξη και πρέπει να διατηρήσεις την αγάπη του, γιατί όλα εξαρτώνται απ' αυτό... Για όνομα του Θεού, μην του γκρινιάξεις, δποια κι αν είναι τα αισθήματά σου.

—Τό ξέρω, είπε με κόπωση. 'Αλλά η μάχη είναι σκληρή, Τζώρτζ, πολύ πιο σκληρή απ' ό,τι φανταζόμουν! Στο κάτω-κάτω, δεν είμαι παρά μία γυναίκα κι αγωνίζομαι με τον Πάπα, με τον Αυτοκράτορα, με τον Γούλ-σεϊ και μ' όλους τους έχθρους που έχω εδώ — χωρίς να μιλήσω για την βασίλισσα...

—'Η βασίλισσα δεν μπορεί ν' άναμετρηθεί μαζί σου, απάντησε, και είναι ζήτημα αν την βλέπει ή της μιλάει κανείς τώρα...

—Ναι, αλλά ο 'Ερρίκος βλέπει την κόρη της.

—'Η δξότης της φωνής της ξάφνιασε τον Τζώρτζ.

—Θεέ μου, πόσο μισώ αυτό το παλιοκόριτσό! συνέχισε η 'Αννα. Κ' είναι και φτυστή ο πατέρας της — αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα! Του δείξα πόσο με αναστατώνει αυτό, μα εκείνος την βλέπει κρυφά και την κρατάει πάντα στη βασιλική της σειρά, όπως άλλωστε και την μητέρα της.

—'Η Μαίρη δεν είναι παρά ένα παιδί δώδεκα ετών, Νάν, παρατήρησε ο Τζώρτζ. 'Αλλωστε είναι το μοναχοκόριτσό του κ' είναι τρυφερός απέναντι στα παιδιά... Δεν φαντάζομαι, Νάν, να την ζηλεύεις;

—Ζηλεύω ό,τιδήποτε σχετίζεται μ' αυτόν, έκανε η 'Αννα με σκοτεινό ύφος. Δεν αγάπησα ποτέ αυτή τη μικρή, ή αναίdeιά της είναι διαβολική! Θάπρεπε να δής τον τρόπο που γυρίζει απ' την άλλη μεριά όταν την πλησιάζω και τον τρόπο που μου μιλάει όταν είναι υποχρεωμένη να μου μιλήσει! Θάθελα να της έδινα ένα χαστούκι... Μά είναι κόρη του, Τζώρτζ, το μόνο νόμιμο παιδί του, κ' εκείνη ή παλιόγγορα δεν παύει ν' άναμασάει φράσεις, όπου επαναλαμβάνονται πάντα τα ίδια λόγια: «Τα δικαιώματά μου και τα δικαιώματα της πριγκίπισσας Μαίρης, διαδόχου της Αυτού Μεγαλειότητος»...

—Μά αυτό δεν μπορεί παρά να τον ερεθίσει, είπε ο Τζώρτζ. 'Ηθελε τόσο πολύ ν' άχη άρσενικό διάδοχο!

—Δεν τον ξέρεις όσο νομίζεις, ψιθύρισε η 'Αννα. 'Η μικρή του θυμίζει διαρκώς την κατάσταση που υπάρχει. 'Όσο θα εξακολουθή να την βλέπει, θα σκέπτεται την Αικατερίνη. Κ' ή παμπόνηρη αυτή μικρή κρεμιέται απ' το χέρι του, του κάνει δώρα και κλαίει όταν μιλάει για την μητέρα της. 'Αν ζηλεύω; Και βέβαια ζηλεύω. 'Εκείνο που θέλω είναι να μη θυμάται καν πώς είδε ποτέ του την Αικατερίνη, να μη θυμάται πώς είχε απ' αυτήν έστω κ' ένα παιδί που να μη γεννήθηκε νεκρό. 'Εκείνο που θέλω είναι ν' αγάπησει το δικό μου παιδί, όταν θα γεννηθή...

Μά η 'Αννα δεν μπορούσε να εξηγήσει τον φόβο που ύπηρχε πίσω απ' τα αισθήματά της — τον παράξενο αυτό φόβο που της προκαλούσε το συναίσθημα της ασταθείας, το συναίσθημα πώς πατούσε σ' ένα μετακινούμενο έδαφος, πώς όλο το μέλλον της κρεμόταν από ένα γάμο που δεν θα γινόταν πριν από πολλούς μήνες, από ένα χρόνο ίσως, και με τόσο αντίξοες συνθήκες. 'Αν ο 'Ερρίκος δεν την παντρευόταν, ήταν χαμένη. Είχε έχθρους παντού στην Αύλη — ανθρώπους που είχαν προσπαθήσει να της πάρουν τον άέρα και που εκείνη τους είχε βάλει στη θέση τους, άλλοι που την ζηλευαν για την εύνοια του βασιλιά και φοβόντουσαν τη δύναμη της οικογενείας της και των πολιτικών της φίλων, άλλοι που τους προκαλούσε φρίκη ή ιδέα της αντικαταστάσεως της Αικατερίνης, κόρης ενός βασιλιά, απ' την έγγονή ενός εμπόρου του Λονδίνου, κ' άλλοι τέλος που είχαν πάει με το μέρος της — όπως ο Νόρφολκ, ο Σάφφορκ, ο φερ Φράνσις Μπρόντνι, ο κόμης του Σάρορεϊ — επειδή τους είχε υποσχεθή την πώση του καρδινάλιου και τον έβλεπαν τώρα να εξυπηρετή τα συμφέροντά της...

—'Η 'Αννα αισθάνθηκε ξαφνικά εξαντλημένη. 'Αφισε το κεφάλι της ν' ακουμπήσει στο στήθος του αδελφού της κ' έκλεισε τα μάτια. 'Ο καλός αιδώση θάνατος όταν την έπαιναν οι φόβοι της... Κι όμως δεν ήταν και αυτούς εύτυχις. Συλλογίστηκε την γυναίκα του, την Τζαίην — τον γάμο Τζώρτζ δεν ήταν ευτυχιςμένος με την Τζαίην και τώρα την μισούσε. Αίλωστε και κάτι το φαρμακερό και ύπουλο, που της προκαλούσε απέχθεια. Οι λογομαχίες, που γινότουσαν άλλοτε συχνά ανάμεσα στη γυναίκα και την αδελφή, ξαναρχισαν ζωηρότερες όταν η 'Αννα είχε γυρίσει στην Αύλη, χωρίς στην άρχη να φαίνεται ότι είχε μεγαλύτερες βλέψεις απ' την Μαίρη Μπόλεϊν. 'Όμως τα πράγματα είχαν τώρα αλλάξει, σκεπτόταν ή τσουχτερή γλώσσα της κοιναάδας της, γιατί ήξερε πια πώς η 'Αννα θα γινόταν βασίλισσα της 'Αγγλίας.

Δεν άκουσαν ούτε ο ένας ούτε ή άλλη την πόρτα ν' ανοίγει κ' έμειναν

ύρθιοι στην ίδια θέση. 'Ο Τζώρτζ την κρατούσε στην αγκαλιά του στοργικά. Ξαφνικά ή 'Αννα άνοιξε τα μάτια της κι άναπήδησε.

Στο κατώφλι στεκόταν ή Τζαίην Ρότσορντ, με το χέρι άκουμπισμένο στο πόμολο και τους κοιτούσε έπιμονα, χωρίς την παραμικρή κίνηση.

—Χίλιες συγγνώμες, είπε τέλος. Δεν είχα σκοπό να διακόψω μια τόσο συγκινητική σκηνη οικογενειακής στοργής!

Τό πρόσωπο του Ρότσορντ έγινε κατακόκκινο απ' το θυμό.

—Γιατί διάβολο δεν μπορείς να μητς σ' ένα δωμάτιο όπως όλος ο κόσμος, αντί να γλιστράς άθόρυβα σαν γάτα; Τί συμβαίνει;

Είχε άπομακρυνθή απ' την 'Αννα και στεκόντουσαν τώρα πλάι-πλάι. Τό χέρι της Τζαίην άφισε το πόμολο.

—Δεν ήρθα εδώ με την έλπίδα πώς θα ευχαριστηήτε βλέποντάς με, είπε. Στο έξης θ' άποφεύγω να σάς δυσανεστώ φτάνοντας άρρόοπτα κι άθόρυβα... Την προσεχή φορά δεν θα παραλείψω να χτυπήσω την πόρτα.

Η 'Αννα προχώρησε ένα βήμα και τό δεξί της χέρι έφτιαξε λίγο τό φόρεμά της. Αυτή ή φιλάρεσκη χειρονομία της είχε γίνει νευρικό τίχ.

—'Αν προσπαθούσες να είσαι για τον Τζώρτζ τόσο καλή σύζυγος όσο εγώ που είμαι καλή αδελφή, είπε παρόχολα, ίσως τον έβρισκες συχνότερα στο δωμάτιό σου παρά στο δικό μου!

—'Η Τζαίην Ρότσορντ την κοίταξε μία στιγμή κ' έπειτα άπόστρεψε άργά τα μάτια.

—Πολύ άμφιβάλλω αν θα τό κατορθώσω ποτέ... Τζώρτζ, σε ζητάει ο πατέρας σου. Αυτό ήρθα να σου πω.

—'Η 'Αννα της γύρισε την πλάτη κι άκούμπησε την άκρη των κεντητών της πασομιών στη γωνιά του άδειου τζακιού. 'Ακουσαν την πόρτα να ξανακλείνει και τα βήματα της Τζαίην ν' άπομακρύνονται στο διάδρομο.

—Πηγαίνει να κλάψει και να παραπονεθή πώς δεν την αγαπώ, κατά τη συνήθειά της, είπε ο Τζώρτζ, κ' έπειτα πρόσθεσε: 'Αχ, Θεέ μου, γιατί να είναι αυτή ή γυναίκα που έχει την περιουσία των Ρότσορντ!

—Είναι μία μέγαλα, είπε ή 'Αννα, και ξέρει πώς την ήηρες για τα κτήματά της.

—Ναι, και από τότε με βασάνισε χωρίς άνάπαυλα, έκανε ο Τζώρτζ. 'Η κλαίει και με γεμίει παράπονα ή χύνει δηλητήριο... Στην άρχη προσπάθησα να είμαι φιλικός, αλλά ξέρεις, Νάν; Την έχω βαρεθή μέχρι θανάτου! Είναι αδύνατον να υπάρξει ειρήνη μαζί της — για να μη μιλήσουμε για εύτυχία... Δεν με αγαπάει και δεν μ' αγάπησε ποτέ κι ως την ήμέρα που παντρευτήκαμε με στέρεσε από κάθε τι που μπορεί να κάνει τη ζωή ύποφερτή. 'Όταν δεν άρχίζει τους σαρκασμούς για σένα, σε σημείο που μοιροχεται να την δείρω, μου μιλάει με κακία για τον πατέρα μας και τους φίλους μου... Αυτή τη στιγμή με ζηλεύει άγρια επειδή ο βασιλιάς παίξει χαρτιά μαζί μας τό βράδυ. Μερικές φορές έχω την έντύπωση πώς άρχίζει να κάνει τό μυαλό της...

—Όταν θα είμαι βασίλισσα, θα δοίμε τι μπορεί να γίνει για ν' άκουρώσουμε αυτό τό γάμο, αν θέλεις. 'Εκείνη τη στιγμή, δεν θα χρειάζεσαι πια την περιουσία των Ρότσορντ, ούτε ό,τιδήποτε άλλο... 'Ο βασιλιάς σε συμπαθεί κι αν θέλη εκείνος, ο πατέρας δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα.

—Στάσου να φτάσουμε πρώτα εκεί, είπε ο Τζώρτζ ήπια. Και μη σκότίζεσαι και τόσο για μένα, Νάν... 'Όσο είμαστε στην Αύλη, ή Τζαίην δεν με άνοχλει πολύ. Πρόσεχε τον εαυτό σου, ξεκουράσου και πάψε να στενοχωριέσαι, διαφορετικά θ' άρπάξεις αυτούς τους καταραμένους ιδιώτες, που έχουν ρίξει τόσους ανθρώπους στο κρεβάτι αυτή τη στιγμή...

—'Η 'Αννα του χαμογέλασε κουνώντας τό κεφάλι.

—Αυτό μου λέει κι ο βασιλιάς. Αυτός ο πυρετός έρχεται απ' τό Λονδίνο και μάς πλησιάζει... Μου είπε τό πρωί πώς θα φύγει απ' τό Γκρήνουιτς και θα πάει στο Χάνσντον. Είναι παράξενο, Τζώρτζ, ένας τόσο γενναίος άνθρας αν κι αυτόν να δείχνει τόσο φόβο για την άρρώστια!

—Θά πάμε στο Χάνσντον, μαζί του;

—'Όχι άμέσως, έκανε ή 'Αννα. Αισθάνεται την έλλειψη μου όταν είμαστε χωρισμένοι λίγον καιρό. Κι αυτό με ξεκουράζει λιγάκι, Θεέ μου! Κατόρθωσα να τον τυλίξω και να πετύχω να μ' άφήσει λίγες μέρες στο Χέβερ πριν πάω να τον βρω...

—Θάνα ευχάριστο να γυρίσεις στο σπίτι, είπε ο Ρότσορντ. Και θα σοι κάνει καλό να μείνεις μακριά απ' την Αύλη! Μου ήπόσχεσαι να ξεχάσεις τον Γούλσεϊ και την έπιστολή του Πάπα και να ξεκουραστής πραγματικά;

—Στό υπόσχομαι.

—'Η 'Αννα σπρώχθηκε στις μύτες των ποδιών και τον φίλησε στο μάγουλο.

—Θάκανες καλύτερα να πās να ιδής τον πατέρα, τώρα...

Τό φθινόπωρο βρήκε την Αύλη πίσω στο Λονδίνο. 'Η έπιδημία του πυρετού είχε τελειώσει κι ο βασιλιάς με την 'Αννα ήταν ευχαριστημένοι με τις ειδήσεις που έρχονταν απ' την Ρώμη και που φαίνονταν καλές. 'Ο Πάπας είχε διατάξει την έπιτροπή που είχε συστήσει να γίνει δικαστήριο, στο όποιο θα υποβαλλόταν ή αίτηση διαζυγίου. 'Ο 'Ιταλός καρδινάλιος Καμπέτζιο πήγανε στο Λονδίνο, όπου έφερε το παπικό διάταγμα που είχε ζητήσει ο Γούλσεϊ. 'Όλα θα τελείωναν γρήγορα, σκεφτόταν χαρούμενος ο 'Ερρίκος. Τό δικαστήριο θα άπήγγελλε την άκυρότητα του γάμου του... 'Ηταν φανερό πώς ο Πάπας ήθελε να τον ευχαριστήσει και θάταν ελεύθερος να κάνει βασίλισσα την πολυαγαπημένη του. Στις πρώτες έβδομάδες του ωραίου εκείνου φθινοπώρου, ή 'Αννα, άγνωστας την άλλαγή της καταστάσεως στην Εύρώπη συμμεριζόταν αυτές τις έλπίδες.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Από ευγένεια ένας

νεαρός γονάτισε

μπροστά στη νέα

γυναίκα.

Λάκυ, μιὰ χωριατοπούλα διδάσκει τήν κομψότητα

ΠΡΩΤΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΛΑΝΣΑΡΕΙ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΜΟΔΑ

Η ΛΑΚΥ έγινε διάσημη γιατί έχει έμφυτο χάρισμα τον «αέρα» εκείνο, που ξεχωρίζει την πραγματικά κομψή από την απλώς καλοντυμένη γυναίκα. Άλλα και το πάντα έντονα μακιγιαρισμένο πρόσωπό της συντείνει στην άκατανίκητη γοητεία του πρώτου μαννεκέν του Παρισιού.

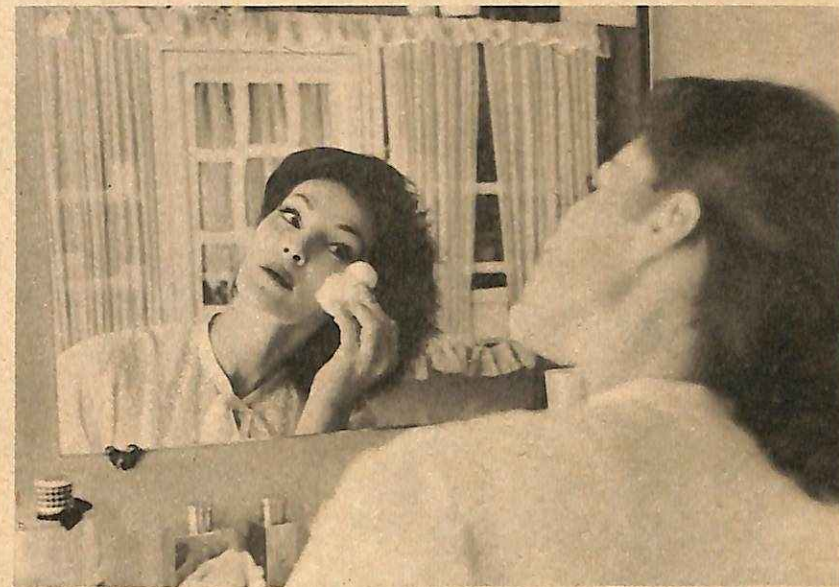

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ το άκριδο ύφασμα που κάνει το πετυχημένο φόρεμα, αλλά το λεπτό γούστο να διαλέξεις ότι ταιριάζει στον τύπο σου. Στη λαϊκή αγορά του Σαιν Πιέρ, η Λάκυ φάχνει να βρή κάτι φτηνό, μα μοναδικό

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΥΤΗ Η ΚΑΛΟΓΟΥΣΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

(Len Sirman)

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ

Τί ωραία γυναίκα! Φαίνεται να είναι ασιατικής καταγωγής...». Πόσες φορές η Λάκυ, το διάσημο μαννεκέν του οίκου Ντιόρ, δεν άκουσε αυτή τη φράση, που την κάνει να χαμογελά. Γιατί η πρόεδρος των παρισινών μαννεκέν, η πασίγνωστη Λάκυ, γεννήθηκε στη Βρετανία, από γονείς χωρικούς. Παντρεύτηκε σε ηλικία 16 ετών και, ένα χρόνο αργότερα, έφερε στον κόσμο ένα κοριτσάκι. Ζούσε ήσυχα στο αγρόκτημά της και σίγουρα δεν θα φανταζόταν ποτέ να εγκαταλείψει το χωριό της, αν το διαζύγιό της, άμεσα μετά τη γέννηση της κόρης της, δεν την ανάγκαζε να καταφύγει στο Παρίσι για εξεύρεση εργασίας.

Τό θαύμα έγινε...

Τί όμως θα μπορούσε να κάνει στη μεγάλη πρωτεύουσα μιὰ γυναίκα μόνη μ' ένα παιδί; «Ήξερε κάπως να ράβει και σκέφθηκε να εργασθώ σε ατελιέ!», γύρισε από αρκετούς μήνες ανέργιας, η Λάκυ θρήνη τέλος μιὰ θέση πωλήτριας σε ένα κατάστημα έτοιμων φορεμάτων. «Η εργατικότητα της, η καλωσύνη και η προθυμία της, γρήγορα την έκαναν αγαπητή σε όλους. Διεπίστωσαν, μάλιστα, ότι αυτή η λεπτή γυναίκα, που κατέβαζε τα μάτια όταν της μιλούσαν, είχε κάποια προσωπικότητα και ίσως αρκετά καλή σιλουέτα, ώστε να παρουσιάσει καμμιά φορά κανένα «δευτερο» μοντελάκι, όταν έλειπαν τα μαννεκέν. Την χτένισαν, την μακιγιαρίσαν, της έμαθαν να περπατά με χάρη. Και τό θαύμα έγινε. Μιά νέα Λάκυ γεννήθηκε. Από τό κατάστημα έτοιμων φορεμάτων πέρασε σε λίγο στη μπουτίκ της «Ερμές» και ύστερα στον οίκο του Ζακ Φάβ ό οποίος και της έδωσε τον αέρα του επαγγέλματος. Άνεξάρτητη, ελεύθερη και περιζήτητη πιά η Λάκυ φεύγει από τον οίκο του Φάβ και αρχίζει να συνεργάζεται με τον Κριστιάν Ντιόρ. Γρήγορα έγινε τό πρώτο μαννεκέν

δεντέτ του διασήμου μοντελίστ, όπου παραμένει από τότε συνέχεια και ανήκει στο μόνιμο επίτελείο του οίκου Ντιόρ.

«Η Λάκυ είναι ένα από τα πιο κοντά παρισινά μαννεκέν. Έχει ύψος μόλις 1,65 ενώ όλα σχεδόν τα μαννεκέν της «Ντ-κουτюр είναι πάνω από 1,75.

— «Η επιτυχία μου, λέει η Λάκυ, οφείλεται στον αέρα μου. Ξέρω να περπατώ και να στέκωμαι. Είναι δύο πράγματα που λίγες γυναίκες γνωρίζουν.

«Η Λάκυ, η γυναίκα που λανσάρει πρώτη τη μόδα και επιδεικνύει τις ακριβότερες γούνες και κοσμήματα, έξω από τη δουλειά της ντύνεται πολύ απλά και πρακτικά, δίνει όμως μεγάλη σημασία στο μακιγιαζ και ιδίως στα μάτια.

«Εκτός από τις υποχρεώσεις της ως μαννεκέν, η Λάκυ ασχολείται καθημερινά και με τη σχολή μαννεκέν που διατηρεί στο Παρίσι.

«Η σχολή αυτή δεν είναι μόνο για κοπέλες που θέλουν να γίνουν μαννεκέν, αλλά και για όσες άλλες κυρίες και δεσποινίδες θέλουν να κατακτήσουν μιὰ φυσική δειλία στο βάδισμά τους, να μάθουν να περπατούν με χάρη, να μακιγιαρώνται, να μιλούν όπως ταιριάζει σε μιὰ κοσμική γυναίκα, και προ πάντος την τέχνη να φαίνονται κομψές.

Γιατί, όπως λέει η Λάκυ, δεν αρκεί μιὰ γυναίκα να ντύνεται άκριτά για να είναι κομψή, αλλά να ξέρει να επιδεικνύει ό,τι φοράει. Και τό πτό άπλό φορεματάκι πρέπει να φαίνεται επάνω της μοντελάκι.

Πολλές άπ' τις μαθήτριές της έχουν γίνει γνωστά μαννεκέν, άλλες προορίζονται για τό σινεμά. Οί περισσότερες, όμως, είναι εργαζόμενες που παίρνουν μερικές πρακτικές συμβουλές άπ' τη Λάκυ για να μη παραμελούν τον εαυτό τους. Οί πιο συμπαθητικές, όμως, είναι οί «μικρές» της που τις συνοδεύει ή μαμά... Γιατί, όπως πιστεύει η Λάκυ, μιὰ γυναίκα πρέπει από μικρή να μαθαίνει να φροντίζει τον εαυτό της, σαν ένα είδος γυμναστικής. ■ ■ ■

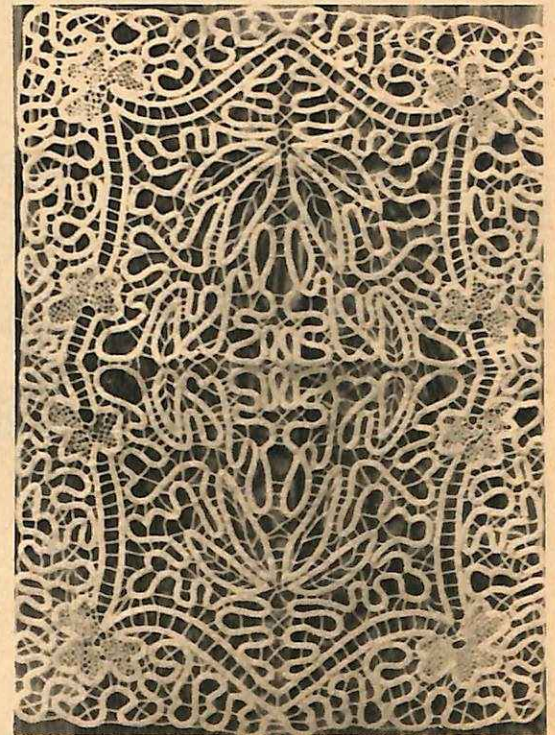
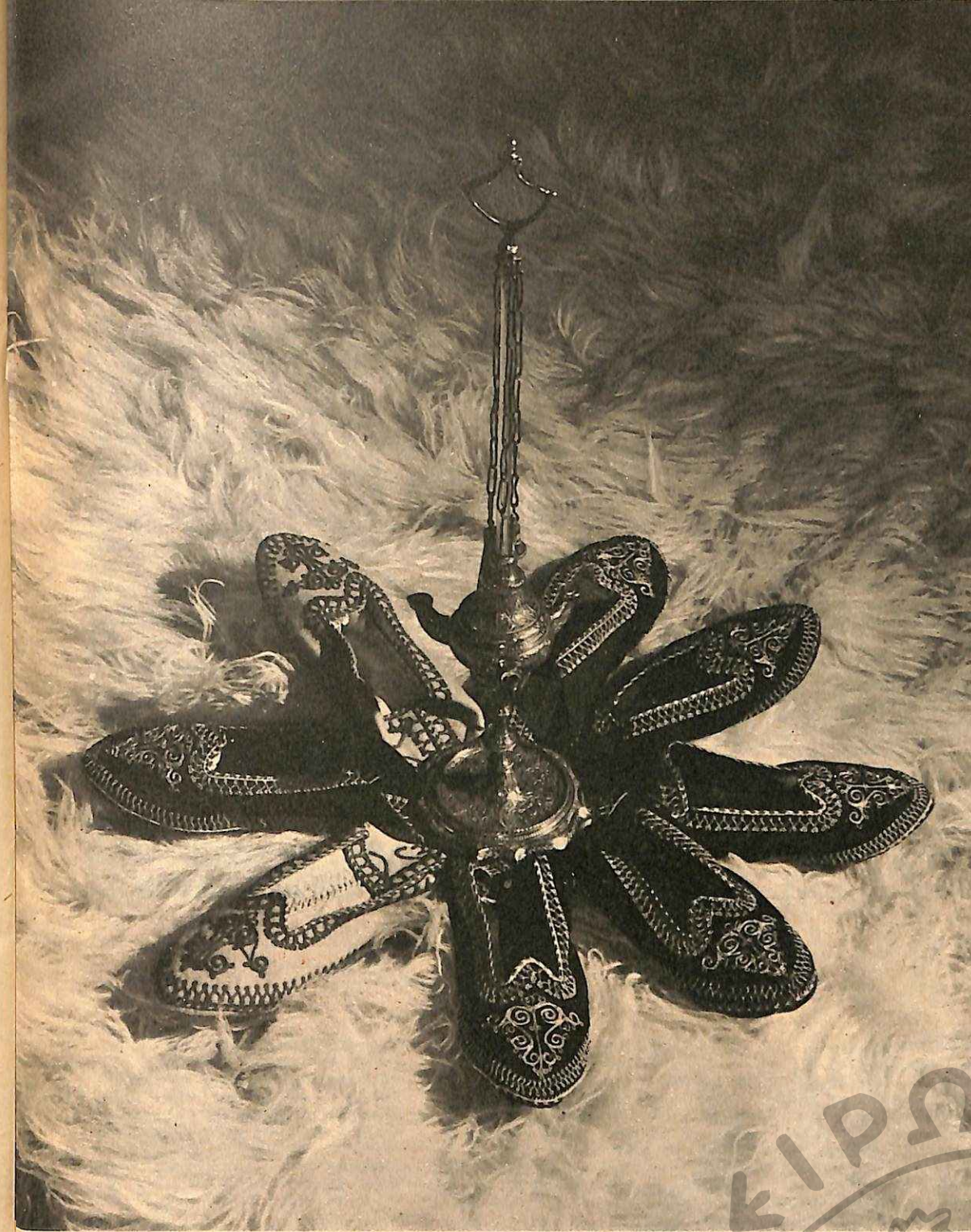
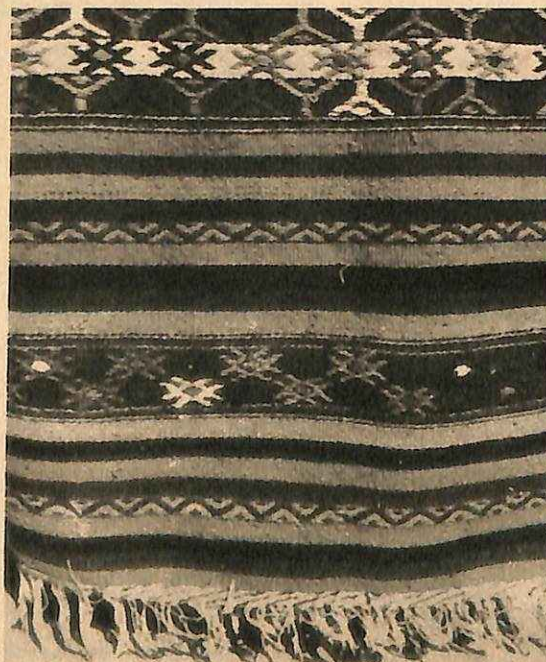
Για να σωδῇ καὶ ν' αξιοποιηθῇ ὁ πλούτος τῆς παραδόσεως

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ Χειροτεχνίας

Κοντὰ στὸ τραγούδι, στὸ παραμῦθι, στὸ χορό, καὶ ἡ χειροτεχνία εἶναι ἓνα ἀκόμη κεφάλαιο στὸ μεγάλο βιβλίο, ὅπου διαβάσει κανεὶς ὁλκάδαρα τὴν ψυχὴ ἑνὸς λαοῦ. Καὶ εἶναι, ἀλήθεια, ἀπὸ κάθε ἀποψη ἐλπιδοφόρο πὼς τὰ τελευταῖα χρόνια σημειώνεται μιὰ στροφὴ πρὸς τὶς ρίζες — τὶς δικές μας τὶς ρίζες, αὐτὲς ποὺ μᾶς χαρίσανε ζωὴ καὶ ταυτότητα μέσα στὸ χρόνο. Κι ἀφοῦ ἀποτιμηθῇκανε κι ἀγαπηθῇκανε πρῶτα οἱ καθαρώτερα καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις — τὸ τραγούδι, ὁ χορὸς —, τώρα ἡ προσοχὴ μας ἄρχισε νὰ στρέφεται καὶ στὴ χειροτεχνία. Ἀντικείμενα ποὺ καλύψανε τὶς πρακτικὲς ἀνάγκες μιᾶς παλαιότερης ἀγροτικῆς κοινωνίας, φέρνοντας, ὡστόσο, βαθειὰ τὴ σφραγίδα τῆς δημιουργικῆς πνοῆς τοῦ κατασκευαστοῦ τους, ἀρχίζουν ὁλοένα περισσότερο ν' ἀναζητοῦνται ὄχι μόνο γιὰ νὰ στολίσουν, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ σπίτι. Διπλὸ τὸ ὄφελος: Αἰσθητικὸ καὶ οἰκονομικὸ. Αἰσθητικὸ γιὰ μᾶς τοὺς κάπως ξεριζωμένους τῆς ἀλλοπρόσας νωελληνικῆς βιοτικῆς ζωῆς. Οἰκονομικὸ γιὰ τοὺς χειροτέχνες τῆς ὑπαίθρου ποὺ, στερημένοι ἀπὸ ὑλικά μέσα, κράτησαν τὴν παράδοσιν.

Ἡ ΕΜΦΥΤΗ γυναικεία καλαισθησία ἀνακάλυψε πὼς ὁμορφιά ὑπάρχει ὄχι μόνο στὰ παριζιάνικα σχέδια, ἀλλὰ καὶ στὰ πρακτικώτατα σύνολα ποὺ ἐμπνέουν οἱ τοπικὲς ἐλληνικὲς φορεσιές.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ στὸ σχέδιο καὶ στὰ χρώματα, προσοχὴ καὶ δεξιότητα στὴν ἐκτέλεση. Τὰ μοτίβα τῶν ἐλληνικῶν κεντημάτων — καθημερινὴ ἔκφραση τῆς ἐμφυτῆς καλλιτεχνικῆς διαθέσεως ἑνὸς ὁλόκληρου λαοῦ μέσα στοὺς αἰῶνες — κατακτοῦν ἐπ' αὐτῇ μιὰ προεξέχουσα θέση ὄχι μόνο στὸ «ἐξευρωπαϊσμένο» ἐλληνικὸ κοινό, ἀλλὰ καὶ στὶς πιδὲ ἐξιομηχανισμένες χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

↑ ΕΡΓΟ ὑπομονῆς καὶ ἀφροσύσεως, ἡ δαντέλλα προσφέρει στὸ σπίτι ἓνα τόνο ἀρχοντιάς καί, ὅπωςδήποτε, δημιουργεῖ στὸ περίβαλλον μιὰ ἀρκετὰ λεπτὴ καὶ πολιτισμένη διάθεση.

ΚΕΝΤΗΤΕΣ παντόφλες γιὰ νὰ στολίσουν ἓνα κομψὸ γυναικεῖο πόδι, ἰσάλλὰ καὶ ἀφράτες φλοκάτες γιὰ νὰ ζεστάνουν ἓνα δωμάτιο. Τέλος, ἓνα περίτεχνο καντηλέρι, μὲ πολὺ χαριτωμένο διακοσμητικὸ προορισμό.

ΣΠΟΡ ζακέτα σὲ σύγχρονη γραμμῇ, ντουμπλαρισμένη μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ μαυρόασπρο κέντημα τῆς ἰδιότυπης σαρακατσάνικης φορεσιάς.

Ἐδῶ κ' ἓνα χρόνο, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε ὁμόφωνα τὸ Νομοθετικὸ Διάταγμα τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας, βοηθώντας νὰ λυθῇ ὀριστικὰ τὸ πρόβλημα τῆς διασώσεως καὶ τῆς ἀναβιώσεως τῆς λαϊκῆς τέχνης. Εἶναι γνωστὸ πὼς ἡ ἐλληνικὴ λαϊκὴ τέχνη διέγραψε, μὲ τὴν ἐξέλιξί της, τὸν πολιτισμὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Αὐτὴ, μαζὺ μὲ τὸ δημοτικὸ τραγούδι καὶ τὸ παραμῦθι, στάθηκαν, αἰῶνες τώρα, ἡ ἔκφραση τῆς φαντασίας, τοῦ λυρισμοῦ, τῆς καλλιτεχνικῆς διαθέσεως τοῦ συνόλου. Περισσότερο ἀπ' ὅλα, τὸ χειροτεχνικὸ ἔργο, πρακτικὸ καὶ διακοσμητικὸ μαζὺ, γνώρισε ἐποχὲς ἀκμῆς στὸ αἰσθητικὸ καὶ στὸ οἰκονομικὸ πεδίο καὶ δημιουργήσε, σὲ πάρα πολλοὺς κλάδους τοὺς μεγάλης παράδοσιν. Ἡ ταπητουργία, ἡ ὑφαντική, τὸ κέντημα, ἡ ἀσμουρία, ἡ ἐξογλυπτική καὶ ἡ ἀγιογραφία εἶναι τέχνες ποὺ συνδέθηκαν στενὰ μὲ τὴν ἐλληνικὴ ζωὴ τόσο, ὥστε στάθηκαν ἀδύνατο νὰ τὶς ἐξαφανίσῃ ἀκόμη κι αὐτὴ ἡ ἐπαναστατικὴ εἰσβολὴ τῶν διανοητικῶν προϊόντων.

Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 15ου ὡς τὸν 18ο αἰῶνα, ἡ λαϊκὴ χειροτεχνία ἀποτελεῖ τὴ βάση τοῦ ἐλληνικοῦ ἐμπορίου.

Γραφικοὶ πλανώδιοι τεχνίτες κυρρίζουν μὲ τὸ φορητὸ ἐργαστήρι τους ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τὴν Ἑλλάδα, πηγαίνουν ψηλά, σ' ὁλόκληρη τὴ Βαλκανική, στὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς, στὰ πανηγύρια, ποὺ γίνονταν στὸ Βουκουρέστι καὶ στὴν Πόλη. Ἀσμιτζή-

δες καὶ χρυσικοὶ ἀπὸ τὸ Συρράκο, τοὺς Καλαρρύτες καὶ τὴ Σαμαρίνα, Γιαννιώτες καὶ Ζαγορηῖοι κεντητάδες καὶ χρυσοκλαδάρες (χρυσοκεντητές), ἀγιογράφοι ἀπ' τὴν Κόνιτσα, τερναδόροι ἀπ' τὸ Πήλιο, καπντάδες καὶ ραφτάδες, ποὺ δημιουργοῦν τὴν ἀτέλειωτη ποικιλία τῆς ἐθνικῆς φορεσιάς καὶ κατέχουν τὴ θαυμαστὴ ἱκανότητα νὰ μετατρέπουν τὶς γυναικεῖες οἰκονομίες σὲ φανταχτερὰ στολίδια. Ὅπου περνοῦν δημιουργοῦν ἓνα κύκλο μαθητευομένων καὶ πολὺ γρήγορα ὁ ὀργασμὸς αὐτὸς μετατρέπεται σὲ ἰσχυρὴς βιοτεχνικὲς δυνάμεις, ὁργανώνεται σὲ συνεταιρισμούς (ἰσνάφια), βοηθαί οὐσιαστικὰ τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, σ' αὐτὴ τὴν τόσο κρίσιμη ἐποχὴ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ὑπάρξιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κάθε περιοχὴ δημιουργεῖ τέχνη ἰδιότυπη, ἀνάλογη μὲ τὸ κλίμα, τὸν τρόπο ζωῆς, τὴν ἰδιουγκρασίαν τῶν κατοίκων. Κ' ἐκεῖ διοχετεύεται ἡ δημιουργικὴ δύναμις, ἡ καλαισθησία ἑνὸς λαοῦ φορτωμένου μὲ πληθωρικὸ καλλιτεχνικὸ τάλαντο.

Ἀκόμη καὶ σήμερα, ἐκεῖνο ποὺ ἐμφανίζει περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀστείρευτὴ ἐπινόησιν ἀσχημάτων, τὶς λεπτομέρειες, τὰ χρώματα, τὴν ἀφάνταστα λεπτὴ ἐπεξεργασία, εἶναι, ὁ ἄλλος ἀέρας, ἡ θαυότερη διαφορά στὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἐργῶν κάθε τόπου. Αὐτὴ ἡ ἀνεξήγητὴ αἰτία, ποὺ ὁδηγεῖ σταθερὰ τὸ χέρι τοῦ λαϊκοῦ τεχνίτη στὴ δημιουργία τοπικῆς παραδόσεως.

Τὴν ἀνάβωσιν αὐτοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργασμοῦ — σὸν ὅποιο κάποτε σκόπευε νὰ στηρίξῃ τὴν ἀποσκίρτησίν του ἀπ' τὴν Ὑψηλὴ Πύλιν ὁ ἴδιος ὁ Ἀλή-πασας, ὁ πανέξυπνος δεξιότης τῶν Ἰωαννίνων!

Το παράθυρο ήταν ανοικτό

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Φθινόπωρο, σε μία λουτρόπολη στη Νότιο Γαλλία. Η Εύα Νέιλ, μία ωραιότατη Έγγλεζα, μένει εκεί μετά το διαζύγιο της από τον Νέντ. Ατ- γουντ, τύπο γλεντζέ και κυνικό. Ακριβώς απέναντι στη βίλλα της Εύας κατοικεί η οικογένεια Λώους: ο σέρ Μώρις Λώους, ένας γέρος που η μα- νία του είναι να πλουτίσει τη συλλογή του με κομφοτεχνήματα, η γυναίκα του, Έλενα, τα δυο παιδιά τους, η Τζάνις και ο Τόμπυ, νέος σχολαστι- κός και παραχαϊδωμένος. Η Εύα κάνει τη γνωριμία του Τόμπυ. Ένα αίσθημα αναπτύσσεται μεταξύ τους. Αρραβωνιάζονται. Μία νύχτα, η Εύα δέχεται απροσδόκητα την επίσκεψη του Νέντ. Ατγουντ που την ά- γασε από τη στιγμή που την είδε να μην πάρει τον Τόμπυ. Το παρά- θυρο του δωματίου είναι ανοικτό. Απέναντί, στο γραφείο του, κάθεται ο σέρ Μώρις κ' εξετάζει μία ταμπакέρα. Η Εύα τρέμει μην αντιληφθεί ο κουνδούνισμα του τηλεφώνου. Είναι ο Τόμπυ, που τηλεφωνεί, με το θειά μεσάνυχτα, γιατί - λέει - δεν τον έπαιρνε ο ύπνος και αισθανότα- νε την ανάγκη ν' ακούσει τη φωνή της Εύας. Μετά το τηλεφώνημα, ο Νέντ Ατγουντ ξαναρχίζει την συζήτηση με την Εύα. Κάποια στιγμή ρί- χνουν μία ματιά απ' το παράθυρο στο αντίκρινό σπίτι. Βλέπουν ένα γαντοφορεμένο χέρι να κλείνει σιγά-σιγά την πόρτα του γραφείου του σέρ Μώρις. Και τον σέρ Μώρις, μεσ' στα αίματα, νεκρό. Πανικόβλητη, η Εύα ικετεύει τον Νέντ να φύγει. Απ' το κεφαλόσκαλο του σπράχνει τόσο δυνατά - άθελά της - που ο Νέντ κατακαλύει τα δεκάξη σκα- λιά της σκάλας. Η μύτη του ματώνει απ' το χτύπημα και τα αίματα πιτσιλιούνται στη ρόμπα της Εύας. Φεύγει, τέλος, και η Εύα ξαναγυ- ρίζει στο δωμάτιό της. Η αστυνομία αρχίζει τις ανακρίσεις για την ανάκαλιψη του δολοφόνου του σέρ Μώρις. Όλες οι ενδείξεις είναι για την αστυνομία. Ο αστυνομικός Ζάκ Γκορόν είναι βέβαιος για την ένο- χη της και εξηγεί την άποψή του στον Ντέρμοτ Κίνρος, έναν Έγγλεζο γιατρό, που περνάει τις διακοπές του στη Νότιο Γαλλία. Η συζήτη- ση γίνεται σ' ένα υπαίθριο κέντρο και η Τζάνις, η κόρη του σέρ Μώρις, την ακούει άθελά της. Τρέχει άμεσως στο σπίτι της να ζητήσει εξηγή- σεις από την Εύα. Ο αστυνομικός και ο φίλος του της να ζητήσει εξηγή- απ' το σπίτι της Εύας συναντούν την αδελφή της καμριέρας της Έξω τη δεσποινίδα Πράου. Η σύμπτωση τους φαίνεται καμριέρας της Έξω, μικρός Γκορόν ανακρίνει την Εύα. Είναι βέβαιος για την ένοχη της. Ο αστυ- νόμος που θα ήταν σε θέση ν' αποδείξει το «άλλοθι» της είναι ο Νέντ Ατγουντ. Αυτός όμως βρίσκεται ετοιμοθάνατος στο νοσοκομείο από έγ- γρος, όμως, πιστεύει στην αθωότητα της Εύας και προσπαθεί να την α- παλλάξει από την τρομερή κατηγορία.

Αστυνομικό μυθιστόρημα του Τζών Ντίξον Κάρρ

15

—Ενας κανγας με την Εύα ήτανε για μένα το τελευταίο χτύπημα. Δεν έκλεισα μάτι δηλ τη νύ- χτα. Στεκόμουν μπροστά στο παράθυρο και είδα την Εύα να χορεύει στο σπίτι της, πολύ μετά τα ξη- μερώματα, μ' έναν κύριο πολύ παράξενο που υπο- τίθεται πως είναι ένας σπουδαίος γιατρός. Και πά- νω απ' όλ' αυτά, τι μαθαίνω; Πως η Εύα είναι στη φυλακή. Έχουν αυτά τα πράγματα καμιά σχέση με τον θάνατο του άντρός μου; Δεν μπο- ρείτε να μάς πείτε τι συμβαίνει;

—Την ίδια παράκληση θα είχα να σάς κάνω κ' εγώ, είπε ο θεός Μπέν.

—Ωστε ο γιός σας δεν σάς ανέφερε τίποτα απολύτως, κυρία μου; ρώτησε ο κ. Βωτούρ.

—Μα σάς είπα!

—Δεν σάς μίλησε ούτε για την καταγγελία της κυρίας Νέιλ;

—Καταγγέλαι;

—Ότι κάποιος απ' την οικογένειά σας, κάποιος που φορούσε καφέ γάντια μπηκε άθόρυβα στο γραφείο του σέρ Μώρις και τον χτύπησε;

—Εγινε βαρειά σιωπή. Ο Τόμπυ κρατώντας με τα δυο χέρια το κεφάλι του το κοινούσε, σαν να- θέλε να διώξει το κακό της τρομερή και άδασαχτη.

—Τότε πως αυτά τα καφέ γάντια θα παρου- σιάζονταν κατά κάποιο τρόπο, παρατήρησε ο θεός Μπέν με φωνή εκπληκτικά ήρεμη.

—Εμεινε για λίγο συλλογισμένος σαν να κοιτά- ξε την ιδέα απ' όλες τις πλευρές.

—Εννοείτε πως η Εύα... ελδε κάτι;

—Κι αν είδε, κύριε Φίλιπς;

—Ο Μπέν Φίλιπς χαμογέλασε.

—Αν είχε δηλ κάτι, φίλε μου, δεν θα κάνατε τώρα ερωτήσεις. Θα είχατε κιάλας συλλάβει κά- ποιον. Έπομένως, συμπεραίνω πως η Εύα δεν είδε τίποτα. Ένας φονιάς μέσα στην οικογένεια, ε;

—Γιατί να κρυβόμαστε πίσω απ' το δάχτυλό μας; είπε η Τζάνις. Μήπως δεν κάναμε όλοι μας την ίδια σκέψη;

—Η Έλενα την κοιτάζε εμβρόντητη.

—Εγώ πάντως δεν την έκανα. Για όνομα του

Θεού, Μπέν, κοιτάζοντας; Τρελλαθήκαμε όλοι εδώ μέσα;

—Ακουσε, Έλενα, δεν όφειλε σε τίποτα να κάναμε πως δεν καταλαβαίνουμε η Τζάνις έχει δίκιο. Μάλιστα! Αυτή η σκέψη πέρασε απ' το νου όλωνών μας!

—Μπέν, αναφώνησε η Έλενα με φρίκη.

—Τό σπίτι ήταν κατάκλειστο. Πόρτες και πα- ράθυρα. Ο άνθρωπος που σκότωσε τον Μώρις δεν ήταν κανένας διαρρήκτης. Δεν χρειάζεται να εί- ναι κανείς ντετέκτιβ για να το καταλάβει αυτό. Έ- να απ' τα δυο: ή η Εύα Νέιλ έκανε το φόν, ή κάποιος από μās.

—Και με φαντάζεσαι ικανή, ρώτησε η Έλενα, να πιστέψω στην ένοχη κάποιου από την ίδια μου την οικογένεια, παρά μία γυναίκα που στο κάτω κάτω μου είναι έντελώς ξένη;

—Τότε γιατί υποκρίνεσαι; είπε ο θεός Μπέν. Πιστεύεις πως η Εύα σκότωσε τον Μώρις; Γιατί δεν το λες καθαρά;

—Γιατί την συμπαθώ πολύ. Είναι πλούσια κι ο Τόμπυ έχει ανάγκη από λεφτά. Θα μπορούσε να κάνει πολλά πράγματα με τα λεφτά της, αν την παντρευότανε. Άλλα τώρα βγήκε αυτό το ζήτημα στη μέση. Όσο κι αν προσπαθώ, μου είναι αδύνα- το να διώξω απ' το νου μου αυτή την τρομερή ιδέα.

—Ωστε πιστεύεις στην ένοχη της;

—Ναι! Δεν ξέρω! Αναστήλαξε η Έλενα.

—Έχω την εντύπωση, είπε ο κ. Βωτούρ με παγερό, σκληρό φωνή, πως τα πράγματα θα ξε- καθαριστούν πολύ σύντομα... Έμπρός!

—Η πόρτα του δωματίου ήταν ακριβώς απέναν- τι στο δυτικό παράθυρο. Με κάθε περιστροφή του προβολέα, ή φωτεινή δέσμη γλιστρούσε πάνω ά- πό τούτη την πόρτα. Κάποιος την είχε χτυπήσει απ' έξω. Σ' απάντηση του «έμπρός», του κ. Βω- τούρ, ο Ντέρμοτ Κίνρος την άνοιξε και προχώ- ρησε μέσ' στην κάμαρα.

Τό δυνατό φως του φάρου έπεσε πάνω του ακριβώς εκείνο το λεπτό. Και μολοντί ο Ντέρμοτ σήκωσε αθόρυμα το χέρι για να προστατέψει τα μάτια του απ' την έντονη φωτεινή λάμψη, όλοι πρόλαβαν να δουν το πρόσωπό του. Ρίγησαν. Γιατί η έκφραση του προσώπου αυτού έδειχνε έναν αν-

θρωπο που πνιγόταν από ιερή αγανάκτηση, που ήταν αποφασισμένος να χτυπήσει αμείλικτα, να μη σταματήσει μπροστά σε κανένα εμπόδιο. Νοιώ- θοντας όμως όλα τα βλέμματα καρφωμένα πάνω του, ο Ντέρμοτ ξαναπήρε μονομιάς το συνηθι- σμένο, παγερό ευγενικό ύφος του. Έκανε μία ύ- πόκληση στη συντροφιά, πλησίασε τον ανακρίτη και του έσφιξε το χέρι. Ο κ. Βωτούρ δεν είχε τη διπλωματικότητα του κ. Γκορόν. Μπήκε άμέ- σως στο θέμα χωρίς περιστροφές.

—Έχω να σάς δώ από χτές το βράδυ που γνω- ριστήκαμε, είπε ψυχρά. Μετά φύγατε για να πά- τε στην όδο Λά Άρπ μ' εκείνο το πολύ ενδιαφέ- ρον κολλίε.

—Πολλά έγιναν από τότε, αποκρίθηκε ο Ντέρμοτ.

—Τό έμαθα... Αυτό το νέο στοιχείο που φέρ- νετε... Δεν ξέρω ακόμα, αλλά παραδέχομαι πως μπορεί να είναι σημαντικό... Όπως κι αν έχω το πράγμα, όλοι οι ενδιαφερόμενοι είναι εδώ.

Έκανε μία κίνηση δείχνοντας τους άλλους.

—Αρχίστε την επίθεσή σας! συνέχισε. Μιλή- στε! Τότε θα δούμε αν έχετε δίκιο.

—Ο κ. Γκορόν, είπε ο Ντέρμοτ, πήγε να φέ- ρη την κυρία Νέιλ σ' αυτό το γραφείο. Έχετε καμμιάν αντίρρηση; Τό εγκρίνετε;

—Καμμιάν απολύτως αντίρρηση.

—Και μία που κάνατε λόγο για τα κολλίε, ο κ. Γκορόν λέει πως τα έχετε και τα δυο εδώ.

—Ο κ. Βωτούρ κούνησε καταφατικά το κεφάλι. Άνοιγοντας ένα συρτάρι του γραφείου του έβγαλε δυο αντικείμενα και τ' ακούμπησε στο τραπέζι. Δυο σειρές πετράδια λαμύρισαν πάνω στο πράσινο στοιχώχατο καθώς ή φωτεινή δέσμη του προβο- λέα σάρωνε ξανά το δωμάτιο. Ένα κολλίε από δια- μάντια και σμαράγδια και μία απομίμηση, που με την πρώτη ματιά θα μπορούσε κανείς να νομίσει πως ήταν το πρώτο κολλίε. Ένα χαρτονάκι ήταν δεμένο στο δεύτερο.

—Σύμφωνα με το σημείωμα που γράφατε στον κ. Γκορόν, είπε ο κ. Βωτούρ, στείλαμε έναν αν- θρωπό μας στην όδο Λά Άρπ, ζητήσαμε το κό- σμημα και εξακριβώσαμε πως ήταν πραγματικό ψεύτικο. Βλέπετε τούτο εδώ;

Έδειξε το χαρτονάκι. Ο Ντέρμοτ ξγνεψε και κουνώντας το κεφάλι.

—Όμολογώ, συνέχισε ο κ. Βωτούρ, πως τώρα μόλις αρχίζω να καταλαβαίνω τη σημασία αυτών των δύο κολλίε. Ός σήμερα ήμαστε πολύ άπασχο- λημένοι με την κυρία Νέιλ και την ταμπакέρα και δεν πήγε ο νους μας σε κανένα άλλο, ούτε σ' αυ- τά τα δίδυμα κοσμήματα.

Ο Ντέρμοτ στράφηκε και, διασχίζοντας το δω- μάτιο, πήγε κοντά στους άλλους.

Τόν έβλεπαν σαν έχθρό. Ο Ντέρμοτ τó ένοι- ωθε και, κατά κάποιο τρόπο, αυτό τον ευχαισταύ- σε. Ο κ. Βωτούρ καθότανε σαν μία άράχνη που καρδοκεί τη λεία της στο βάθος της κάμαρας και ή φωτεινή δέσμη του φάρου παιχνίδιασε φυγα- λέα πάνω στον τοίχο. Ο Ντέρμοτ τράβηξε μία καρέκλα και κάθισε αντίκρυ στους τρεις.

—Ναι, είπε μιλώντας αγγλικά τώρα, συμβαίνει ακριβώς αυτό που νομίζετε. Άνακατεύομαι σε μία υπόθεση που δεν με άφορα.

—Γιατί; ρώτησε ο θεός Μπέν.

—Γιατί κάποιος πρέπει κάτι να κάνει, αλλιώς τα πράγματα δεν πρόκειται να μπουδιν ποτέ στη θέ- ση τους. Ακούσατε για τα περίφημα καφέ γάντια; Έν τάξει! Με την άδειά σας θα σάς μιλήσω γι' αυτά.

—Και θα μάς πείτε ποιος τα φορούσε; ρώτη- σε η Τζάνις.

—Μάλιστα, αποκρίθηκε ο Ντέρμοτ.

Ακούμπησε στη ράχη της καρέκλας του κ' έ- βαλε τα χέρια στις τσέπες.

—Θέλω, συνέχισε, να ξαναφέρετε στη μνήμη σας τó απόγευμα, τó βράδυ και τη νύχτα που μάς ενδιαφέρουν, τις ώρες δηλαδή που προηγήθηκαν τού έγκληματος. Ακούσατε τις καταθέσεις, έχετε ύπ' όψη σας τά σχετικά στοιχεία ή τά περισσότερα απ' αυτά. Νομίζω ωστόσο πως πρέπει να κάνω μία αναεφαλαίωση... Εκείνη τη μέρα ο σέρ Μώρις Λώους ξφυγε απ' τó σπίτι για τόν απογευματινό του περίπατο, όπως συνήθως. Ο αγαπημένος του περίπατος, όπως διαπιστώσαμε, ήταν στο ζωολο- γικό κήπο, πίσω απ' τó ξενοδοχείο «Ντονζόν». Τ- πάχει όμως και κάτι άλλο. Τη μέρα εκείνη, πρὸς μεγάλη άπορία των γκαρσονιών και τού μπάρμαν, ο σέρ Λώους πήγε στο μπάρ τού ξενοδοχείου.

Η Έλενα στράφηκε και κοίταξε με πρόδηλη κατάπληξη τόν αδελφό της που παρακολουθούσε κάθε κίνηση τού Ντέρμοτ μ' ένα σκληρό, ανήσυ- χο βλέμμα. Η Τζάνις όμως ήταν εκείνη που μί- λησε.

—Αλήθεια; Δεν την ήξερα αυτή τη λεπτομέ- ρεια.

—Μπορεί να μην την ήξερατε. Πάντως έτσι εί- ναι. Ρώτησα τó προσωπικό τού μπάρ σήμερα τó πρωί. Αργότερα ένας μπάρμαν είδε τόν σέρ Μώ- ρις στο ζωολογικό κήπο. Και πού νομίζετε; Κοντά στο κλουβί με τίς μαιμούδες. Μιλούσε με κάποιον που ήτανε κρυμμένος πίσω απ' ένα θάμνο. Έτσι, ο μπάρμαν δεν μπόρεσε να δη ποιος ήταν αυτός ο κάποιος. Παρακαλώ να σημειώσετε αυτό τó έ- πεισόδιο. Έχει σημασία. Είναι τó προοίμιο ενός έγκληματος.

—Τι δηλαδή; τραύλισε η Έλενα ξαναμμένη και γουρλώνοντας τά μάτια. Ξέρετε ποιος σκότω- σε τόν Μώρις;

—Μάλιστα.

—Και πως τόν ανακαλύψατε; ρώτησε η Τζάνις.

—Δεν σάς τó κρύβω πως έσεξε με δάλατε έπι τά ίχνη του, μίς Λώους, αποκρίθηκε ο Ντέρμοτ.

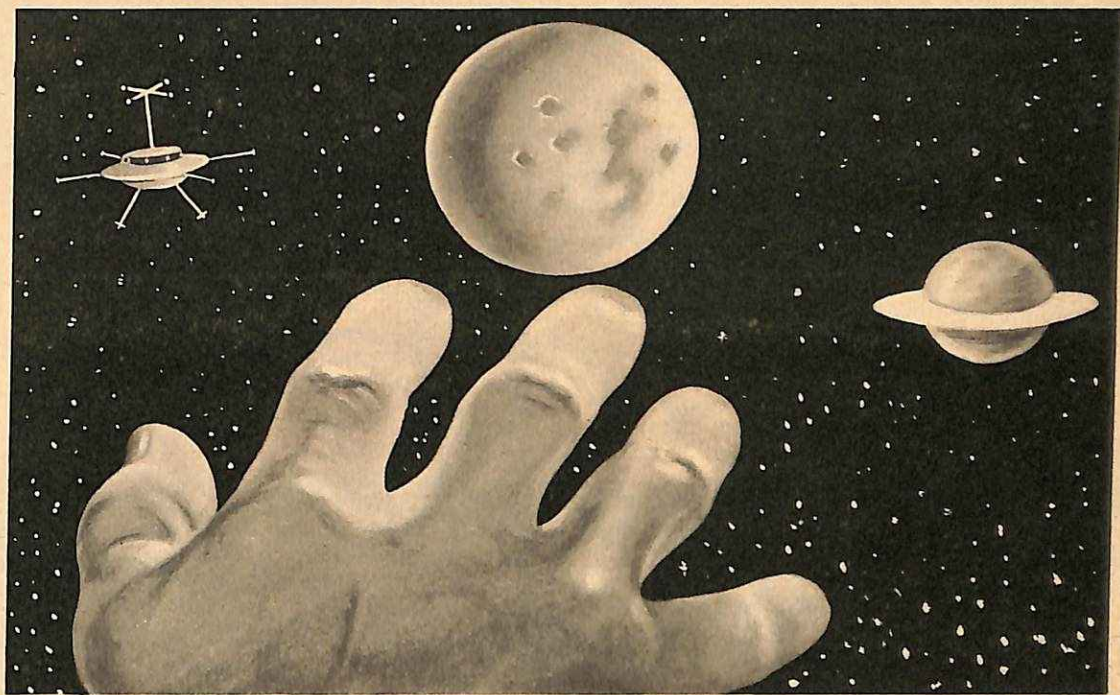
Σκέφτηκε για λίγο και πρόσθεσε.

—Η μητέρα σας με βοήθησε αναφέροντας κά- τι για τó όποιο έσεξε μιλήσατε έπειτα με περισ- σότερες λεπτομέρειες. Έτσι είναι... Η μία σκέ- ψη οδηγεί στην άλλη... Αφήστε όμως να συνεχί- σω... Πριν απ' τó δείτνο, ο σέρ Μώρις γύρισε στο σπίτι του. Ήταν ήδη δύσθυμος πριν απ' την βαρυσήμαντη εκείνη συνάντηση στο ζωολογικό κή- πο. Όταν όμως έφτασε στο σπίτι του ήταν έξαλ- λος. Αρνήθηκε να πάη στο θέατρο. Κλείστηκε στο γραφείο του. Στίς όχτώ τó βράδυ έσεξε οι άλ- λοι ξεκίνησαν για να πάτε στο θέατρο. Συμφω- νοι;

Ο θεός Μπέν έβλεπε τó πηγούνι του.

—Ναι, όλα αυτά είναι σωστά. Άλλά γιατί να τά ξαναλέμε;

—Γιατί είναι πολύ αποκαλυπτικά. Έσεξε οι τρεις, μαζί με την Εύα Νέιλ, γυρίσατε απ' τó θέατρο κατά τίς έντεκα. Στο άναμεταξύ, ο κ. Βέιν, ο έμπορος αντικειμένων τέχνης, είχε τηλεφωνήσει στίς όχτώμιση στον σέρ Μώρις για να τού πη γι' τó νέο άπόκτημά του, είχε ξρθει στο σπίτι και γι-

Συμβαδίζει με την πρόοδο της εποχής....

Εφαρμόζει από σήμε- ρα, τίς Τεχνικές τε- λειοποιήσεις και τίς Αισθητικές εξελίξεις της αύριον.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ ΠΙΤΣΟΥΣ

Σε λίγες ημέρες

χε αφήσει εκεί την ταμπάκαρα. Έσείς οι άλλοι, πάντως, δεν είχατε ακούσει τίποτα περί ταμπάκαρας παρά μονάχα όταν επιστρέψατε απ' το θέατρο. Έξακολουθούμε να είμαστε σύμφωνοι;

—Ναί, παραδέχτηκε ο θείος Μπέν.

—Είναι αναμφισβήτητο πως η Εύα Νέιλ δεν είχε ιδέα περί ταμπάκαρας. Σύμφωνα με τις καταθέσεις όλων σας, που τις διάβασα χτές, η Εύα Νέιλ δεν ήθελε μαζί σας στο σπίτι σας. Ο κ. Λώους (ο Ντέρμωτ έδειξε με το κεφάλι τον Τόμπυ) την άφησε έξω απ' τη βίλλα της, όπου και την καληνύχτισε.

—Ακούστε εδώ, φώναξε ο Τόμπυ ξαφνικά αγριεμένος, τι σημαίνουν όλ' αυτά; Πού θέλετε να καταλήξετε;

—Είπα καμιά ανακρίβεια;

—Όχι, αλλά...

Ο Τόμπυ άφησε τη φράση του στη μέση. Ένας χτύπος είχε ακουστή στην πόρτα. Ο κ. Βω-

τώρα κι ο Ντέρμωτ σηκώθηκαν. Το πρόσωπο μπήκαν στο γραφείο. Το πρώτο ήταν ο κ. Γκορόν, το δεύτερο μια γκοιζομάλλα γυναίκα με θλιμμένο πρόσωπο, το τρίτο ήταν η Εύα Νέιλ. Και η γκοιζομάλλα γυναίκα, που φορούσε στολή, είχε το χέρι της γύρω απ' τη μέση της Εύας, έτοιμη να την αρπάξει, αν επιχειρούσε να το δάλλη στα πόδια.

Η Εύα δεν έδειχνε καμιά διάθεση να το δάλλη στα πόδια. Όσο, μόλις είδε την ξύλινη καρέκλα να δεσπόζει σ' όλο το δωμάτιο κάτω απ' το αμείλικτο φως του φάρου, ξάρωσε κ' έκανε ένα βήμα προς τα πίσω. Αμέσως το χέρι της γυναίκας με τα μαύρα μαλλιά σφίχτηκε γύρω απ' τη μέση της.

—Δεν ξανακάθομαι σ' εκείνη την καρέκλα, είπατε ή Εύα, αλλά μ' ένα τόνο που ανησυχούσε τον Ντέρμωτ. Μπορείτε να με κάνετε, δι, θέλετε. Σας το λέω, δεν ξανακάθομαι σ' εκείνη την καρέκλα.

—Δεν θα χρειαστή να καθήσετε εκεί, κυρία Νέιλ, είπε ο κ. Βωτούρ.

Και γυρίζοντας προς τον Ντέρμωτ που, βλέποντας τη συντριβή της Εύας είχε γίνει κατακόκκινος από αγανάκτηση κ' έσφιγγε τη γροθιά του για να επιβληθεί στον έαυτό του, πρόσθεσε:

—Κύριε Κίνρος, σάς παρακαλώ, κρατήστε την ψυχραιμία σας!

—Όχι, όχι, ασφαλώς δεν είναι ανάγκη να καθήσετε εκεί, καθισχύχασε ο κ. Γκορόν την Εύα, χτυπώντας την φιλικά στην πλάτη. Δεν θέλω το κακό σας, κυρία μου. Σας το βεβαιώνω εγώ... Αλλά, γιατρέ μου, όμολογώ πως σάς φοβούμαι λιγάκι. Έχω την εντύπωση πως από στιγμή σε στιγμή θα μου δώσετε μια γροθιά στο πρόσωπο.

Ο Ντέρμωτ ανοιγόκλεισε τα μάτια του.

—Το λάθος είναι δικό μου, είπε με πικρία. Δεν το φανταζόμουν πως μονάχα ή μια μέρα που έλειπα — ούτε καν μια δολοκλήρη μέρα — μπορούσε να χύνη τόσο φοβερές συνέπειες.

Η Εύα του χαμογέλασε.

—Μά δεν έγινε τίποτα το φοβερό, είπε. Ο κ. Γκορόν με βεβαίωσε πως κρατήσατε την υπόσχεσή σας και πως... και πως δεν κινδυνεύω πιά.

—Όσο γι' αυτό, δεν πρέπει να είσαστε και τόσο βέβαιη, παρατήρησε ο κ. Βωτούρ με ύφος απειλητικό.

—Ο καθένας είναι ελεύθερος να χύνη τη γνώμη που θέλει, είπε ο Ντέρμωτ.

Τώρα που είχε ήσυχάσει και δεν φοβότανε πια πως θα την ανάγκαζαν να καθήση στην καρέκλα εκείνη κάτω απ' το έννευριστικό φως, η Εύα ήταν ψύχραιμη και συγκρατημένη. Προχωρώντας προς την πολυθρόνα που της έδειξε ο κ. Γκορόν, χαρτί της με μια κίνηση του κεφαλιού την Έλενα, την Τζάνις και τον θείο Μπέν. Χαμογέλασε στον Τόμπυ. Στράφηκε έπειτα στον Ντέρμωτ.

—Τόξερα πως θα με γλυτώσετε, του είπε. Ακόμα κι όταν όλα έμοιαζαν να πηγαίνουν άσχημα και ο κύριος ανακριτής χτυπούσε την γροθιά του στο τραπέζι και μούλεγε: «Έσείς σκοτώσατε τον σερ Μόρις! Όμολογήστε!» — Αθέλα της γέλασε — τόξερα πως είχατε κάποιο λόγο όταν μου είπατε να περιγράψω τη δραματική εκείνη σκηνή μ' όλες της τις λεπτομέρειες. Δεν έχασα την εμπιστοσύνη μου σ' εσάς ούτε λεπτό. Αλλά, Θεέ μου, πως φοβήθηκα!

—Ναί, είπε ο Ντέρμωτ, αυτό είναι το κακό.

—Δεν καταλαβαίνω.

—Βρεθήκατε άσχημα μπλεγμένη σ' αυτή την ιστορία γιατί έχετε τυφλή εμπιστοσύνη στους άλλους. Τό ξέρουν. Και επωφελούνται. Σε μένα μπορείτε και πρέπει να χύνη εμπιστοσύνη. Όχι όμως σ' όλο τον κόσμο... Και τώρα θα κάνω εγώ μια μικρή ανάκριση. Δεν θα σάς είναι ευχάριστο να την παρακολουθήσετε. Μου επιτρέψετε να συνεχίσω;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩ

—Ναί, συνεχίστε! φώναξε ο κ. Βωτούρ.

—Εδίνω λοιπόν μια ανακεφαλαίωση των γεγονότων της νύχτας του φόνου. Έχουν μεγάλη σημασία και πρέπει να ξεταστούν με προσοχή. Ξανά και ξανά, αν είναι ανάγκη. Είχα φτάσει στο σημείο (ο Ντέρμωτ κοίταξε τον Τόμπυ) που γυρίσατε απ' το θέατρο σίς έντεκα με τους άλλους. Αφήσατε τη μνηστή σας έξω απ' την πόρτα της βίλλας της και φύγατε. Έπειτα; Τι έγινε έπειτα;

Η Τζάνις γούλωσε τα μάτια της με απορία. —Ο Τόμπυ, ή μαμά κ' εγώ μπήκαμε στο σπίτι μας. Σε λίγο κατέβηκε κι ο μπαμπάς και μās έδειξε την ταμπάκαρα.

—Ναί. Ο κ. Γκορόν μου είπε χτές πως ή αστυνομία μάζεψε τα σπασμένα κομμάτια την επομένη του εγκλήματος και ύστερ' από μια εβδομάδα κοπιαστικής εργασίας κατόρθωσε να τα συναρμολογήσει.

Ο Τόμπυ ανακίνησε ξεροθήχοντας. Με πρόδηλη ανακούφιση, ρώτησε:

—Κατόρθωσε να τα συναρμολογήσει;

—Πάντως τώρα δεν έχει καμιά αξία έτσι δογματισμένη που είναι, κύριε Λώους, παρατήρησε ο κ. Γκορόν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Για να διασκεύσετε

ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

ΧΑΛΙΦΑΣ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ταξιδέψτε με το ασύγκριτο ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ

"Ολυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΑΝ

πού εξασφαλίζει άπαράμιλλες ανέσεις στους επιβάτες του

Ένα ταξίδι με το "Ολυμπία" ισοδυναμεί με τις πιο χαρούμενες διακοπές της ζωής σας σε μια ατμόσφαιρα διασκέδασης, αμεριμιτοίας, απολαύσεων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Διά πληροφορίες και εισιτήρια απευθυνθήτε εις τον ταξιδιωτικόν σας πράκτορα

Boutique

Κλάρα

ΚΛΑΡΑ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΥ 2

ΤΗΛ. 34-519

CANADA FURS

Γ.Π. ΣΑΒΑΡΙΚΑΙ

Καραγίου

Τηλ. 28-444

ΑΠΟ

1-20

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΚΔΩΣΕΙΣ

ΣΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ & ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΡΓΟΝΗΜΑΤΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

Έχετε το ξεδομένο

Etam

1-20

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Η Συλλογή της Σφης

Ποζαρί ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

ΕΚΔΩΣΕΙΣ

1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΜΑΛΑΙΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΛΙΝΑ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΝΘΗ **ΒΑΖΑ**

Φλεριανός

ΣΤΑΔΙΟΥΣ

ΤΗΛ. 21-514

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

MENSTAR

ΕΡΜΟΥ 23

Optical

Γ.Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ

ΕΡΜΟΥ 6

NEOSTRIM

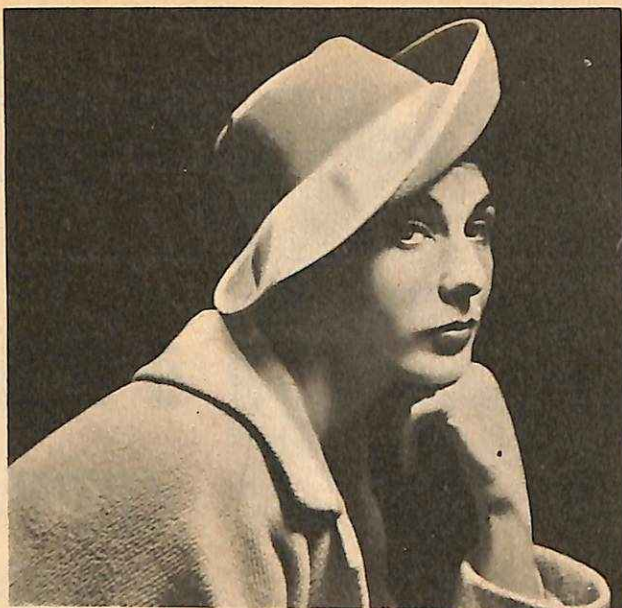
Για ένα ιδανικό έργο και μια κομψή εμφάνιση

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΙΑ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΕΣΣΕ - ΤΗΛ. 33-068

PANTENE

The Vitamin Hair Tonic

ΚΑΠΕΛΛΟ του 30 από καστόρι. Καλύπτει το μισό πρόσωπο και ανασηκώνεται για ν' αναδείξει το άλλο μισό.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ 1930, Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ 1960... —ΠΑΝΤΟΤΕ Η ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ

ΕΤΟΛ ΓΟΥΝΑ του 30, με μακρύ τρίχωμα και άρζαντέ απόχρωση, ή όποια καλύπτει τους ώμους και πέφτει σχεδόν μέχρι τη μέση.

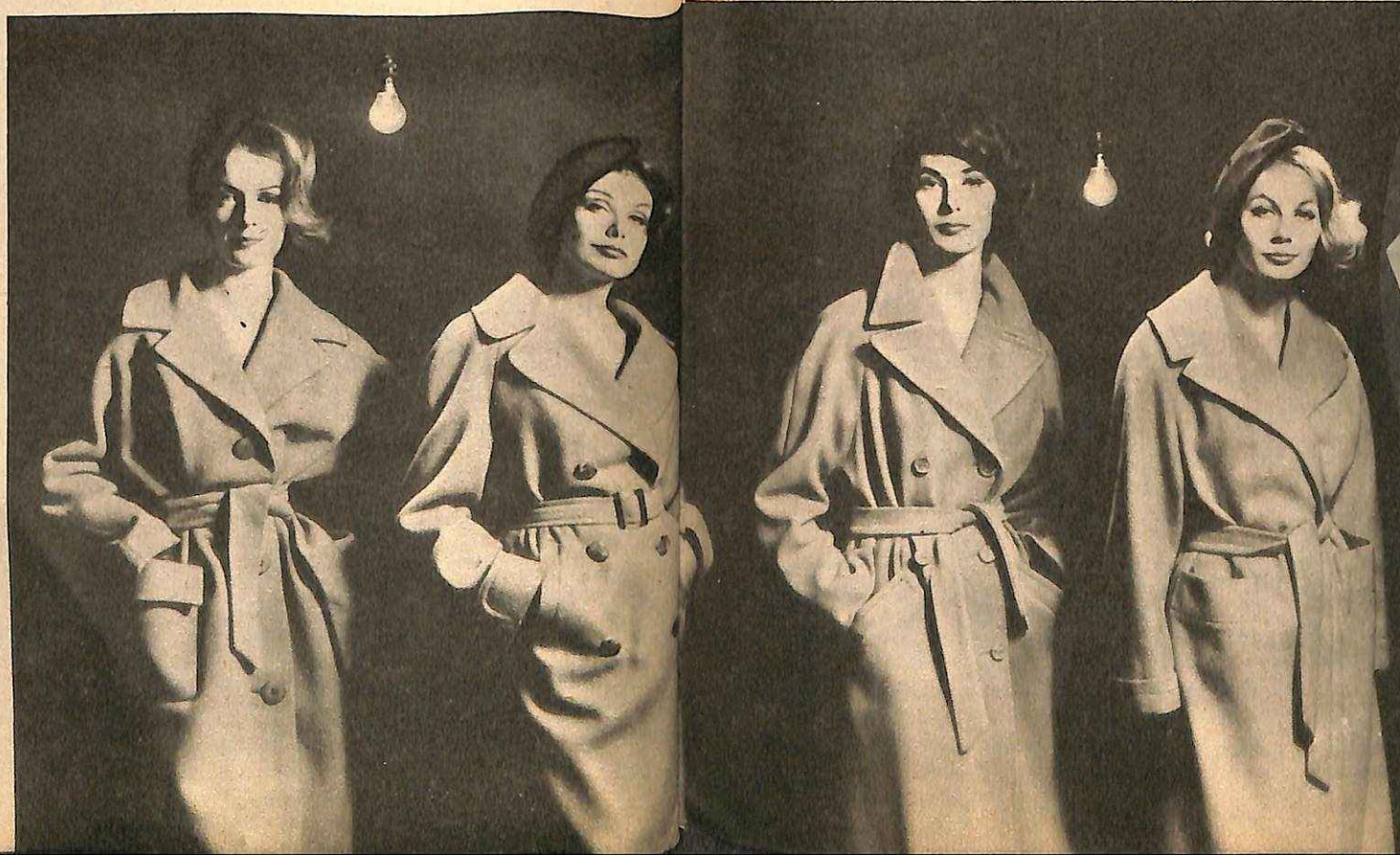
ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ μαντήλι του 30. Έφετος κυκλοφορούν κυρίως σε έπτα χρωματισμούς, σε φουλάρι ή σε χοντρό ύφασμα. Πρακτικό, γιατί προφυλάσσει το κεφάλι και τ' αυτιά από το κρύο, αλλά και πάντα γοητευτικό, γιατί χαρίζει σ' όλες ένα τόνο νεανικό

(Φωτ. London Express News, 5, U.P.I. 1)

ΚΑΜΗΛΟ παλτό του 30, σε διάφορες παραλλαγές, που σφίγγουν όμως αδιαλείπτως στη μέση με ζώνη. Τα καθιέρωσε εδώ και τρεις δεκαετίες η «άειθαλής γιαγιά» της όθνης καί, με τη σειρά τους, καθιέρωσαν τη σιλουέτα ελά Ντήτητριχ. Ωστόσο, για τις δραδινές εμφανίσεις της η Μάρλεν Ντήτητριχ (άνω) μένει πιστή στις πολυτελείς μακρυές και πολύ στενές τουαλέτες λαμέ, που αναδεικνύουν περισσότερο τη λεπτή σιλουέτα της.

Γοητεία μ' ένα μπερέ,
ένα τρέντζ - κότ και τὰ χέρια
χωμένα θαθεία στις τσέπες —
ἀκόμη και τὰ ἀνδρικά ρούχα
μποροῦν νὰ γίνουν ἓνα διάφανο καμουφλάς
για τὴν κομψότητα μιᾶς γυναίκας.

ΚΑΛΤΣΕΣ νάυλον, ἄλλὰ του 30. Γόδες ἐμπνευσμένες ἀπ' τὸν «Γαλάζιο Ἀγγελο».

Ε κείνη ἔδωσε στὸ χαρακτηρισμὸ «μοιραία» ἓνα νόημα εὐπρόσδεκτο γιὰ τὴν γεμάτη αὐτοπεποίθηση κοπέλα, ποὺ μπορεῖ νὰ παραγνωρίζῃ τὴν πῖο περίτεχνη μόδα καί, ὡστόσο, νὰ ἀκτινοβολῇ περισσότερο.

«Ἐκείνη» ἦταν καί εἶναι ἡ Μάρλεν Ντήτητριχ, ποὺ μ' ἓνα μπερέ, ἓνα τρέντζ - κότ καί μὲ τὰ χέρια χωμένα θαθεία στις τσέπες, κοιτάζει μὲ πεποίθηση καὶ δίχως συγκίνηση τὸν κόσμο, γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἀκόμα καὶ τὰ ἀνδρικά ρούχα εἶναι διάφανο καμουφλάς γιὰ τὴ γοητεία μιᾶς γυναίκας.

Ὅταν ὁ πόλεμος καὶ οἱ στερήσεις συμπίεζαν τὴ γραμμή, ἐσεῖς εἴχατε προσαρμοστή σ' ἓνα στυλ ἀφροντισιάς, ἄλὰ Ντήτητριχ.

Ὅταν τὸ Παρίσι παραπαίῃ ἀνάμεσα σὲ γραμμές Α, Η, Χ καὶ Υ, ἐσεῖς καταφεύγετε σ' ἓνα καμηλὸ παλτό, ἄλὰ Ντήτητριχ.

Ὅταν τὰ καπέλλα «Ζιζι» δημιουργοῦσαν ἀνυπέρβλητες ἐπιταγές καὶ σεῖς καταλαβαίνατε ὅτι δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ξεναγυρίσετε στὸ ὕψος τῶν δεκάξῃ σας χρόνων, ἐξακολουθοῦσατε νὰ φαίνασθε νέα μὲ ἓνα κα-τεβαστὸ καστόρινο καπέλλο, ἄλὰ Ντήτητριχ.

Παλιὰ μέσα καταφυγῆς αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα, ἄλλὰ πάντα διατηροῦσαν ἓνα γοητευτικὸν κάτι. Καὶ τώρα, ξαφνικά, ξεναγυρίζομε πλησίον στὴ μόδα τοῦ 30. Στὴ μόδα ποὺ ἡ Μάρλεν Ντήτητριχ ἀποτελεῖ τὴν προσωποποίησή της.

Δὲν χρειάζεται νὰ εἰστε νέα καὶ ὠραία γιὰ νὰ τὰ φορέσετε. Ἀλλὰ ἂν τυχὸν εἰστε καὶ τὰ δύο, ἀκόμα καλύτερα. Καὶ κάτι πολὺ παρηγορητικὸ. Ἡ Ντήτητριχ εἶναι σήμερα γιαγιά. Καί, ὡστόσο, ἡ κοπέλα ἄλὰ Ντήτητριχ προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ πάλι πέρα ὡς πέρα. Καὶ συγκεκριμένα:

Ξανάρχεται τὸ καμηλὸ παλτό, μὲ μιὰ ζώνη στὴ μέση, δεμένη ἢ μὲ ἀγκράφα.

Ξανάρχεται ἡ γούνα μὲ μακρυὰ τρίχα (γοητευτικὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς γυναίκας τῶν σπηλαίων) ὑπὸ τὴν μορφή γισκάδων, ρεθέρ καὶ μανσόν.

Ξανάρχονται τὰ καστόρινα παπούτσια, μὲ λεπτότερα τακούνια καὶ σὲ πῖο μυτερὴ φόρμα.

Ξανάρχεται τὸ χωριάτικο μαντήλι, ποὺ δένει κάτω ἀπὸ τὸ σαγόνι ἀφήνοντας ἀκάλυπτο ἓνα μεγάλο μέρος τῆς καλοκενισμένης κόμης.

Ξανάρχονται οἱ κάλτσες «Γαλάζιος Ἀγγελο»...

τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μιαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείτε να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των 2 γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε.

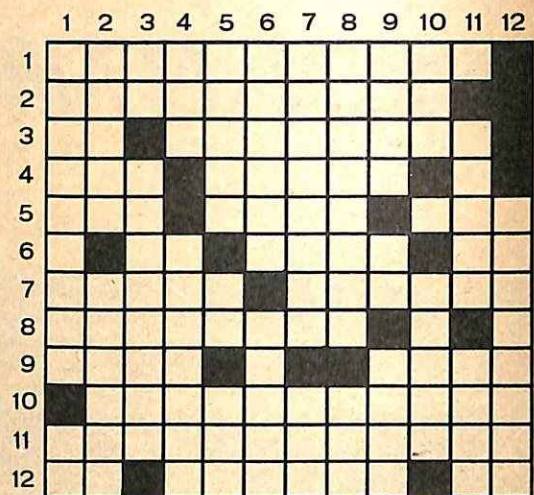
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Απομακρύνουν τις πέτρες απ' τα χρώματα (δημ.).
2. 'Ετέρα διά των 'Αλθανών λέξεις.
3. Τα άειπαλα των σταυρολέων — Είς των κυριωτέρων ήρώων του Τρωϊκού πολέμου.
4. Γίνεται πρόθεση πρό της θέσεως — Σύνολον ώρισμένου αριθμού μονάδων.
5. 'Αρχαία προβατίνα — Κάτοικος μίας των Δωδεκανήσων (άντιστρόφως) — 'Ακινητεί τον βασιλέα στο σκάκι.
6. Είκοσιένα — 'Εχουν πολλούς οι μύς — Λακωνική συνεννόησις των 'Αμερικανών (άντιστρόφως).
7. Καρπός φυτού που είναι έμβλημα στρατιωτικών (δημ.) — Δεν την επιτυχάνουν παρά οι καλοί ιατροί (ένάρθως).
8. 'Ενας καφές...
9. Μετέσχε του Τρωϊκού πολέμου με 40 πλοία (άντιστρόφως) — Υίος του Τρωδς και της Καλλιρόης.
10. Θα του πήτε χρόνια πολλά την τρίτη έβδομάδα του Μαΐου (αίτ. δημ.).
11. Θέτουν επί ποδός, επιστρατεύουν (κυριολ.).
12. Παραινετικών — Νησίς των άλβανικών άκτών (αίτ.) — Του έξηντα σύμβολον.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ψάρια... Α' κατηγορίας — Κολημένο στο αυτί σημαίνει άμεσως, άρχαϊστί.
2. Θα το βρήτε... «κάθε φορά πού»...
3. 'Αρθρον — 'Ο καταστροφεύς της Καρχηδόνος, ό έπονομασθείς «'Αφρικανός ό δεύτερος», ένάρθως.
4. Πρόθεση — 'Ως άνθρωπος, νωθρός, βραδύς.
5. Τών αϊπόλων περιουσία — 'Ο αριθμός 15 — Στη μέση κομμένος στάχυς...
6. Της καρδιάς είναι συνεχείς — Θερίζεται τον 'Ιούλιον.
7. Τρυφήλότης, εύκολος βίος (γεν.) — Τοπικόν έπίρρημα που διαβάζεται ως... 881 άντιστρόφως.
8. Σ' αυτό έμαθαν γράμματα πολλές 'Ελληνίδες — Λατινικόν «δέν».
9. Πλοία... παμπάλαια — Πληθ. κτητικής άντωνυμίας — Καλλιεργείται ως έξυγιαντικόν εις έλώδη μέρη (δημ.).
10. Δηλοί οικειότητα — Διευκολύνει την πέψιν (δημ.).
11. Το πιο δύσκολο παιχνίδι — Κερατίνη ουσία αλλά και όρλεκτόν.
12. Καλοκαρινή κάλτσα, ένάρθως.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα από 12 έως 18 Φεβρουαρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου. Δώσατε λαβή στους έχθρους σας να χρησιμοποιήσουν μια παλιά σας παγίδα, σαν όπλο εναντίον σας. Να είστε πιο προσεκτικός. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου. 'Ενα μακρινό ταξίδι θα σας φέρη καινούργιο κέφι για δουλειά και δημιουργία. Προχωρήστε με θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου-21 'Ιουνίου. Πρέπει να δείξετε μεγάλη δραστηριότητα στους ανθρώπους που σας ενδιαφέρουν. Σκεφθήτε καλά πριν πάρετε απόφαση. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου. 'Η άπερίσκεπία σας μπορεί να γίνει αιτία να χάσετε μερικούς καλούς φίλους. Μην είστε διασπαστικός στις αποφάσεις σας. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 1.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου. Μη χάσετε το παιχνίδι από άσημαντες αιτίες που δεν θα συγχωρήσετε αργότερα στον εαυτό σας. Συντονίστε τα προγράμμάτα σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου. 'Εχετε κλεισθή πολύ στον εαυτό σας και μ' αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνετε άποτέλεσματα. Προσέξτε πολύ. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 13.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'μβρίου-22 'Οκτωβ. Θα επιτύχετε κάτι που προετοιμάζετε από πολύν καιρό. Μία μεγάλη χαρά θα δώση στην οικογένειά σας καινούργιες έλπίδες. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου. Δίνετε μεγάλη προσοχή σε πράγματα που πρέπει να χειρισθήτε χωρίς να σας άπασχολή το άποτέλεσμα των ενεργειών σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 11.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου. Να δείξετε κατανόηση σε μία υπόθεση ενός φιλικού σας προσώπου. Γίνετε περισσότερο δυναμικός στις υποθέσεις σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, 7.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν. Πρέπει να συζητήσετε και την πιο μικρή λεπτομέρεια της υποθέσεως που σας άπασχολεί πριν κάνετε κανένα λάθος. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

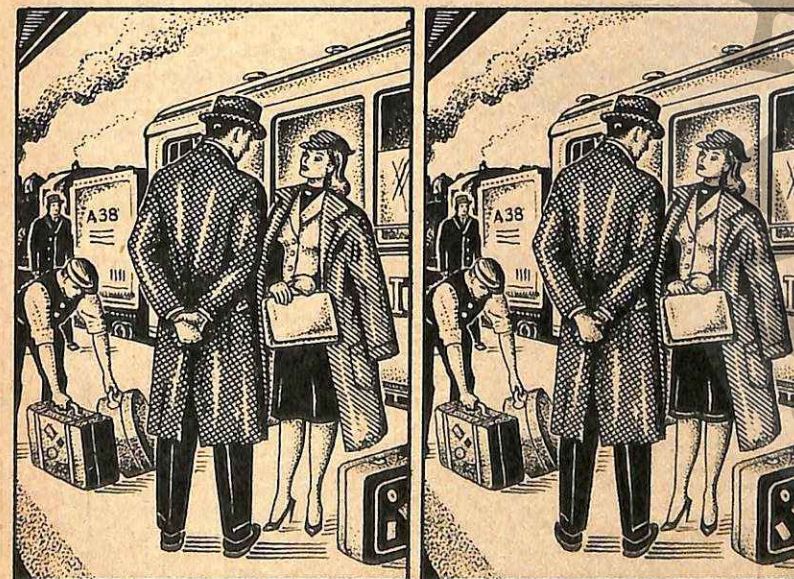

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου. Μερικές φορές οι άνθρωποι παρασύρονται από το θυμό μίας στιγμής, που κάποτε τους στοιχίζει την άπώλεια ενός καλού φίλου. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 15.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου. Οι κολακείες των ανθρώπων που σας περιτριγυρίζουν δεν πρέπει να μεταβληθούν σε μοναδικό σκοπό της ζωής σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 6.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε:

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 53

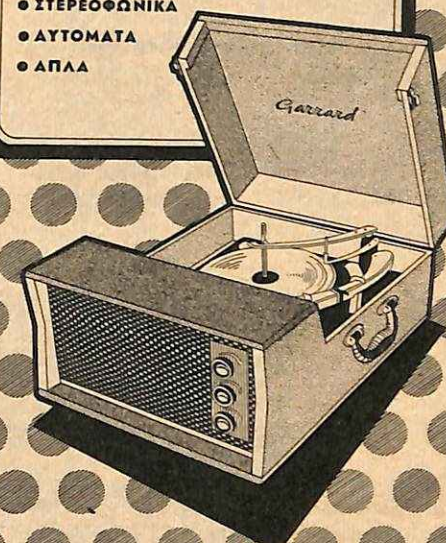
“ΑΛΕΚΤΩΡ.”

...Ξετρεχλούν τούς μυρούς
Ένδουσιάζουν τούς μεγάλους!

Garrard
ΠΙΚ-ΑΠ
ΗΛΕΚΤΡΩΝΑ
Της μουσικής
ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

• ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ
• ΑΥΤΟΜΑΤΑ
• ΑΠΛΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.**
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

Η ΝΕΑ “ΕΚΛΟΓΗ”
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε βελίδα
μία προσφορά

• Ποιότης
• Ποικιλία
• Ένδιαφέρον
• Πρωτοτυπία

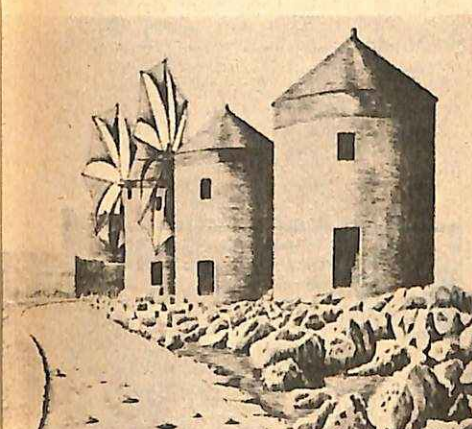
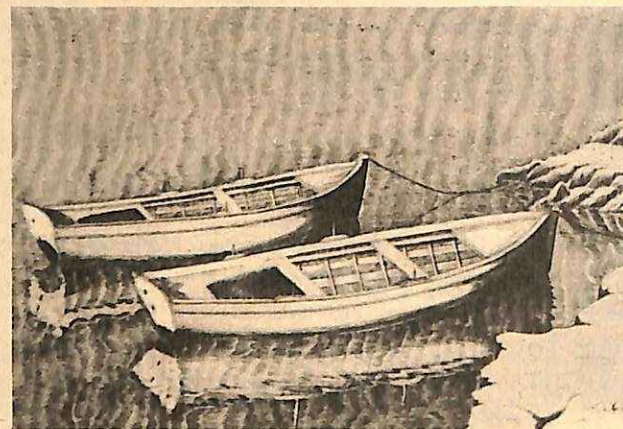
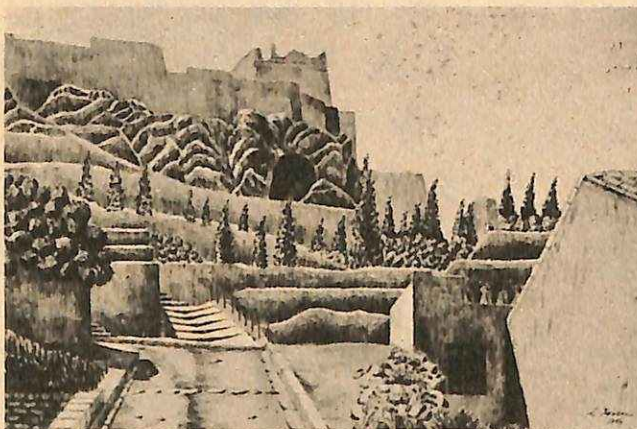
Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΘΕΜΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΑΝΑΠΗΡΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΕΚΘΕΤΕΙ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Ο ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΟ ΑΤΕΛΙΕ ΤΟΥ

→ ΣΤΑΘΕΡΟ σχέδιο και επιμέλεια της λεπτομέρειας διακρίνουν τα έργα με πεννάκι σινικής, που καλύπτουν μεγάλο μέρος της δημιουργίας του νεαρού καλλιτέχνη

ΠΡΩΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΕ ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΝΕΟ ΤΟΠΙΟ

Η Αμερικανική Υπηρεσία Πληροφοριών φιλοξενεί για 20 ημέρες, από τις 5-24 Φεβρουαρίου, τα έργα ενός Έλληνα ζωγράφου, του κ. Σοφοκλή Χρήστου. Πρόκειται για έναν ακρωτηριασμένο νέο, που κατώρθωσε να ζωγραφίζει με τα χέρια του, που είναι κομμένα πάνω από τον καρπό. Η θέληση και η πίστη στα ιδανικά της ζωής του έδωσαν τη δύναμη να ζωγραφίζει με μεγάλη άνεση και να παρουσιάσει έργα που έπαινεθηκαν πολύ.

Η αγάπη του στο ιδανικό της τέχνης τον έφερε νικητή στη φοβερή του σύγκρουση με τη μοίρα. Τα πορτραίτα του έχουν ένα παράξενο φως. Τα τοπία του, πότε απλά και αέρινα, πότε βαριά και γεμάτα σύννεφα, έχουν ένα τόνο που γοητεύει και υποβάλλει.

Στην Βέρνη, στην Βιέννη, στο Παρίσι, στην Ρώμη, στον Καναδά, στην Νέα Υόρκη, παντού όπου εμφανίστηκε ο πίνακας του εξέπληξαν. Μα και στην Ελλάδα ο ένθουσιασμός των φιλοτέχνων δεν ήταν μικρότερος.

Ο Σοφοκλής Χρήστου είναι ένας από τους λίγους ζωγράφους που έχει να παρουσιάσει στο είδος της η παγκόσμια ζωγραφική. Εργάζεται με χέρια που είναι κομμένα, όπως αναφέραμε, πάνω από τον καρπό. Μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει πέντε ατομικές εκθέσεις, εκτός από τις συμμετοχές του σε πανελλήνιες: Στόν «Παρασσό», το 1953, στην Κρήτη, το 1954, στην Ελλάδα, το 1955, και πάλι στον «Παρασσό», το 1956. Η πέμπτη κατά συνέχεια έκθεσή του είναι αυτή που λειτουργεί ήδη στην αίθουσα της Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και τελεί υπό την προστασία του Έλληνοαμερικανικού Συνδέσμου «Καρυδιές», τμήμα 271, της οργάνωσης «Θυατέρες της Πηνελόπης».

Στην Βέρνη ο ραδιοφωνικός σταθμός αναφέρθηκε κολακευτικά εστό γεγονός της έκθεσης του «Έλληνα ζωγράφου Χρήστου». Το ίδιο και ο τύπος, που αφιέρωσε ολόκληρες στήλες για τη ζωή και το έργο του. Φαινόμενο τον

αποκάλεσαν και το δνομά του έγινε γνωστό στην Βόρειο Ευρώπη. Η φήμη του Χρήστου έφτασε μέχρι τα κινηματογραφικά στούντιο της Αμερικής. Οι παραγωγοί ταινιών κεντρίστηκαν από το ζωηρό ενδιαφέρον που παρουσιάζει η ζωή του ανθρώπου αυτού και τον έκαλεσαν στίς Ήνωμένες Πολιτείες για το γύρισμα ενός φιλμ, που θα έχη σαν θέμα τη ζωή του.

Μία καινούργια ζωή

Εδώ και μερικά χρόνια, τα μέλη μιας καναδικής οργάνωσης, της «Ουνιτάρια Σέρβις Κομμίτι» δρ Κάναντας, είδαν τα έργα του, που είχαν φθάσει μέχρις εκεί, και ενδιαφέρθηκαν για την έν γένει εξέλιξη του Χρήστου. Για το σκοπό αυτό επανειλημμένως έχει έλθει στη χώρα μας η διευθύντρια της οργάνωσης αυτής, κ. Λόττα Χιτςμάνοβα, η οποία τον βοήθησε ήθικα και υλικά.

Η ζωή του Σοφοκλή παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον. Γεννήθηκε το 1932 στην Αθήνα. Έδω πέρας τα πρώτα παιδικά του χρόνια. Με μύριες στερήσεις και κόπους κατώρθωσε να αποφοιτήσει, με άριστα, από το δημοτικό σχολείο. Το ιδανικό του ήταν να γίνει έμπορος. Γράφτηκε στη Μέση Εμπορική Σχολή. Τα κατοικητικά χρόνια έγιναν ατρία ν' αλλάξει ο επαγγελματικός του δρόμος. Η ημέρα αυτή της αλλαγής ήταν η 4η Οκτωβρίου του 1944. Ένας γερμανικός δόμος του έκοψε και τα δύο του χέρια.

Μετά από το άπροσδόκητο αυτό ατύχημα, ο Σοφοκλής δεν τό έβαλε κάτω. Το θάρρος του για την κατάκτηση της ζωής ήταν μεγάλο. Γενναίος, ξεχύθηκε στο στίβο της ζωής. Μετά από αναγκαστική αδράνεια ενός χρόνου, συνέχισε τις σπουδές του, ενώ μία μεγάλη δύναμη ήρθε ν' αναστατώσει τον εσωτερικό του κόσμο. Η δύναμη αυτή ήταν το ότι μπορούσε να κρατά σφιχτά το μολύβι στα καρφωμένα χέ-

ρια. Με τις πρώτες γραμμές, που έσυρε στο άψυχο χαρτί, μία υπεράνθρωπη δύναμη απλώθηκε στα χέρια του. Οι άκρες τους λές κ' έγιναν πύρινα δάκτυλα.

Τα πρώτα σχήματα τον ένθουσιασαν. Το συναίσθημα της άπνοιας χάθηκε μονομιάς και τη θέση του πήρε η ζωγραφική. Αγάπησε την τέχνη αυτή που ήρθε να σπάσει την μονοτονία της ζωής του. Το θάρρος του ανδρώθηκε και, όταν τελείωσε την Μέση Εμπορική, πήρε την απόφαση να εγγραφεί στη Σχολή Καλών Τεχνών. Οι καθηγητά έμειναν κατάπληκτοι από τη σταθερότητα που είχαν τα χέρια του να σέρνουν γραμμές. Κανένας από τους συναδέλφους του δεν μπορούσε να τον φτάσει. Έχει μία ξεχωριστή μαεστρία να ζωγραφίζει με πεννάκι σινικής.

Η ακρίβεια όμως της ζωής και τα υπέρογκα έξοδα της Σχολής τον γονάτισαν. Η οικογένειά του περνούσε δύσκολες στιγμές. Εκτός από τον Σοφοκλή, είχε να μορφώσει και τα δύο μικρότερα αδέρφια του, τον Στέλιο, που ήταν μικρότερός του κατά έξη χρόνια, και την έννιάχρονη αδελφούλα του, Κατίνα. Το γεγονός αυτό έκανε τον Σοφοκλή να τρέχει να βρή δουλειά. Ταλαιπωρήθηκε πολύ. Μα στο τέλος πέτυχε. Η Βασίλισσα Φρειδερίκη ήταν η πρώτη που ενδιαφέρθηκε γι' αυτόν. Τον διόρισε στον Έρανο Βορείων Επαρχιών.

Με καινούργιες τώρα δυνάμεις, ο νέος καλλιτέχνης βάδιζε για την απόκτηση του διπλώματός του. Πέρυσι πήρε το πτυχίο του από το Πολυτεχνείο με άριστα. Τώρα μελετά από το πρωί ως το βράδυ για να πάρη το δίπλωμα των αγγλικών, αυτό που θα του δώσει φτερά να πετάξει σε μία άλλη χώρα, την Αμερική. Εκεί τον περιμένει μία ύποτροφία, που θα του δώσει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει το μεγάλο του όνειρο: Να διδάξη τη ζωγραφική, την τέχνη που αγάπησε.

ΣΤ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΑΚΗΝ)

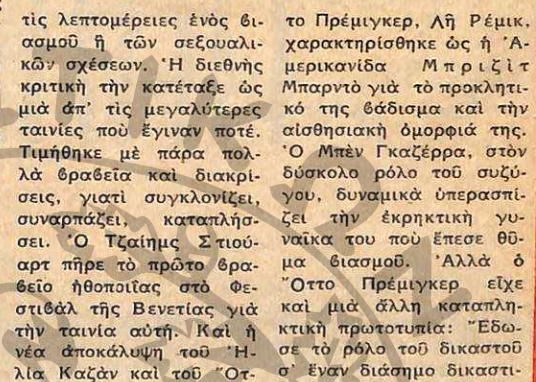
ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ πινελιές στην αυτοπροσωπογραφία του. Ο Σοφοκλής Χρήστου ασχολείται με ιδιαίτερη επίδοση στο εξαιρετικά δύσκολο είδος του πορτραίτου.

→ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ τοπίο, και ιδίως το θαλασσινό, εμπνέει πάντα τον καλλιτέχνη. Το έρμηνεύει μ' ένα δικό του προσωπικό τρόπο

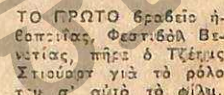
ὅλη γὰρ τῶν δαυιὰς

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΛΗ ΡΕΜΙΚ, ή νέα ά-
παράληψη του "Οιτο
Πρόλογος, πρωταγωνί-
στρια της ταινίας.

της λεπτομέρειες ενός βιασμού ή των σεξουαλικών σχέσεων. «Η διεθνής κριτική την κατάθεσε ως μία άπ' της μεγαλύτερες ταινίες που έγιναν ποτέ. Τιμήθηκε με πάρα πολλά βραβεία και διακρίσεις, γιατί συγκινάλοι, συναρπάζει, καταπλήσσει. Ο Τζάκις Σπίουερ πηρε το πρώτο βραβείο ήθοποιας στο Φεστιβάλ της Βενετίας για την ταινία αυτή. Και ή νέα αποκάλυψη του 'Ηλέα Κασάν και του 'Οτ-
το Πρέμινγκερ, Λη Ρέμικ, χαρακτηρίσθηκε ως ή 'Αμερικανίδα Μπρίετ Μπαρντό για το προκλητικό της δόξαμα και την αισθησιακή όμορφιά της. Ο Μπέν Γκαζέρρα, στον δύσκολο ρόλο του συζύγου, δυναμικά υπερασπίζεται την ήρκρητική γυναίκα του που έπρεσε θόμα είασμαθ. 'Αλλά ό 'Όττο Πρέμινγκερ είχε και μία ήλλη καταπληκτική πρωτοτυπία: 'Εδωσε το ρόλο του δικαστού σ' έναν διάσημο δικαστή

ΤΟ ΠΡΩΤΟ βραβείο ή-
βοποιίας, Φεστιβάλ Βε-
νελτίας, πήρε ο Τζέιμς
Σπιούρσον για το ρόλο
του σ' αυτό το φίλμ.

47

λοι οι Άθηναίοι ξεχύθηκαν σάν μικρά παιδιά αυτές τις ημέρες στα χιονισμένα δουνά της Άττικής. Τα παντελόνια και τα πουλόβερ, λοιπόν, ήταν πάλι στην ημερήσια διάταξη. Γιατί το κρύο τις χιονισμένες ξεχούγες δεν άστεινέται. Και η γρίππη, που εξακολουθεί να κάνει τις ανεπιθύμητες επίσκεψεις της, παραδοκεί ακόμη περισσότερο απειλητική. Πρέπει, λοιπόν, τώρα, που τα χιόνια θα κάνουν τακτικά την εμφάνισή τους, να φορέστε κ' έσείς ένα από τα ζεστά χοντρά πουλόβερ της Τρίκοζα, που προσφέρει μια από τις ωραιότερες συλλογές, στο κατάστημα της στοάς της οδού Έρμου 6 στην Άθηνα, και στην οδό Μητροπολιτών 51 (Γωνία Κ.Γ. Νήλη) στο Θεσσαλονίκη. Τα πιο ωραία ιταλικά μαλλιά σε χρώματα ζωντανά ή σκοτεινά προσφέρονται τώρα σε πουλόβερ με μεγάλους γιράδες, που γίνονται καπνιστό και σε χοντροπλεγμένες ζακέτες. Άλλωστε, στην Τρίκοζα θα βρήτε και πολύ ωραία ζέρσου μαλλίνα παντελόνια, που είναι τόσο ζεστά για τις χειμωνιάτικες έκδρομές σας. Τα παντελόνια αυτά, σε γκρι, μαύρο ή καφέ χρώμα, έχουν μια μοντέρνα ιταλική φόρμα και στενεύουν στη γάμπα, ανοίγοντας στο πλάι μ' ένα κόψιμο.

έλετε μια άμορφη φύ-
 στα για τις πρώτες
 άνοξιάτικες ημέρες;
 Μπορείτε να την βρι-
 τέτε μέσα σ' ένα ωραίο
 φακέλο από σελλο-
 φάν, σχεδόν έτοιμη.
 Πρόκειται για την πε-
 ρίφημη πλίσσο φύστα «Arielle», που
 δέν θαλασινάει ούτε χαλάει όταν
 πλένεται και ύπάρχει σε χρώμα
 λευκό, γκρι και μπλέ. Οι ωραιό-
 τατες αυτές φύστες, που είναι τό-
 σο πρακτικές για την εργάσιμη
 γυναίκα, έχουν έτοιμο το στρίψι-
 μα και δεν χρειάζεται παρά να
 προσθέσει κανείς το έτοιμο ζωάκι
 και το έλλαξι που περιέχει κάθε
 φάκελος. Με την «Arielle», λοι-
 πόν, μπορείτε, με έλάχιστη χοή-
 ματα, να είσθε πάντοτε καθαθα-
 μένες.

Τὸ κεφάλι τῆς γυναί-
κας, συνήθιζε νὰ λέ-
γεται ὁ Χριστιανὸς
δὲν ἐπιβύρει ἀπὸ τῆς
πρώτης στιγμῆς τοῦ
βλεμματά των ἀν-
δρῶν, ἀλλὰ εἶναι πρὸς
τοτε τὸ σημεῖον ἐκεί-
νο ποὺ προκαλεῖ τὸν μεγαλύτερον
καὶ τὸν πρὸ διαρκῆ θαυμασμό τοῦ
λαχουρὸ φύλου. Καί, πραγματικά,
ὁ μεγάλος δiktάτορ τῆς μόδας δὲν
εἶχε ἄδικο. Ἡ γυναίκα μπορεῖ νὰ
προσέχῃ τὸ ντύσιμό, τὸ ὄρεμα, τὰ
πόδια της, ἀλλὰ τὸ κεφάλι εἶναι
ἐκεῖνο ποὺ συγκυτρώνει τὸ μεγα-
λύτερο μέρος τῆς προσοχῆς της.
Τὸ πρόσωπό, μὲ τὴ μακιγιάρισμά
καὶ τὸ τόνισμά των χαρακτηριστι-
κῶν, ἔχει βεβαίως μεγάλη σημασία.

Ἀλλὰ τὸ κτένισμα καὶ τὸ χρώμα τῶν μαλλιών ἔχει ἀποδειχθῇ, τὴν τελευταία δεκαετία, πὺς ἀποτελεῖ τὴν Ἀχιλλεῖο πέτραν κάθε γυναῖκας. Ἄν τὰ μαλλιά σας ἔχουν ἕνα ἄνοο βωμὸ χρωματισμοῦ δὲν θὰ μπορέσετε, ἀσφαλῶς, ποτὲ νὰ δώσετε στὸν τύπο σας τὸ ζεστὸ ἔκεινο ἀγγιγμὰ τῆς προσωπικότητος. Εἶναι ἰσως κάτι ποὺ ἔχουν ἀντιληφθῇ πολλὰς χιλιάδες χρόνια πρὶν οἱ γυναῖκες τῆς Ἀιγύπτου καὶ χρησιμοποίησαν διάφορους φυτικοὺς χρωματισμούς, ποὺ ἔδιναν στὰ μαλλιά τους τὶς μπλὲ ἀναυγείες τοῦ ἔβενου καὶ τὶς κόκκινες λάμψεις τοῦ χαλκοῦ. Στὴν ἐποχὴ μας πλέον, ὅχι μόνον δὲν χρεῖσταιναι πιά νὰ καταφυγῇ κανεὶς στὶς παλιὰς αὐτὰς μεθόδους, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, μπορεῖτε, μέχρι τὸ τέλος Φεβρουαρίου, νὰ ἀποκτήσετε καὶ σεῖρ ἐντέλας δωρεάν, στὰ ἐργαστήρια Garnier, τῆς δεοῦ Ὑπαιτίας 16, πλατεῖα Μητροπόλεως, τὶς συμβουλὰς τῆς τεχνικῆς τελειότητι ἐξῆς ἀπὸ τοὺς πιδὲ ἐκλεκτοὺς Γάλλους ντυομιστράτερ. Πρόκειται γιὰ τὸν ἐξαιρετικὸ τεχνικὸ τῆς Γκαρνιὲ Παρισίων, τὸν κ. Περώ, ποὺ βρίσκεται στὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸ διάστημα, μετ' ὅπου νὰ δογηθῇ τῇ Ἀθηναίᾳ νὰ βροῦν τὸν τύπο τους. Ἐνα τηλεφώνημα στὸν ἀριθμὸ 33-232 εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ κλείσετε ραντεβὸ μαζὺ μὲ τὸν Γάλλο τεχνικὸ, ποὺ θὰ βρῇ τὸ χρώμα, ποὺ ἀς πᾶσι καὶ θὰ ρεφαρῇ τὰ μαλλιά σας μ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πιδὲ μοντέρνους καὶ ζωτανούς χρωματισμούς τοῦ 1960. Τὰ περίφημα Reflets Moelle Color Garnier, ποὺ καλύπτουν καὶ τὶς λευκὰς τρίχες, εἶναι ἕνας ἀπλὸς τρόπος γιὰ νὰ δώσετε στὰ μαλλιά σας μιὰ φωτεινότητὴ τὴν ἴδια ἀπόχρωσιν, ποὺ θὰ διατηρηθῇ κ' ἐπειτα ἀπὸ τὴν λοιπὰ λουστιασὰ τουλάχιστον, ἢ ν' ἀλλάξετε, ἂν θέλετε, τὸν χρωματισμὸ τους μερικέες λομπρέες ἀναυγείες. Μὴ χάσετε, λοιπὸν, τὴν μοναδικὴ αὐτὴ εὐκαιρία νὰ δοκιμάσετε καὶ σεις, ἐντέλας δωρεάν, τὰ περίφημα ρεαλὲ Γκαρνιὲ καὶ νὰ συμβουλευθῆτε τὸν βοηθὸ τοῦ φημισμένου κομμωτοῦ Ἀλεξάντερ, στὶς ἀθηναϊκὰς του ἐπιδείξεις, κ. Περώ.

Κάθε καρναβάλι, ό "Υ6 Σαιν Λωράν Χανσόσι κομμιά είκοσαριά δημιουργίες του, που εί ναι έμπνευσμένες γιά τήν άπόκρηφια μιάς άποκρηφικής χοροσπερίδας. Δέν παρελείψε, λοιπόν, πριν από 15 ήμέρες, να έπαναλάβη την συμπληρωματική του αυτή ποσότητα και νά παρουσιάσουν τά πιο γοητευτικά μανέκεν του οίκου Ντιόρ τό άποκρηφικό φόρεμα τής χρονιάς. Τό λαμέ και τό μπροκάκ είχαν την πρώτη θέση. Ίδιός τά μπροκάκ μέ χουσαφιά κεντημένα τά λαμέ μέ ανατολίτικες παραστάσεις έξωστράκας εν κυριολεκτικά όλα τά άλλα βραδιά ύφασματα. Χωρίς καμμία ύπερβολή στη γραμμή τής μόδας, τά φόρεμάτα αυτά τής Ντιόρ

συνεκέντρωναν όλη τη γοητεία τους στην ανατολική όμορφια του ύψασμάτος και την απλόητητα της γραμμής τους. Ίσως, κάπως επηρεασμένα από την Κίνα και τις Ίνδies, έδωσαν την προσαγωγή της επικρατήσεως του λαμέ και του μπροκάρι. Μερικά από τα κομμάτια αυτά, που διάλεξε το μεγάλο παρισινό στίπτι, υπάρχουν κ' έδω στην Αθήνα. Είναι ένα μέρος της συλλογής βραδινών ύψασμάτων της καταστήσεως « Άγγελοπούλος » της όδου Έρμου 10, που έχει συκεντρώσει τα ωραιότερα λαμέ και τα πιο εξωτικά μπροκάρι, τα όποια παρουσιάζει για το 1960 το Παρίσι.

Τὸ μακιγιάρισμα τῆς ἀποκρίας εἶναι πάντοτε κάτι πού πρέπει νὰ διαφέρει στὶς λεπτομέρειες, ἀπ' τὸ καθεμερινὸ τόνισμα τῶν χαρακτηριστικῶν. Ἡ Ἑλσα Σκιαπαρέλλι, πού ἔχει σε σκεφθὴ τὸς καινοτομίες στὸν τομέα τῆς γυναικείας ὁμορφίας, παρουσιάζει γιὰ τὴν ἀποκρία τοῦ 1960 μίαν καταπληκτικὴ ἰδέα: Τὰ κρᾶνίονα «No 76» καὶ τὸ «No 86» προσοδίζουν στὰ χεῖλη τὴν περὶ λείψανος ἀνταυγίας πού ταιριάζουν στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ καρναβαλίου. Τὰ πολυχρώμα φῶτα, τὰ κοτιγιόν, ἰσοσταθισμένη βαρρεῖ κανεὶς πῶς ἀπονεκρῶνουν ἀκούην καὶ τὸ πιδ ζωντανὰ κόκκינו πού θὰ φορέεστε στὰ χεῖλη. Τὰ καινούργια ὁμως κρᾶνίονα τῆς Σκιαπαρέλλι ἀπομακρύνουν αὐτὸν τὸν κίνδυνο, δίνοντάς σ' ὅλο τὸ πρόσωπο μίαν χαρούμενη κ' ἑλκυστικὴ νότα. Τὸ «No 76» εἶναι ἓνα νακρὲ ρὸς ἀνοικτό, πού ταιριάζει περισσότερο στὶς θανθεὺς γυναικείες καὶ στὶς νεαρεὶς κοπέλλες. Ἀντίθετα, τὸ «No 86» εἶναι ἓνα νακρὲ ρὸς σκόρο μὲ ἀνταυγίας ἀκούην περισσότερο χρυσάφιες καὶ γι' αὐτὸ πηγαίνει πιδ πιδ στὶς ὤριμες γυναικείες καὶ σ' ἐκεῖνες πού ἔχουν πιδ ἔντονα χαρακτηριστικὰ. Πάντως, καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ κρᾶνίονα ἔχουν τὸ πλεονέκτημα ὅτι τοιζίζουν ἰδιαιτέρα τὴ θηλκότητα καὶ προσφέρουν σὲ καθε γυναικὰ μίαν πηὸν σαγήνην καὶ μυστικοπάθειαν.

 ήγατε, αλήθεια, κομ-
μιά δόλτα από του
Παπαγιάννη; Τό έρε-
τεινόν το ξεπολίημα
έχει γίνει πιά τό κα-
θημερινό έβμα συζη-
τήσεως όλων των γυ-
ναϊκών. "Αν και είμα-
στε άκέηη στην καρδιά του χειμώ-
να, τό έλεόκτο αυτό αδρανώ-
κάτσιγμα προσφέρει όλες τις ώρι-
ότερες δημιουργίες του σέ πείψφ-
νες τιμές. Μέ την πρόζα, άλλας-
τε, άριζή του έρετεινόν καρνα-
λιού, τό ξεπολίημα του Παπαγιάν-
νη γίνεται άκόμη πιο βελτικόν. Μιά
έτο-η βροδίη φύοστα, ένα ώραιο
μπλουάκι, μία μεσοξοτή τόσάντα,
με: ουά γάντια ή καί κάλτσες μπο-
ρείς τόσά να τ' άποκίτησετε χω-
ρίς πολλά έξοδα. Άλλά άνώμα-
στα πράγματα καί κατάστηματος

αυτού, της οδού Ἑρμοῦ 47, δὲν θὰ βρῆτε μόνο κάτι που μπορεῖ νὰ φορεθῇ τῆς κρίσεως χειμωνιάτικες μέρες, ὅπως πανωφόρια, πλεκτές μπλούζες, σπορ πολὼδερ καὶ παν. τελώνια. Οἱ τσάντες, οἱ κάλτσες, τὰ γάντια, τὰ μπλουζάκια, τὰ μαντήλια καὶ τὰ ἐξουδρακα σὰς προσφέρονται γιὰ τὸ ἀνοιξιάτικο ντύσιμο. Ἐνα ὥραϊο ζευγάρι πέταει τὰ γάντια, σὲ χρώματα μαρσόν, λαδὶ ἢ κίτρινο σὰν φθινοπωρινὸ φύλλο, εἶναι κάτι πού, ὅπως λέγουν οἱ μεγάλες παρισινὲς μπουτίκ, θὰ φορεθῇ πολὺ τοὺς ἀνοιξιάτικους μῆνες τοῦ 1960. Καὶ μιὰ δερματίνη ἔμορφη τσάντα, ἕνα ζευγάρι κάλτσες «Cameo», ἕνα ὥραϊο νυκτικό, μιὰ κομψιναίζον ἢ ἕνα σουτιέν μποροῦν πάντοτε νὰ συμπληρώσουν τὴν ἀνάγκη σας, χωρὶς νὰ παίζῃ ρόλο ἂν εἶναι φθινόπωρο, χειμῶνας ἢ ἀνοιξή. Τὸ μεγάλο, λοιπὸν, ποσοστὸν ἐκπτώσεων τοῦ Παπαγιάννη σὰς ἐπιτρέπει τώρα νὰ κάνετε ὅλα σας τὰ ψώνια, ἀνάμεσα στὰ δύο διαλλάξαι του ἐκθέσματα, καὶ ν' ἀποκτήσετε τὴν δερματίνη ἀνοιξιάτικη ζσιέτα σας, τὸ ἀποκρηστικό φόρεμα ἢ τὸ ἀνοιξιάτικο πολὼδερ καὶ τὴν κάλτσα, στὴ μισή τους σχεδὸν τιμὴ, μέχρι τὶς 20 Φεβρουαρίου.

Αν υπάρχει πᾶσα γυναίκα στην εποχή μας που να μην είναι ἡμερηθ, υποστηρίζει ἡ πιο γνωστή μακρινή της Αθήνας, κ. Γαλήνη, που έχει τὴν ἐρασιματὶκή της σφύρη ὅσον ἕνας ἀπὸ τοὺς τρόπους χρησιμοποίησής τοις ὅνιν ντὲ τὴν τῆς πούδρας, μπορεῖ να καλύψῃ ὅλα τὰ ἐλαττωματικά καὶ νὰ δώσῃ στὴν γυναῖκα μιὰ τελείως δική της προσωπικότητα. Ἡ Λία Γαλήνη, που ἔχει αἰκανιζέρι τὶς πιο γυναικῆς Ἀθηναίες γιὰ τοὺς μεγάλους χορούς το καριναβάλου, δίνει μεγάλη σημασία στὸ τόνισμα τῆς χαρακτηριστικῶν τῆς γυναίκας, ποὺ μπορεῖ πραγματικά νὰ τὴν μεταβάλλουν σὲ ἄλλον ἄνθρωπο.

Τώρα τις ἀπέκρηξ, με
τις ἔξωμες τουαλέ-
τες, τὸ μακιγιάρισμα

νο στο πρόσωπο, άλλα έπεκτείεται και στο λαιμό. Ή επιδερμίδα όμως του λαιμού εΐ.αι πολύ ντελική και γι' αυτό εππράξει καταστρεπτικά και προξίδει την ηλικία. Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να φροντίστε ιδιαίτερα για την ομορφιά του λαιμού σας. Μετά την βραδινή συγκέντρωση πρέπει να καθαρίσετε όλο το ντεκόά σας με το κατάλληλο γαλάκτωμα. "Επειτα να σκεπάσετε μ' ένα στρώμα θρεπτικής κρέμας την ταλαιπωρημένη από το βαρύ μακιγιάζ επιδερμίδα του λαιμού, που κατά τη διάρκεια του ύπνου θύ δώση στο αφυδατωμένο δέρμα το απαραίτητο στο κύτταρο του νερό και θά το τώνωση. Έξ άλλου, πριν από το νέο μακιγιάζ, θυ βέλετε να προσλάβετε κάποιον

ἀνεπανόρθωτη βλάβη, πρέπει ή επιπεριδιά να καλυφθή με άλλη ειδική κρέμα, που θα σφίξει τους πόρους και δεν θα επιτρέψει στις διαθερές ουσίες να εισχωρήσουν. Μία σειρά από γαστροκατακτά και ειδικές κρέμες, που διαθέτει ή 'Ελληνική Βιοχημική Ανταλλακτική Φυλλά, είναι πραγματικά μοναδικές για μία τέτοια λεπτομερεια ή περιποίηση. Με τα καλλυντικά Φυλλά το πόσωπο και το ντεκλιτέ σας βχ ξαναβρούν την ελαστικότητα και την όμορφιά τους και θα σας γδάρει άσπροπρόσωπες στις χορωτικές συγκεντρώσεις του καρναβαλιού.

να δημοφωρέμα ει-
ναι το όνειρο κάθε γυ-
ναίκας για μία απο-
κράτική βραδιά. Θέ-
λει να δρώ κάτι που
θα ξεχωρίσει για την
κομψότητα και την
γραμμή του. Πριν πά-
ρετε, λοιπόν, το βραδινό σας φόρε-
μα, ρίξτε μία ματιά στη συλλογή
της μπουτίκ «Χόμπις», στην όδον
Καρανίου 4, που, με την πείρα
τόσων ετών, έχει κατασταλαξεί σ'
ένα πραγματικό παριζιάνικο γού-
στο, προσγειωμένο στην ελληνική
πραγματικότητα. Στην μπουτίκ
«Χόμπις», λοιπόν, θα δρήςτε μία
πνοή γαλλικής ελεγκτικής εμφα-
νίσεως με τέλεια έφαρμογή, που
θυμίζει περισσότερο ώτ κεντρώ πα-
ρά μπουτίκ.

Tώρα τον χειμώνα πρέπει να περπατήσετε πολύ προσεκτικά την έπιθερμίδα σας, συμβουλευτεί η έλεγκτική αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της σής όδου Άμερικής 15. Κατά καιρούς λοιπόν είναι απαραίτητο να πλένετε το πρόσωπό σας με χλιαρή σαπουνάδα, ακόμη κι αν το δέρμα σας είναι ξηρό. Άρκει να μην κατέγε σγυνά αυτή την περίπτωση να χρησιμοποιήτε πάντοτε ένα ειδικό σαπούνι. Άμέσως μετά πρέπει να ξεπλυθείτε με χλιαρό νερό και ν' αλείψετε το δέρμα σας μ' ένα καλό τριαντατικό, που θα σας έχει συστήσει η αισθητικός της προτιμήσεώς σας.

Ετυχε ποτέ να δῆτε κάτι στις βιτρίνες του κρουσταλλίνου καταστήματος «Ἀμαζόν» της οδού Ἑρμού 48; Κάτι πού να σᾶς ἐνθουσίαζε μὲ τὴν κομφοτήτᾳ του; Τώρα μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε τὸ ἀγαπημένο σας μπλουζάκι, τὴ ζακέτα, τὸ παντελόνι, τὴ φούστα, τὸ ἄξερσουερ, μὲ ἐλάνιστα νοήματα. Γιὰτὶ ἡ «Ἀμαζόν» μέχρι τὴν 20 Φεβρουαρίου δὰ προσφέρει ὅλα τὰ ὀραϊστὰ ἀνάγχα, πού ἔχει ἔφειο αὐτὸ τὸ Παρίσι καὶ τὴ μεγάλης πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης, στὶς πρὶο φθηνές τιμές. Λίγες, λοιπὸν, ἡμέρες μόνου ἀκόμη γιὰ νὰ ἐπωφεληθῆτε καὶ σᾶς αὐτὴ τὴν μεγάλη αὐτὴ εὐκαιρία.

Σταθμός στην Ιστορία του κινηματογράφου. Άλλα όχι με ασηρηνμένη λόγια. Σημειώνει σταθμό η ταινία αυτή γιατί είναι μία έπασανατατική τολμηρή ταινία που δέν έχει όσωνινει παρόμοια ποτέ. Όο διάσημος σκηνοθέτης κα παραγωγός Ότοο Πρέμινγκερ είχε την τολμή να καταπασιτή μ' ένα θέμα που ήταό απηγορευμένο ώς πόρο. Ένας κτηνώδης έρωσμός, ένας έγριος έρωσμός κα μία συνταρακτική δι-κη καθήλουνον τών θενα. Τη στή θέση του. Μά το υωστέρι ένας χειρουργού έρεοκίπάει όλες τις άν- τις ασμ κών κριμ

τις πληγές και τα πάθη
μιάς κοινωνίας δίχως
καρδιά και δίχως ήθικη.
Καμιά ταινία ως τώρα
δεν παρουσίασε τόσο α-
νθρωπικά την αλήθεια.
Σπάνια διάλογος ακού-
σθηκε απ' την όθνη τό-
σο πολυμήρη, χωρίς κανέ-
να πρόσχημα ή ντροπή
που να έκθεστη τόσο ωμά
στο κοινό.

ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΒΡΑΧΟ. Ή «Μις Γαλλία», ή Ντάνυ Ντυμπερσόν, ή «Μις Γαλλικές Άποικίες» και ή «Μις Παρίσι».

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ

ΤΡΕΙΣ ΟΜΟΡΦΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ, ΜΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΔΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΤΙΤΛΟΥΧΕΣ: Ή «Μις Παρίσι» και ή «Μις Γαλλικές Άποικίες».

Η ΝΤΑΝΥ ΝΤΥΜΠΕΡΣΟΝ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΠΙΝΙΑΤΕΛΛΑ Σ' ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΤΑ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΚΤΑ

(Φωτ. Ρετζής)

Χωρίς να έχη προηγηθῇ καμμία ἀναγγελία καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ τὸ κοινόν, ἔγιναν καὶ ἐφωτογραφήθησαν πρὸ ἡμερῶν, εἰς τὸν Λόφον τοῦ Φιλοπάππου, καλλιστεία, εἰς τὰ ὁποῖα ἔλαβαν μέρος τέσσαρες πολὺ ὁμορφες κοπέλες καὶ ἡ τραγουδίστρια δεσποινὶς Ντάνυ Ντυμπερσόν. Ἡ μὴ μελαχροινὴ μὲ μακρὰ μαλλιά, ἡ «Μις Φράνς 1960», ἡ ἄλλη ξανθὴ καὶ μοντέρνα, ἡ «Μις Γαλλικὴς Ἀποικίης». Ἐπίσης ξανθὴ, ὑψηλὴ καὶ ὠραία κοπέλα ἡ «Μις Παρίσι 1960» καὶ ἡ ἄλλη ἕνα μοντέλο χωρὶς ἀκόμη ἐπίσημο τίτλο. Τὶς τέσσαρες καλλονὲς συνοδεύει ὁ κ. Γκυ Ρινάλτο, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι καὶ ἔχει ἀναλάβει νὰ περιοδεύσῃ μαζὺ τους εἰς τὰς ξένες πόλεις καὶ νὰ διαφημίσῃ τὴν γαλλικὴν χάριν καὶ τὴν γαλλικὴν ὁμορφίαν. Ὡς ἐκεῖ τὸ θέμα δὲν ἐδημιούργησε παρὰ ἕνα περαστικὸ καὶ συμπαθὲς ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ ὁ κ. Ρινάλτο εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ

καλέσῃ καὶ μὴν πέμπτη, νὰ φωτογραφηθῇ μαζὺ καὶ νὰ φέρῃ καὶ μὴν ταῖνιαν μὲ τίτλο «Μις Λέσβος». Ἐπειδὴ αὕτῃ ἡ πέμπτη εἶναι ἡ γνωστὴ τραγουδίστρια, γιὰ τὴν ὁποῖα ἔχουν γραφῇ πολλὰ, ἡ διαφημιστικὴ πρωτοβουλία ἦταν μάλλον ἀτυχὴς. Τόσες δυσκολίες ἀντιμετωπίζουν οἱ σοβαροὶ φωτογράφοι, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ μεταφέρουν τὴν ὁμορφίαν τῶν ἀρχαίων μνημείων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τόσες φορές τοὺς ἀπαγορεύεται νὰ προχωρήσουν εἰς ἀθωότερες φωτογραφίες. Ἀντιθέτως, τυχερώτερος ὁ κ. Ρινάλτο, κατάρθωσε νὰ συνδυάσῃ, σὲ μὴ μόνον φωτογραφία, τὴν ἀρχαία ὁμορφίαν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν σύγχρονον τῆς Γαλλίας, καὶ νὰ τὰ ἀλτάσῃ μὲ τὴν προσθηκὴν μίαν πέτρας σκανδάλου, τῆς «Μις Λέσβος», ἡ ὁποῖα ἀπέκτησε τὸν τίτλον χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ, ἀπ' ὅ,τι ξέρομε, ἡ νῆσος Μυτιλήνη...

Τὰ βερνίκια HELEN NEUSHAEFER κυκλοφοροῦν σὲ 30 ἄπλους καὶ 15 περλέ χρωματισμοὺς. Εἶναι τὰ μόνον ποὺ περιέχουν PLASTEEN γι' αὐτὸ ἔχουν τὴν πρώτη κατανάλωσιν σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Τὰ φημισμένα κραγιὸν NEUSHAEFER μὲ PLASTEEN διατηροῦν ὑγρὰ καὶ γυαλιστερὰ εἰς 15 μοντέρνους χρωματισμούς.

Helen Neushaefer

Πρόσωπο

ΑΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ

ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. N. Wallé

Ἐξασφινίζει τὰς ρυτίδας, ξανασφινίζει τὴν ἀνοιχτὴν ἐπίδερμιν

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ Παρίσι ὕστερα ἀπὸ ἐξάμηνον ἀπουσία ἡ VISAGISTE κ. Δόμνα Σαρκοπούλου, Διευθύντρια τοῦ Ἑπιστημονικοῦ Ἰνστιτούτου Αἰσθητικῆς Σαρκοπούλου, Ἑρμού 21, τηλ. 20-887. Ἡ διακεκριμένη αἰσθητικὸς θέτει στὴ διάθεσιν τῶν Ἑλληνίδων τὰς νέας μεθόδους αἰσθητικῆς, νέα μηχανήματα, καλλυντικά, μακιγιάζ 1960 κ.λ.π.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ
ΚΑΙ ΣΕΙΣ...

NEW FACIAL FORMULA
CREAM HAIR REMOVER
NAIR
FOR FACE AND LEGS

ΕΝΑ ΙΔΕΩΔΕΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ

↑ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ από την «Δίκη των πιθήκων», που παρουσιάζει το «Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο», με πρωταγωνιστές τον Μάνο Κατράκη, την Ειρήνη Παπά και τον Θεόδωρο Μορίδη.

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Ο ΛΙΝΟΣ ΚΑΡΖΗΣ, κ. 'Ανδρέα Δαρμασκηνό (Πειραιεύς), δεν είναι όκωμη γνωστόν τί θ' ανέβασε έφέτος. Είχε αναγγείλει τους «Αχαρνές» του 'Αριστοφάνους και είχε καταβάλει προσπάθεια να παρουσιάση έναλλάξ στον ρόλο του βασικού ήρωος τόν Χρήστο Εύθυμίου, τόν Ντίνο 'Ηλιόπουλο και τόν Μίμη Φωτόπουλο, (που αὐτὴν τὴν στιγμή ἐμφανίζεται μ' ἐπιτυχία στήν 'Αλεξάνδρεια). "Όμως αὐτὴ ἡ ἔκτακτη σύμπραξι τῶν τριῶν δημοφιλῶν κωμικῶν μὲ τόν «Θυμολήμονα» Ὀργανισμό» τελικά δὲν ἐπετεύχθη. 'Εξ ἄλλου τοὺς «Αχαρνές» θὰ παρουσιάσῃ ὁπωσδήποτε τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» στὸ Φεστιβάλ τῆς 'Επιδαύρου. 'Ετσι, μάλλον τοὺς ἐγκαταλείπει. Παράλληλα, τὸ ἀρχαιολογικὸ συμβούλιο παρέχώρησε στὸν Θυμολήμονα τὸ Ὁδεῖον 'Ηρώδου τοῦ Ἀττικοῦ μόνον ἀπὸ 1-15 Μαΐου. Καί, φυσικά, ἐκείνην τὴν ἐποχὴ παραστάσεις στὸ ὑπαίθριο δὲν γίνονται.

Ο ΧΟΡΟΣ τῶν συγγραφέων, δις Ἀλικὴ Θεοφανίδου (Κηφισιά), θὰ δοθῇ στὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλῃς Βρετανίας» τὸ δρᾶδύ τῆς 25ῃς Φεβρουαρίου. 'Εχει ληφθῇ πρόνοια καὶ πλειάδα ἀπὸ γνωστὸς δημιουργοὺς τῆς σκηνῆς γράφει ἕνα εἰδικὸ εὐθύμο πρόγραμμα. Τὸ εἰσιτήριο ἔχει 200 δραχμῆς.

ΟΧΙ, κ. 'Αντιγόνη Λινάκη ('Αθήνα), δὲν πρόκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ «Πᾶρκ» νὰ ἐπεκταθῇ. Θὰ γίνῃ, βέβαια, ὁπωσδήποτε καὶ χειμερινό, ἀπὸ 1.300 θέσεις πού ἔχει σήμερα θ' ἀποκτήσῃ 1.650, ἀλλὰ αὐτὰ θὰ συμβοῦν τὸν ἐρχόμενο χειμῶνα. 'Η ἀναβολὴ ἐπῆλθε διὰ λόγους γραφειοκρατικῆς διαδικασίας μὲ τίς κρατικὲς ὑπηρεσίες. Ὁπωσδήποτε καὶ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ θὰ στεγασθῇ τὸ ἐρχόμενο φθινόπωρο.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Εἰδήσεις, Κρίσεις, Τίμωροι καὶ Σχόλια

Τοῦ κ. Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗ

Η «ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ» ΚΑΙ ΟΚΤΩ ΑΛΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΑ

Μία σειρά πάλι ἀπὸ καινούργια ἔργα στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνή. Ὑστερα ἀπὸ τὸν «Ριχάρδο τὸν Γ'», πού ἀνέθηκε στὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» καὶ παίζεται παράλληλα μὲ τὰ «Ὁργισμένα νεῖα» τοῦ Ὁσμπορν, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν «Εὐρυδίκη» τοῦ Ἀνοῦϊ, πού ἐνεφάνισε ὁ Κároλος Κούν, εἶχαμε μιά καινούργια πρεμιέρα, τὴν περασμένη ἐβδομάδα: Ὁ Μάνος Κατράκης ἀνέβασε τὴν «Δίκη τῶν πιθήκων». Παράλληλα ἀναγγέλλονται ἕνα σωρὸ ἄλλες ἀλλαγές καὶ πρεμιέρες. Πρῶτα-πρῶτα ἡ «Ἑσσα Βεργή ἐτοιμάζεται νὰ παρουσιάσῃ τὴ σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Γκράχαμ Γκρήν «Τὸ δῆλμα τοῦ κ. Ρόντς». Ἡ Κατερίνα κάνει πρόδες σ' ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἔργο τοῦ Σάμερσετ Μάμκι ὁ Μυράτ ἔχει ἀποφασίσει ν' ἀντικαταστήσῃ ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ τὴν «Υπόθεση Ντρεῦφους» τοῦ Μανώλη Σκουλοῦδη μὲ τὴν «Φωνὴ τῆς καρδιάς», ἕνα σπουδαῖο, ὅπως λένε, ἔργο τοῦ Ἑμίλιου Οὐίλλιαμς. Ὁ Βασίλης Λογοθετίδης ἐτοιμάζει, γιὰ νὰ διαδεχθῇ ἐντὸς ἀλγίου τοῦ ἔργου τοῦ Γιώργου Τζαβέλλα, μιά καινούργια κωμωδία τῆς πολὺ τυχερῆς ἐφέτος διᾶδος Τσιφόρου-Βασιλειάδη, πού ἡ κωμωδία τοὺς «Τὸ κοροϊδάκι τῆς θεοποιήσεως» συμπληρώνει τὶς 200 παραστάσεις καὶ τὴν εἰς δαν ὡς τώρα κάπου 120 χιλιάδες θεαταί. Ὁ Κώστας Χατζηχρήστος προσδιώρισε ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ γνωστὴ παλιά τὴν Χρήστου Γιαννακόπουλου «Δεσποινὴς ἐτῶν 39...», θὰ εἶναι ἡ κωμωδία πού θὰ διαδεχθῇ προσεχῶς τὰ «Φῶτα τοῦ Φῶτη», τῶν ἰδίων θεατρικῶν δημιουργῶν, στὰ «Διονύσια».

Μελίνα καὶ Ἀρώνη

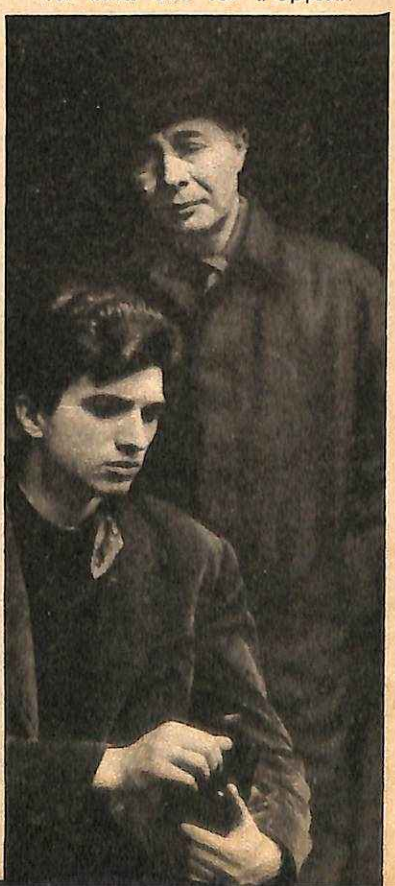
Ὁ Χόρν, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, ἔρχισε νὰ ἐτοιμάζῃ μιά ἀμερικανικὴ κωμωδία μὲ τέσσερα πρόσωπα (Χόρν, Ζαβιτοιάδου, Κοντοῦ καὶ Χρηστίδης) πού, ἂν τελικά δὲν χρειασθῇ στὴν Ἀθήνα, θ' ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ ρεπερτορίου πού ἔχει τὴν προοπτικὴ νὰ παρουσιάσῃ ὁ δημοφιλὴς πρωταγωνιστὴς καὶ διασάκης σὲ μιά ταινία πού συζητῇ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν Μάιο στὴν Κύπρο. Καὶ ὁ Κούν ἔρχισε τὶς δοκιμὲς στὸ ἔργο τοῦ Τέννισ Οὐίλλιαμς «Γλυκὸ πολὺ τῆς νεότητος», πού θ' ἀνέβῃ στὶς ἀρχὲς Μαρτίου μ' ἑκτακτὴ σύμπραξη τῆς Μελίνας Μερκούρη. Τέλος, ἡ Μαίρη Ἀρώνη ἀνέγγειλε ὅτι τὴν κωμωδία «Σαράντα καί...», πού δὲν στάθηκε καὶ πολὺ τυχερή, θὰ τὴν διαδεχθῇ τώρα ἡ διαβολεμένη μυλωνά τῆς τοῦ Κασόνα. Ἡ δημοφιλὴς διασάκης τοῦ «Ἀκροπόλ» ἤθελε μετὰ τὴν «Μαντῶ Μαυρογένους» καὶ τὴν κωμωδία τῆς πολυγραφώτατης διᾶδος Σακελλάρου-Γιαννακόπουλου ν' ἀνέβασῃ πάλι ἕνα ἐλληνικὸ ἔργο. Ἀνάμεσα, μάλιστα, σὲ ὅσα τῆς εἶχαν προταθῇ τὸν τελευταῖο καιρὸ δεχώρισε ἕνα ἐνὸς νέου συγγραφέως. Τὸ ἔργο αὐτό, γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἀλέκο Γαλανό—πού κάποτε εἶχε ἐμφανισθῇ σὰν ἡθοποιός, ἀλλὰ τελικά δὲν ἔμεινε στὸ θέατρο—, τιτλοφορεῖται «Τὰ κόκκινα φανάρια».

Ὑπερτολήμω ἔργο

Εἶναι ἕνα ἔργο πού παρουσιάζει ἐνδιαφέρον καὶ δείχνει πρὸ πάντων ὅτι

ἐκείνος πού τὸ ἔγραψε ἔχει ταλέντο. Ὅμως, παράλληλα, εἶναι ἕνα ἔργο ὑπερτολήμω. Ἡ δρᾶση τοῦ ὅλῃ ἐκτυλίσσεται σ' ἕνα στίτι τῆς ἀμαρτίας καὶ παρελάνουν σ' αὐτὸ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν τροφίμων τοῦ καί, γενικώτερα, ἱστορίες αὐτῶν τῶν γυναικῶν—τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα τοὺς δράματα—δοσμένες μὲ ἀρκετὰ ἀντὶς καὶ χαρακτηριστικὲς πινελιές. Ὅμως ὅλο μαζὺ τὸ ἔργο ἐκρίθη ὅτι εἶναι κάτι πού δὲν μπορεῖ νὰ κινή ἀξιόλογη σκηνικὴ καριέρα. Δὲν εἶναι, δηλαδὴ, ἕνα ἔργο πού θὰ προσέλθῃ νὰ τὸ ἰδῇ τὸ μεγάλο κοινό, πού θὰ εἶναι δυνατόν νὰ προσελκύσῃ τοὺς πολλοὺς θεατάς. Καί, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἐμπορικὴ στῆσι-βρομία τοῦ, ἡ τῆς τολμηρότητάς τοῦ καὶ ὁ πολὺ ὠμὸς ρεαλισμὸς τοῦ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴ πάσῃ μὲ τὸ μέρος τοὺς οὐτε κ' ἐκείνους πού ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ποιότητα. 'Ετσι τὰ «Κόκκινα φανάρια» ἀποκλείστηκαν. Ἡ Μαίρη Ἀρώνη τὰ ἐκράτησε στὸ ρεπερτοριό τῆς γιὰ τὸ ἀπώτερο μέλλον. Καὶ ὁ Μυράτ, στὸν ὁποῖο ἐπίσης ἔχει κάνει ἐντύπωση τὸ ἔργο, τὸ ἔχει ἐγκρίνει, τὸ ἔχει στὸ δραματολογιό του, ἀλλὰ—προφανῶς καὶ αὐτὸς γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους—διστάζει νὰ τὸ ἀνέβασῃ. Ὁ κ. Γαλανός—ὁ ὁποῖος, ὅπως εἴπαμε, ἔχει ἀσφαλῶς ταλέντο καὶ γράφει καλὸ θέατρο—εἶχε ὑποβάλει τὰ «Κόκκινα φανάρια» πρὶν διὸ χρόνια καί

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ καὶ ὁ νέος καλλιτέχνης Γιάννης Φέρτης, σὲ μιά σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ἀνοῦϊ «Εὐρυδίκη», πού παίζεται ἀπὸ τὸ «Θεατρὸν Τέχνης» καὶ πού σημειώνει ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, στὴν αἰθούσα πού δρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν «Ὀρφέα».

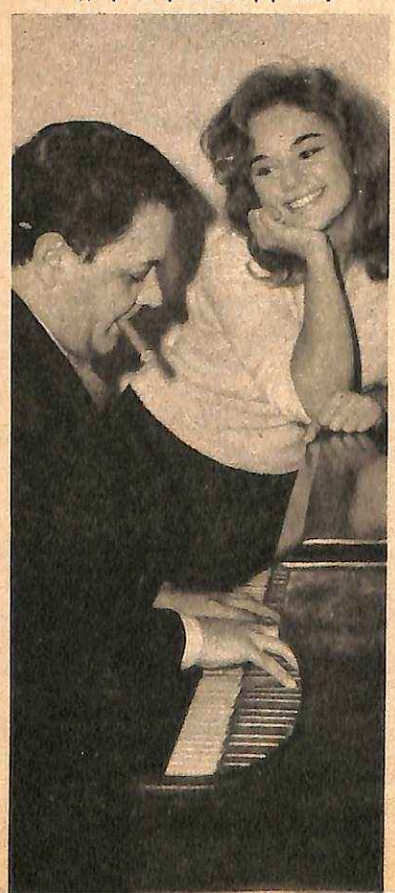

στὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο». Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐπισήμου θεατρικοῦ ὁργανισμοῦ τὰ δρῆκε καὶ αὐτὴ καλὰ. Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ δραματολογίου τῆς κρατικῆς σκηνῆς, ὁ Ἀγγελὸς Τερζάκης, ἐννομεύετο εὐμενῶς, ἀλλὰ κ' ἐκεῖ ἐπιτροπὴ καὶ διοικητικὸ συμβούλιο ἀπεφάνθησαν ὅτι ἀπὸ τὴ φύση τοῦ, καθὼς εἶναι αὐτὸ τὸ ἔργο, δὲν μποροῦσε νὰ παιχθῇ στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου. Κ' ἐτσι—γιὰ νὰ ξαναγυρίσωμε στὴ Μαίρη Ἀρώνη—τὸ «Ἀκροπόλ» θὰ παίζῃ, μετὰ τὸ «Σαράντα καί...», Κασόνα. Οἱ δοκιμὲς ἔρχισαν ἤδη.

«Ἡ Δίκη τῶν πιθήκων»

Ἀφοῦ μιλήσαμε γιὰ τὶς προσεχεῖς ὀκτὼ ἀλλαγές σὲ ἱσάριζα ἀθηναϊκά θέατρα—σ' ἀνέβαση, σημειῶνα, προσεχῶς, κατὰ τὸ σύστημα πού ἀκολουθεῖ, νέο ἔργο καὶ τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο»—καιρὸς εἶναι τώρα ν' ἀσχοληθῶμε μὲ τὴν «Δίκη τῶν πιθήκων». Μ' αὐτὸν τὸν τίτλο καὶ σὲ ὥραία μετάφραση τοῦ Δημήτρη Κωνσταντινίδου παρουσιάζει ὁ Μάνος Κατράκης, στὸ θέατρο «Φωτοπούλου», τὸ «Κληρονομήσατε τὸν ἀνεμ...», τὸ ἔργο τῶν Τζέρομ Λώρενς καὶ Ρόμπερτ Λή, πού χόλασε κόσμου στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἀσθε ἐποχὴ μὲ τὸν Πῶλ Μιούνι στὸν βασικὸ ρόλο, τὸν ρό-

Η ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ καὶ ὁ Μάνος Χατζιδάκις συνεργάζονται πάλι. Εἰς τὴν καινούργια τὴν ταινία «Κλωτσοκύνφι», ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη ἀποδίδει δύο καινούργια τραγούδια τοῦ δημοφιλῆς συνθέτου καὶ ἡ φωτογραφία ἐλήφθη σὲ μιά δοκιμὴ τοὺς.

λο πού ἐδῶ ζωντανεῖ ὁ δημιουργὸς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Θεάτρου». Οἱ δύο συγγραφεῖς μεταφέρουν στὴ σκηνή—σὲ πρόεκταση καὶ μὲ θεατρικὴ μορφὴ καὶ μὲ τίς ἐλευθερίες πού ἐπιτρέπεται νὰ πάρῃ ὁ δραματογράφος—τὴν πολὺκροτὴ δίκη πού ἔγινε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1925 στὸ Ντέυτον τοῦ Τεννεσί. Ἕνας δάσκαλος ἐγκαλεῖται καὶ κάθε-ται στὸ ἐδῶλιο τοῦ κατηγορουμένου, γιὰτὶ ἀνέπτυξε στοὺς μαθητάς του τὴ θεωρία τοῦ Δαρβίνου. Ἡ μικρὴ θρησκώληπτη κοινωνία ἀναστατώνεται καὶ ἡ ἀναστάτωση γίνεται ἀκόμη μεγαλύτερη, ὅταν φθάνῃ ἡ εἰδηση ὅτι ἔρχεται στὸν τόπο τοὺς, γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν δυναμικὸ Μάθιου Μπράντυ, πού ἦλθε νὰ ὑπερασμινθῇ τῆς θρησκείας καὶ τῆς Βίβλου, ὁ «ἄθεος» δικηγόρος Χένρυ Ντράμντ. Καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ δίκη. Μιά δίκη πού καλύπτει τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἔργου καὶ πού ἀποτελεῖται ἀπὸ συνεχεῖς διαφιλοδοχίες—μιά ἀδι-ἀκοπη, πεισματικὴ λεκτικὴ μονομα-χία—ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς δύο βασικούς παρόντες τῆς. Ὁ Ντράμντ τοποθετεῖ ἐντονα, ζωηρὰ, καυστικὰ τὸ θέμα τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, καυτηριάζει τὴ στενὴν προσήλωση στὸ ζῆρ γράμμα τῆς Βίβλου καὶ ὑπερασμινε-ται τοῦ δικαιώματος τοῦ σκέπτεσθαι. Ὁ ἀντίπαλός του δημοκοπεῖ, διεγείρει τὸν θρησκευτικὸ φανατισμὸ, δεσπονεῖ τὰ πλήθη καὶ κάνει ὅτι μπορεῖ, θεμι-τὸ καὶ ἀθέμιτο, γιὰ νὰ καταδικασθῇ ὁ δάσκαλος, πού ἔχει, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν συνηγόρου του, καὶ τὴν συνασθηματικὴν συμπαράστασιν τῆς κέρης τοῦ ἐφημε-ρίου τῆς περιοχῆς. Αὐτὴ ἡ πῶλη καὶ αὐτὴ ἡ συγκρούση συνδέονται καὶ τὸ κύριο ἐνδιαφέρον τῆς «Δίκης τῶν πι-θήκων». Εἶναι σχεδὸν τὸ ἀπαντὸν τῆς.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἔργου

Οἱ δύο Ἀμερικανοὶ συγγραφεῖς, σ' ἕνα σημείωμα στὸ ὁποῖο ἀφηγοῦνται τὸν μόχθον πού κατέβαλαν ὡς ὅτου συγ-κεντράσουν τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα πού ἔχουν προεκτείνει καὶ ὡς ὅτου γράψουν τὸ ἔργο—πού τὸ ἀπέρριψαν 12 θια-σοὶ μέχρις ὅτου ἀνέβῃ στὸ Ντάλλας καὶ παιχθῇ κατόπιν ἑκατοντάδες φορές στὸ Μπροντγουάϊ ἀπ' τὸν Πῶλ Μιούνι, τὸν Μέλδον Ντάγκλας καὶ τὸν Ἑντ Μπέγκλεϋ—οἱ δύο συγγραφεῖς, λοιπόν, γράφουν ὅτι «ἡ συγκρούσις στὴ δίκη τοῦ Ντέυτον ἦταν δραματικὴ, χωρὶς νὰ εἶναι δρᾶμα». Αὐτὴ ἡ ἀντίληψη φαίνεται ὅτι βαρύνει πολὺ τὸ ἔργο τοὺς. Ἔτσι, ἐνῶ λένε στὸ ἴδιο σημείωμα ὅτι ἐξήντησαν νὰ δημιουργήσουν ἕνα θεα-τρικὸ ἔργο, πού νὰ μὴ εἶναι φωτογρα-φικὴ ἀπλῶς ἀπεικόνισις τῆς δίκης τῶν πιθήκων, οἱ εὐρύτερες προθέσεις τοὺς δὲν φαίνεται νὰ ἔφθασαν στὴ θετικὴν πραγματοποίηση. Τὸ ἔργο εἶναι ἀναιμ-φισθητὸ ὅτι προσελκύει βασικά σὰν θέση. Παίρνει μὲ τὸ μέρος τοὺς τὸν θεα-τῆ, γιὰτὶ προβάλλει μὲ παραστατικὴ ἐνέργεια τὸν ἄνθρωπο πού ὑπερασπι-ζεται τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ προσφέρει στὴ δεύτερη πράξιν ἐξαιρε-τες στιγμῆς, τὴν ὥρα πού γίνεται ἡ δίκη καὶ ὁ κεντρικὸς ἥρωας δίνει δυνα-μικὰ τὴ μάχη καὶ συγκρούεται νικηφό-ρα μὲ τὸν πολέμιό του. Ὅμως στὴν 3ῃ μάλιστα πράξιν, ὅταν ἀγγέλλεται ὁ θάνα-τος τοῦ ἀντιπάλου τοῦ καὶ ὁ «ἄθεος» Ντράμντ, ἐκτὸς πᾶ διαμάχης, τοπο-θετεῖ ἀκόμη ὑψηλότερα καὶ πνευματι-

ΑΛΗΘΙΝΑ ἀρχαῖα ἀγάλματα, ὡς ἐμφάνισιν, δύο ἐξαιρετοὶ Ἑλληνες χορευταί, ὁ Ἀλέκος Μπάλας καὶ ἡ Βέρα Ἑλλεν, συμπράττουν τώρα μὲ ἐντελὲς ἰδιαι-τερὴ ἐπιτυχία εἰς συγκρότημα τοῦ «Καζινὸ ντὲ Παρί». Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ χο-ρευτικὸ ζευγάρι στὴν θεαματικὴν ὑπερπιδεωρῶση «Plaisirs», πού παρουσιάζει αὐτὸν τὸν καιρὸ τὸ μεγάλο παρίσινο μουσικὸν θέατρο, ἔχει τρεῖς ἐμφανίσεις καὶ συγκαταλέγεται εἰς τὰ πρῶτα στελέχη τοῦ θιάσου. Ὁ Ἀλέκος Μπάλας, πρὶν πᾶν στὸ Παρίσι εἶχε—ὡς γνωστὸν—σημειώσει πολλὴ ἐπιτυχία στὶς ἀ-θηναϊκὲς ἐμφανίσεις τοῦ, ἡ δὲ Βέρα Ἑλλεν ἀρχίσει ἀπὸ τὸ μπαλλέτο τῆς Λυ-ρικοῦ Σκηνῆς. Κατόπιν ἀπέτελεσαν ζευγάρι, ἔφυγαν γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀνεγνω-ρίσθησαν, ἐπεβλήθησαν καὶ σήμερὰ ἀνήκουν εἰς τὰ βασικά «νούμερα» τοῦ «Κα-ζινὸ ντὲ Παρί» μ' ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν.

κάτω τὴ «θέση» τοῦ, μόλις τότε τὸ ἔργο παίρνει μὴ ἄλλη μορφή, πρὶν ἐν-διαφερόσασιν, πρὶν ποιοτικῇ. Ἀλλὰ εἶναι πᾶ ἀργά: Ἦναι φθάσει στὸ φινάλε...

Σκηνοθεσία καὶ ἐρμηνεία

Οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς ὅμως δὲν σημαίνουν διόλου ὅτι ἡ «Δίκη τῶν πι-θήκων» εἶναι κάτι πού συνολικὰ στε-ρεῖται ἐνδιαφέροντος. Καθόλου. Τὸ ἔρ-γο μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι πολὺ θέατρο, ἐν τούτοις, ὅμως, προσελκύει καὶ ἀ-φίνει ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ ἐντύπωση, ἔστω κι ἂν κάποια δημοκρατικὴ ροπή τοῦ, σὲ ὁρισμένους σκηνές, τὸ ἀδικεῖ. Παράλληλα, σὰν παράστασις εἶναι κάτι πού ἐνδιαφέρει. Ὁ Μανὴρ Ντράμντ, πού ἐ-σκηνοθέτησε τὸ ἀμερικανικὸ αὐτὸ ἔργο, ἐπέτεξε ἕνα πραγματικὸ ἄλλο μὲ τὴ δημιουργικὴ σκηνογραφικὴ καὶ ἐνδυμα-τολογικὴ βοήθεια τοῦ Γιώργου Βακαλό. Μέσα σὲ μιά τόσο μικρὴ σκηνὴ γίνον-ται γρήγορα καὶ κανονικὰ πολλὰ πρά-γματα καὶ κινεῖται ἀνετα καὶ ἀπὸ αὐτὸ ρυθμὸ καὶ τὸν ἕνα πλῆθος ἡ-θοποιῶν. Ὁ Μάνος Κατράκης δίνει λι-τὰ καὶ χαρακτηριστικὰ τὸν κεντρικὸν ἥρωα. Σ' ἕνα ρόλο ἔξω ἀπὸ τίς συνη-θεῖς πραγματοποιήσεις τοῦ, μὲ τὰ πᾶ ἀπλὰ μέσα, διαγράφει συνολικὰ πολὺ ἐπιτυχημένα, πειστικὰ καὶ ἱκανοποι-ητικά, τὸν Ντράμντ. Ἐχει μάλιστα

καὶ ὁρισμένους στιγμῆς, οἱ ὁποῖες εἶναι συνολικῶς καλές. Ἀξίως συμπαραστά-της, ὁ Θεόδωρος Μορίδης ἀποδίδει ἐ-πιτυχημένα, σὺν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τὸν ἄλλο βασικὸν ἀνδρικό ρόλο τοῦ ἔργου. Ἡ Εἰρήνη Πα-πά ἀτυχῶς δὲν τοὺς παρακολουθεῖ καί, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστα σημεία, τὴν χαρα-κτηρίζει ἕνας τῶνος ψυχρὸς καὶ κάπως τραχύς. Ἐξαιρετικὸς ὁ Ζώρας Τσάπε-λης σὺν ρόλο τοῦ ἐφημερίου καὶ ὅτι προέπει ὁ Θεόδωρος Καμενίδης σὺν ρό-λο τοῦ πρέζβυτου τοῦ δικαστηρίου. Ὁ Νίκος Βασαρόπουλος νομίζω ὅτι εἶναι μάλλον ὅμοιος λαοθάλασσιν σκηνοθετι-κῆς ἀντιλήψεως, εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ αὐτόν. Ὁ δημοσιογράφος πού ὑποδυ-ε-ται ἔχει μιά κάπως μὴ θεμιτὴ ἐλαφρά-δα. Ἀδικεῖται ἐπίσης (καὶ μάλιστα πολὺ περισσότερα) ὁ δάσκαλος πού κάθεται ἐπὶ ἐδῶλιο τοῦ κατηγορουμέ-νου. Ὁ κ. Λουκάκης τὸν παρουσιάζει πολὺ ἄνετα. Σχεδὸν παγερά. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἡθοποιούς τοῦ ἔργου, ἂν καὶ δὲν ἔχουν μεγάλη περιθώρια δρά-σεως, ἀξίζει ν' ἀναφερθῶν ἡ Ἑλὴν Σανδράκη, ὁ Κώστας Παπάς, ὁ Γιώργος Βλαχόπουλος, ἡ Εὐα Εὐαγγελίδου καὶ ὁ Σπύρος Παπαφάντης. Γενικά μιά καλοδωλεμένη καὶ συνολικὰ ἐνδιαφερό-σα παράστασις ἑνὸς ἔργου, πού καὶ μόνο γιὰ τὸ θέμα τοῦ ἀξίζει νὰ τὸ ἰ-δῇ κανεὶς.

Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Rip Kίρμπυ 18

Ο κ. Ουέλλς προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην Άφρική. Έν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην Άγγλεια. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού ο Ουέλλς διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλς σκοτώνεται από μια λεοπαρδαλή. Ο «Χασάπης», εκμεταλλευόμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... Ουέλλς για να πάρη τα διαμάντια από την κόρη του, ή όποια ζητεί την βοήθεια του Κίρμπυ, που αναγνωρίζει τον «Χασάπης». Αυτός ετοιμάζεται να σκοτώση τον Κίρμπυ, αλλά επεμβαίνει ο Νέσμοντ και δέχεται αυτός τη σφαίρα, ενώ ο «Χασάπης» κατορθώνει και ξεφεύγει...

Έδω κι' Έκει

■ ■ ■ ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ 16 μιλίων από το Μοντεβιντέ (πρωτεύουσα της Ουρουγουάης) αρχίζει το 1960 η ανέγερση μιας «υποδειγματικής» πόλεως. Η κυβέρνηση έλαβε αυτή την απόφαση για να εξασφαλίσει φθηνή στέγη σε όσους δεν έχουν τα οικονομικά μέσα να αγοράσουν ή να νοικιάσουν διαμέρισμα εις το κέντρο της πρωτεύουσας. Το σχέδιο προβλέπει την ανέγερση και άλλων παρομοίων συνοικισμών.

■ ■ ■ ΣΤΟ Γιανόνεσμουρκ ή χαριτωμένη Πρίσιλλα Σπίνγκαταύ (33 ετών) έζητησε την προστασία της αστυνομίας έναντι ενός φαντάσματος που, εδώ και πέντε χρόνια, μπαίνει κατά κανονικά διαστήματα τη νύχτα στο δωμάτιό της και επιχειρεί να την στραγγαλίσει αν δεν το αφήσει πειθήνια να την ξυλοφορτώσει.

■ ■ ■ Η ΕΛΙΣΑΒΕΤ της Άγγλίας θα πρέπει να αποφανθεί αν οι περίφημες μάγισσες του Σάλεμ, που κρεμάστηκαν εδώ και τριακόσια χρόνια στην πολιτεία της Μασσαχουσέτης, ήταν αθώες ή όχι. Η επέμβαση της Αυτής Βρετανικής Μεγαλειότητας σε μια υπόθεση αμερικανική φαίνεται έντελως περιέργη. Και όμως... Ίδου η ιστορία: Το 1692, είκοσι μάγισσες καταδικάστηκαν σε θάνατο· το 1711 η άθωότητά των 14 απ' αυτές άγνωστη έπίσημως χάρις σε διαδήματα των οικογενειών των· μένουν ακόμη έξι, ή μνήμη των οποίων είναι κληιδωμένη με μια καταδίκη δίκη. Και τούτο διότι οι συγγενείς των παραμέλησαν να φροντίσουν να αποδοθεί δικαιοσύνη. Από τότε λοιπόν του διαδραματίστηκαν τα γεγονότα, ή πόλη του Σάλεμ, που ήταν υπό βρετανικό έλεγχο, έγινε αμερικανική και ή αμερικανική δικαιοσύνη δεν μπορεί να τροποποιήσει μια απόφαση της βρετανικής. Επομένως, το μόνο πρόσωπο που είναι σε θέση να τακτοποιήσει το ζήτημα, είναι ή βασίλισσα Έλισάβετ...

■ ■ ■ ΚΑΤΑ τους ειδικούς διαιτολόγους οι «εμπέλιδες» καταναλώνουν περισσότερα αυγά και γαλακτοκομικά προϊόντα από τους «φιλόπονους».

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Υπάρχουν στον κόσμο γυναίκες με πνεύμα. Ποτέ όμως δεν θα δώ ο κόσμος γυναίκες δίκαιες. Άντρείεφ

Αν ο καθένας ήταν εύτυχισμένος όσο του αρέζει, τότε οι δυστυχισμένοι θα ήταν περισσότεροι στον κόσμο.

Λαροσφουώ

Υπάρχουν συκοφαντίες που μπροστά τους κι αυτή ή άθωότης χάνει το θάρρος της.

Ναπολέων

Οι πηγές απ' όπου μπορείς να αντλήσεις τις πιο ζωογόνες δυνάμεις είναι ή θρησκεία, ο ύπνος, ή μουσική και το γέλιο. Πίστευε στο Θεό, μάθε να κοιμάσαι καλά, να αγαπάς την καλή μουσική, να βλέπεις την ευθυμία πλευρά της ζωής και θα είσαι υγιής κ' εύτυχισμένος.

Νταϊήλ Κάρνεγκι

● ΕΝΑΣ δημοσιογράφος ρώτησε την μίς Ισαβή (υπηρετεί στο στρατό και είχε πάρει ειδική άδεια για να λάβει μέρος στα καλλιστεία του Λοιδίου και πρόκειται τώρα να παντρευτεί) πως μπορεί μια γυναίκα, στο στρατό, να έχει την ησυχία της και να μην ενοχληθεί από τους ανώτερους της αξιωματικούς.

—Είναι πολύ απλό, αποκρίθηκε το ωραιότερο κορίτσι του Ισραήλ. Δεν έχω παρά να λέω: «Μάλιστα, κύριε συνταγματάρχα!» από το πρωί ως το βράδυ και «Όχι, κύριε συνταγματάρχα!» από το βράδυ ως το πρωί.

Πάντα καθαρά θά 'ταχει όποιος έχει ξυαλισμένα τά παπούτσια μ' ΑΡΙΖΟΝΑ τρεις φορές την εβδομάδα μόνον!!! τώρα τό χειμώνα

κι' όταν έρθη καλοκαίρι θά σάς στείλουμε χαμπερί

ΤΟ ΝΕΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΒΕΡΝΙΚΙ ΣΕ 15 ΣΤΑΘΕΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Προβτατεύετε την Έπιδερμίδα σας !..

...με την ασύγκριτη σε ποιότητα πούδρα "Μυστικούμ" του ΣΕΡΚ, που περιέχει αγνά συστατικά και αφομοιώνεται με το δέρμα του προσώπου.

Πούδρα Mysticum Scherk

Άποκλ. Άντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΟΤΗ Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

Τό ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ ΓΙΩΤΗ είναι ιδεώδης τροφή για βρέφη Γίνεται Κρέμα - σούπα - ριζόνερο

ένα εξαιρετικό προϊόν της Βιομηχανίας

ΓΙΩΤΗ

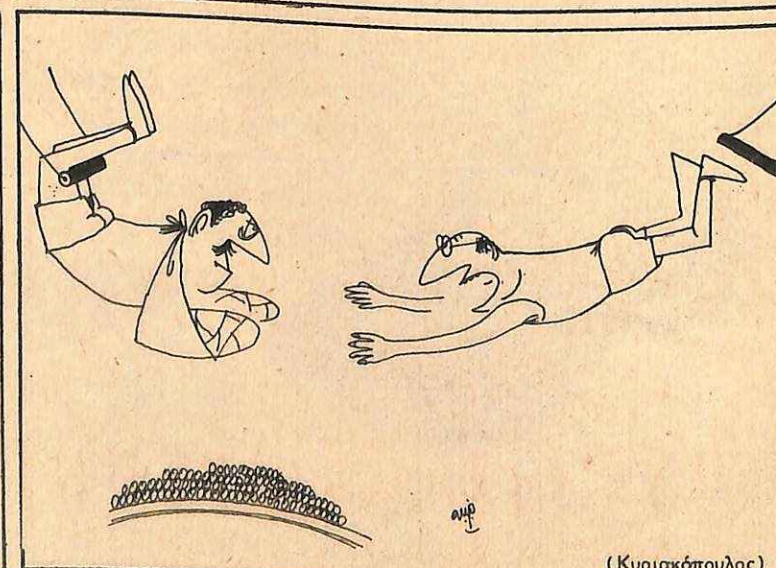
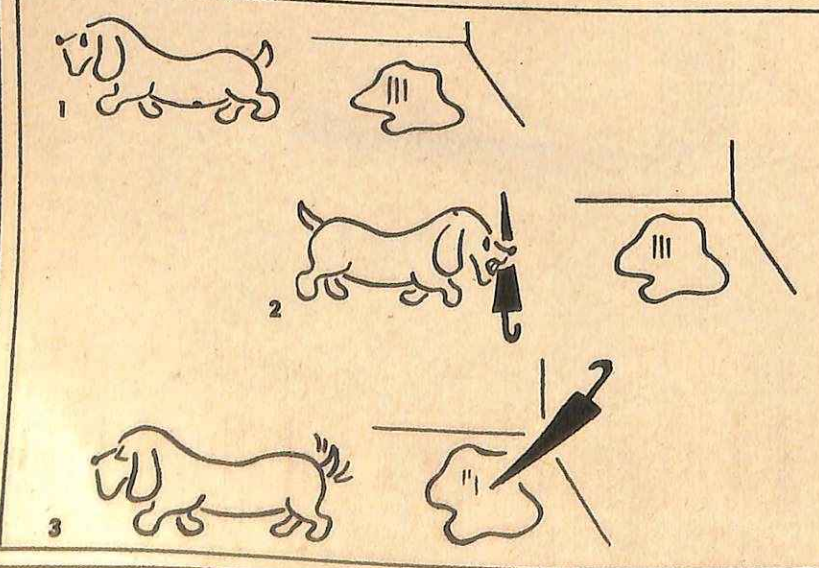
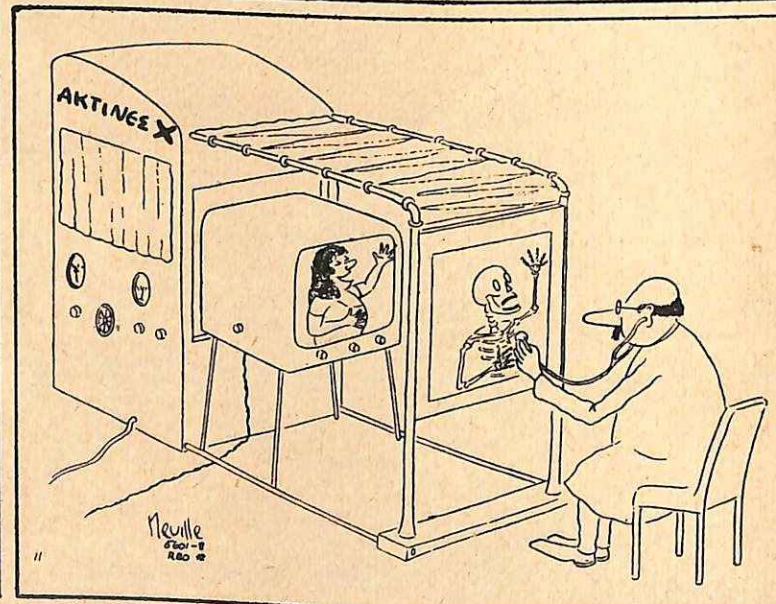
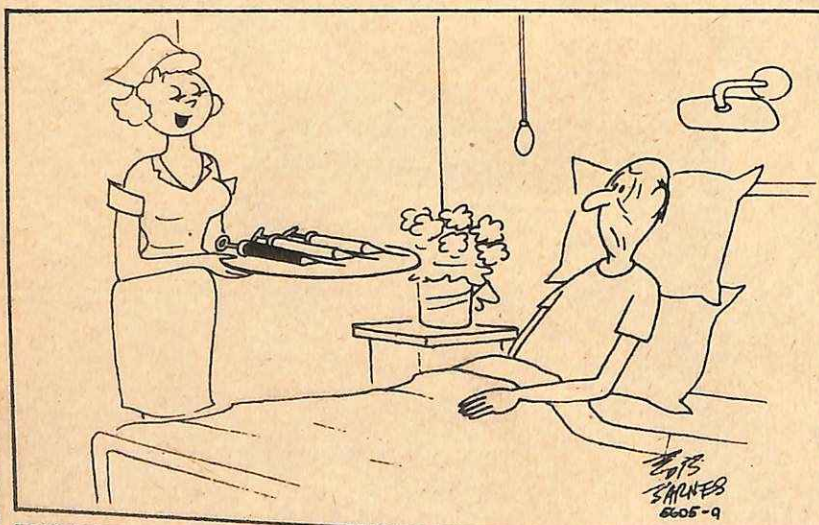
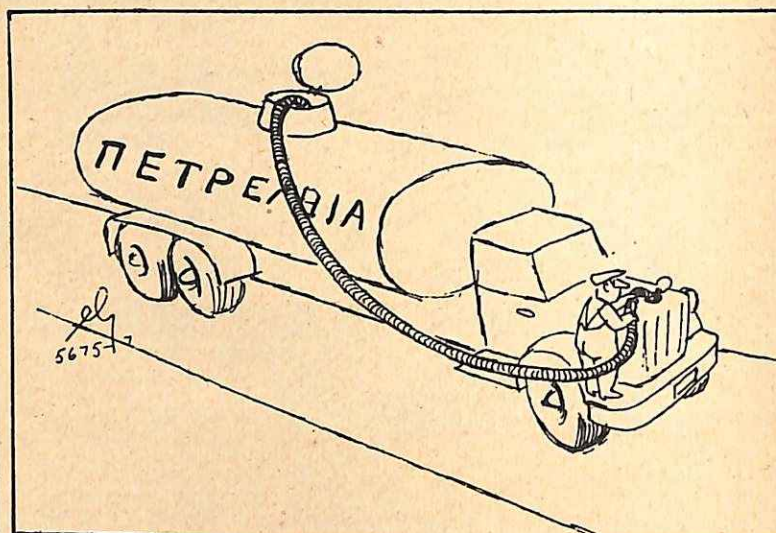
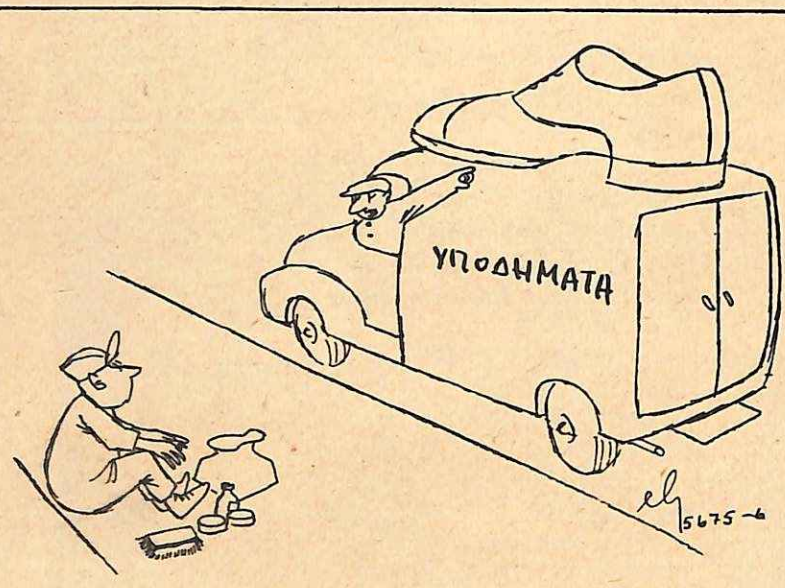
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ ο.ε. ΚΕΝΤΡ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Κυριακόπουλος)

(Κυριακόπουλος)

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαι) 28-279, 33-431

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Γ Λ Υ Φ Α Δ Α Σ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σ'ας προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

Θαλάσσια λουτρά
Παιχνίδια
Σπόρ
Γήπεδα τέννις και γκόλφ
Έκπληξεις

Ξενοδοχείον Πολυτελείας
Έστιατόριον
Κέντρον διασκεδάσεως
Snack Bar
Μουσική - Χορός

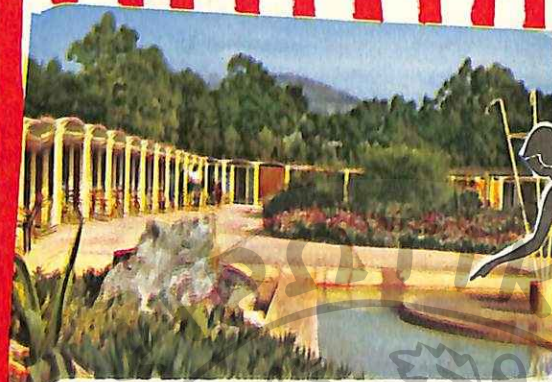
100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών,
ειδική σκεπαστή θεράντα, ζεστό και κρύο νερό, τηλε-
φωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο στα-
θμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων
σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο
εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ:
Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
απ' την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Έσωτερικό Χορευτικού Κέντρου

Καμπίνες λουομένων

“Ακτή” ΑΣΤΗΡ